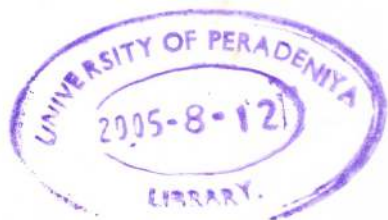

தருவள்ளுவர் தடுக்கடுவார்

திக் கவயல்
சி. தூர்மகலசிங்கம்

வெளியீடு
"கனவத்திரள்"
481, பார்வீதி, மட்டக்களப்பு.

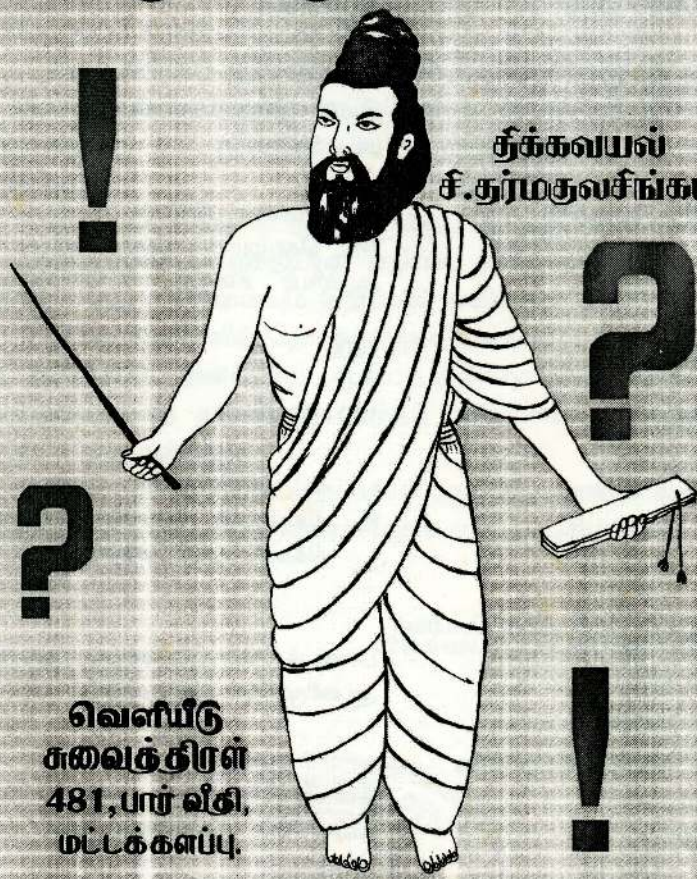

573842

திருவள்ளுவர் திடுக்கிடுவார்

திடுக்கவயல்
சீ. குர்மகுலசிங்கம்

வெளியீடு
சுலைவந்திரன்
481, பார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

நூல் விபரம் பட்டியல்

நூல்	:-	திருவள்ளூர் திருக்கிருவர்.
ஆசிரியர்	:-	கே.எஸ்.தர்மகுலசிங்கம் (திக்கவயல்)
வெளியிட்ட திகதி	:-	20.02.2004
அச்சப் பதிவு	:-	சண் அச்சகம் இல.05, இருதயபுரம் மேற்கு, மட்டக்களப்பு.
ஆசிரியர் தகைமை	:-	பி.ஏ. (வரலாறு சிறப்பு) 1972. கொழும்பு பல்கலைக்கழகம். ஆசிரியர் : சுவைத்திரள், கவிதேசம்.
படிகள்	:-	1000
பக்கங்கள்	:-	100+IV
ஆசிரியர் விலாசம்	:-	> 481, பார் வீதி, மட்டக்களப்பு. > திக்கவயல், அல்வாய் வடமேற்கு, திக்கம், (யாழ்ப்பாணம்)
ஆசிரியரின் வேறு புனை பெயர்கள்	:-	பாணபத்திரன், இந்திரசித்து, அம்பலம், ஆணிமுத்தன், திக்கபத்தன்.
இக்கட்டுரைகள் வெளிவந்த பத்திரிகைகள்	:-	தினகரன், தினக்குரல், தினக்கதிர், ஈழமுரசு.
சஞ்சிகை	:-	கவின்கலை (திருகோணமலை).
விலை	:-	ரூபா 300/- (விசேட பதிப்பு) ரூபா 150/- (சாதாரண பதிப்பு)

முசுவுரை

தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் படிப்பவர்கள் திருக்குறளையும் படித்திருக்க வேண்டும்; தாம் வாழும் காலத்தில் இந்நூல் பற்றி ஒருசில ஆய்வுகளையாவது தரவேண்டும்.

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் என்ற தலைப்பில் முதலில் எழுதியவர் நாமக்கல் கவிஞரே. அவரைப் போன்று நாமும் எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் 21ம் நூற்றாண்டில் ஈடேறியது எனக்குப் பேருவகை அளிப்பதாகும்.

இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகளுக்குப் பல மறுப்புக்கள் வெளிவந்தன. முக்கியமான பெறுமதியான எதிர்ப்பு தமிழறிஞர் சொக்கனிடம் இருந்தே வந்தது. அதனையும் இந்நூலில் ஒளியாது பிரசுரித்துள்ளேன்.

இக்கட்டுரைகளில் தொண்ணூறு வீதமானவை தினகரன், தினக்கதிர், கவின்கலை, தினக்குரல் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. இக்கட்டுரைகளைத் தாங்கிவந்த அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு சஞ்சிகைகளுக்கு எனது நன்றிகள்.

நான் முன்பு எழுதிய நூல்களை ஆதரித்த ஈழத் தமிழ் உலகம் இந்நூலினையும் ஆதரித்து விமர்ச்சிக்கும் என நம்புகின்றேன்.

திக்கவயல் சி.தர்மகுலசீங்கம்.

29.01.2004

481, பார் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

வாளுக்கம்

01.	வள்ளுவன் காட்டிய வீரச்சா!	01
02.	திருவள்ளுவர் திருக்கிருவார்	07
03.	பரிமேலழகர் விட்ட தவறால்....	12
04.	குறள் 402 இல் பிரச்சினை	15
05.	குறள் 402 இல் பிரச்சினையா?	21
06.	பசலையைப் பாடிய இருவர்!	29
07.	வள்ளுவன் கண்ட விலங்குகள்	32
08.	மகுடி என்றொரு மானிடன்	37
09.	சாமி சிதம்பரனாரின் புதுக்குறள்	46
10.	ஐந்நூற்று ஆறு குறள்களில்....	56
11.	தொழுத கையுள் படை ஒடுங்குமா?	62
12.	திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பில் புரட்சிசெய்த வ.வே.க.ஐயர்	66
13.	தாடி வைத்திருந்தாரா திருவள்ளுவர்?	68
14.	குறள் மூலம் வள்ளுவனைப் பின்பற்றிய மூதாட்டி ஓளவையார்	70
15.	திருவள்ளுவரின் காலம் எது?	77
16.	வள்ளுவர் தோல்வியடைந்த இடம்...	90
17.	திருவள்ளுவரும், கண்ணதாசனும்	95
18.	இந்நூல் எழுதுவதில் பயன்பட்ட நூல்கள்	100

வள்ளுவன் காட்டிய வீரச்சா

‘ஏறு போல் பீறுநடை’ என்பது தமிழில் சிறப்பு நடையாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏறு என்பது சிங்கம் என்றது நாம் அறிந்ததே. சிங்கத்தின் நடையைப் பெருமையான நடை என்பது சங்க வழங்காகும்! களிற்று போலப் பிளிற்று நடை என்று பழமொழி ஏதும் இல்லை. களிறாகிய யானை பிளிறினாலும் காட்டுக்கு ராஜா இல்லை. அதனால் தான் களிற்றெனும் யானை பிளிற்றினும் பெருமைப்படவில்லை கவிஞரினால்!

அன்னநடை உண்டு இலக்கியத்தில்! சின்ன இடை உண்டு சிற்றிலக்கியத்தில் மின்னலிடை உண்டு வர்ணிப்பில். அஃது போன்று நன்னடை என ஏடு நடை உண்டு சங்க இலக்கியத்தில்!

நல்லவனாக நடப்பது அல்ல அந்த நடை! அல்லனவாகவும் இருப்பதல்ல இந்த நடை! ஒரு போர்க்களத்துக்குப் போராளியாகுதல் என்பது நன்னடை என்பதன் கருத்து. நன்னடையை உருவாக்கல் அரசனுக்குக் கடமையாகும். புறநானூறு 312ல் ‘நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே’ எனச் சுட்டிக்காட்டப்படல் காண்க! நன்னடை இராணுவப் பயிற்சி கொடுத்தல் எனவும் சொல்லப்படும். இப்பாடலில் ‘சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே’ எனச் சொல்லப்பட்டது. கடன் என்பது கட்பியம் என்ற கருத்தையும் அளிக்கும். சான்றோன் ஆக்குதல் என்பது போராளி ஆக்குதல் என்ற கருத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது.

“ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்கல் தந்தைக்குக் கடனே
ஒளிறுவாள் அருஞ்சம முருக்கிக்
களிற்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே”

(புறநானூறு 312)

புறநானூறு பாடிய காலம் சங்ககாலம் அல்லது அதற்கு முந்திய ஒருசில நூற்றாண்டுகள் எனச்சாலும்! திருக்குறளும் அவ்வாறே. இனி வரும் கருத்துக்கு இது ஆதாரம் என்பதால் இக்கூற்றை மனம் கொள்க.

போர் முனை ஏறுவதற்குத் தகுந்த ஆண் மக்களைப் பெறல் தாய் கடன்! போர்க்கள மறவன் ஆக்கல் தந்தையின் கடன்!! போர்க்களப் பயிற்சியை உண்டாக்கல் அரசன் கடன். யானையை அடக்கி வெல்லல் வீரர்களுக்குக் கடன். இதுவே இப்பாடலின் கருத்து.

இன்று சான்றோன் என்பவன் ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும் (Intellectual) எனக் காட்டப்படல் காலமாறுபாட்டு உரை, குறள் காட்டும் உரைபேதம் சங்ககால நூல் ஒன்றுக்கு 20ம் நூற்றாண்டு காட்டிடும் பிழை உரை! சாபக்கேடு!

‘உன் மகன் எங்கேயடி’ சங்ககாலத்தில் ஒருத்தி ஒரு வீரத்தாயினைப் பார்த்துக் கேக்கிறாள்... கேட்கப்படும் இடம் ஒரு தெருமுனை.

மகனின் தாய்.... சொல்கிறாள் பெண்ணே! கேள்.... எனது மகன் எங்கேயெனக் கேட்கின்றனையோ...! அவன் ஈங்கில்லை. ஆயினும் இங்கில்லை என்றால் அங்குதான் போயிருப்பான். அங்கு என்றால் போர்க்களம் தான்.

அவன் போர்க்களம் போய்விட்டான், ஆனாலும் ஒன்று அந்தப் புலி இருந்த குகை என் வயிறு... அது ஈங்கிருந்தது எனத் தன் வயிற்றைக் காட்டுகிறாள் அந்த வீரத்தாய்! தீர்த்தாய்... சங்ககாலத் தமிழ் தாய். சங்ககால மன்னர்களில் வீரி என்பவன் பெரும் குறுநில மன்னன். தமிழ் மொழியே அவன் தாய் மொழி. புலவர்கள் அவன் அரியணை வேந்தர்கள். மலர் மொழிகள் அவன் பெண்ணியற் போராளிகள்! நல் அரசுக்கு நல் அரசனாய் வாய்த்தவர்கள் நல்ல தமிழ்ப் போராளிகள். அவர் பெற்றவை கல்வித்தை, வில்வித்தை, யானைப்போர், குதிரைப்போய், மற்போர் என்பன. அடுத்த ஊரில் வேற்றொரு அரசன். அவன் தாய்மொழி குடகு. அவன் பெயர்

வில்லாளி படையன். குடகு மொழி வழிவந்தவன். ஆயினும் அவன் செய்த குற்றம் தமிழ் நிலத்தில் குடகர்களைக் குடியேற்றியது. இரண்டாவது குற்றம் யாதெனில் தமிழர்களைக் குடகர்களாக வழிமாற்றியது, அவர்களின் மொழியை மாற்றியது. இந்த இரண்டு குற்றங்களும் வீரியின் வழியை மாற்றி, கோபக்கனல் பெயர்ந்தெழச் செய்தது.

‘மன்னவா குடகு மன்னன் வில்லாளி படையன் நாம் நாடாளும் எல்லைகளைப் பிடித்து விட்டான். குடகர்களாக மாற்றுகிறான்’ என எடுத்துரைத்தனர் மந்திரிகள் வீரிக்கு!

மந்திரிகள் சொன்னதை மற்றொரு மந்திரியைக் கொண்டு சரி பார்க்கச் செய்தான் மன்னன் வீரி... அது சரி... எனச் சொன்னது ஒற்றர் படை வாசகம்.

சீறி எழுந்தான் வீரி. வீரியின் படைகள் குடகு மன்னன் சிற்றரசை முற்றுகையிட்டன. போர் முரசும் கொட்டியது. குடகு மன்னன் வளர்த்து வந்த ஆயிரம் பசு மாடுகள் கவர்ந்து செல்லப்பட்டன.

போர் முரசு கொட்டியது கண்டு குடகு மன்னன் மனம் குலைந்து விடவில்லை. அவனும் தமிழ் மன்னன் வழி வந்தவன் ஆச்சே! போர் வந்து முற்றத்தைச் சூளுரைக்கின்றதே என அவன் புறமுதுகு காட்டி ஓடத் தயாராக இல்லை. வீரியின் படைகள் போல வீர முழக்கமிட ஆயிரமாயிரம் படையில்லை குடகு மன்னனிடம்! ஆனாலும் விழிப்புடன் பட்டு வீரச்சா அடைய நூற்றொரு வீரர் அவனிடம் உண்டு. விண்தாவும் குதிரைப்படை, யானைப்படை என்பனவும் மற்றோர் வீரர்களும் உண்டு அவனிடம்! வீரனைப் போர்க்களம் அனுப்பிவிட்டு அரண்மனையில் கிடந்து அன்பு மனைவியின் பாதாரவிந்தம் பார்க்கும் கோழை மன்னவன் அல்லவே குடகு மன்னன்.

இதோ ஆயத்தம்.... என்பது போல குடகு மன்னனின் சங்கு ஊதியது. எதிரிப் படையை நோக்கி போர்க்களத்திற்கு ஆயத்தம் என!

திருவள்ளூர் திருக்கிடுவர் ■

குடகு மன்னனின் மற்போர் வீரர்கள் தொடைகளைத் தட்டினர். வீரியின் படைகளைக் காட்டி! குதிரைகள் களைத்தன வானினை எட்டி! யானைகள் பிளிறின எதிரி வீரர் தலையினைக் காட்டிக் காட்டி!

வீரியின் படை மறவர் இதனை எல்லாம் எடுக்கவில்லை ஒரு சட்டையாக! ஏனெனில் அவர்கள் படை பல மைல் தூரத்திற்கு வளைந்து வந்தது இயல்பாக! யானைப்படை வந்தது பிளிரியபடி! மற்போர் வீரர் வந்தனர் கதைகள் சுமந்தபடி! வீர மறவர் வந்தனர் வேல்களைக் சொருகியபடி!

போர்... போர்... வீரியின் படைகளை எதிர்த்து குடகுமலை மன்னன் சிறு படைகள் போர்க்களத்தில் போரிட்டன. கலிங்கத்துப் பரணிப் போர் முனை போல்! கமுகுகள் தரையில் என்றபடி! பேய்கள் மரங்களுக்கு இடையே நின்று பார்த்தன. காட்டாற்று வெள்ளம் போல் வீரர் குருதி பருக என!

வீரியின் படைகள் அணிவகுத்துச் சென்றன. பெரும் போர் இடியெனத் தொடங்கியது. வீரியின் மற்போர்ப் படைகள் களத்தில் இறங்கி வேல் கொண்டு தாக்கின களிறுகளின் தலைகளை! ஈட்டி முனை மறவர் யானைப்படைகளைத் தாக்கின. பக்கவாட்டில்! குதிரையிலிருந்து வில் எறிந்தோர் குடகு மலை மன்னன் குதிரைப் படைகளை சூறாவளிபோல் வெறிகொண்டு தாக்கினர் வீர வேற்களால்!

அந்தோ பரிதாபம்... வீரியின் பெரும் படைகளால் குடகு மன்னனின் சிறுபடை சிதைந்துபோனது.

ஆனாலும் ஒன்று குடகு மன்னனின் சிறுபடை தாக்கப்போய் 100க்கு மேற்பட்ட வீரியின் படைவீரர் இறந்துகிடந்தனர். வீரியின் படைகள் தமிழ்ச் சங்கநாதம் ஊதின. வீரச்சாவடைந்த தமிழ் மறவர்களைச் சங்ககால வழக்கின்படி வீரியின் மறவர்களே பல துண்டுகளாக வெட்டி வீழ்த்தினர். போர்க்களம் விட்டு அகன்றனர். வீரியின் படைகளினால் நூற்றொருவர் இறந்த செய்தி போர் வீரர் தாய் நாட்டை அடைய முன்பே சென்றடைந்துவிட்டது.

“ஏய் கிழவி உன் மகன் போர்க்களத்தில் தோற்று ஓடினானாம்! வில்லாளி படையனின் வேற்படை வீரர்கள் எறிந்த வேல் ஒன்று அவன் புறமுதுகில் விழுந்தது. போர்க்களத்தில் உயிர்போன அவன் உடல் விழுப்புண் இன்றி விழுந்து கிடக்கிறது” இப்படிக்கூறினான் கிழவியைப் பார்த்து தெருவோரும் ஒருத்தி!

கிழவியின் முகத்தில் எழுந்தது அக்கினித் தீ! தோற்றோடினானா என் மகன்? இருக்காது... ஒருபோதும் நடந்திருக்காது. வில்லாளி படையனின் படைகளிடம் என் மகன் தோற்றோடியிருந்தால் அவனுக்கு பால் கொடுத்த என் பால்முலைகளை அறுத்து எறிவேன்; என் மகன் மகாவீரன். என் வயிற்றில் இருந்தது புலி எனச் சொன்னேன். முதலில் அதையே மீண்டும் சொல்வேன். இறுதியில் இதோ போகிறேன் போர்க்களம். அக்களத்தில் தோற்றோடினானா என் மகன் எனப் பார்க்கிறேன் என வஞ்சினம் கூறிய கிழவி புறப்பட்டுவிட்டாள் போர்க்களம் நோக்கி!

போர்க்களத்தில் விழிப்புண் பட்டு வெட்டுண்டு கிடக்கும் தன் மகனைப் பார்த்தாள் தமிழ் அன்னை! வீரத்திற்கு விளைநிலனாய் விளங்கிய என் மகனே என முத்தமிட்டாள்! மாவீரர் சுடர் ஏந்தி மகிழ்ந்தாள். நாடு திரும்பினாள். சான்றோன் என் மகன் என்றாள்.

இந்த வரலாற்றுக்கு புறநானூறு சாட்சியப் ‘பா’ பகருகின்றது. இதோ அந்தப் பாடல்.

‘மண்டமலர்க் குடைந்தனனாயின் உண்டவென் முலையறுத்திருவேன், யானைச சினை இக்கொண்ட வாளோடு படுபீணம் பெயராச் செங்களந் துழவுவோர் சிகைந்து வேறாகிய ஈன்ற ஞானிறினும் பெரிது வந்தனளே’

(புறநானூறு...)

இதுதான் தமிழ் மறவர் காட்டிய போர்க்களத்தின் வீர வரலாறு. அதனை அங்கீகரித்தனர் தாய்க்குலம் என்பது உறுதியான நிலைப்பாடு. அன்பு, நாணம், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் என்ற குணங்கள்

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

அமைந்தவர் சான்றோர். இது பெண்பாலாருக்கும் ஆண்பாலாருக்கும் பொதுவானது. நாணம் பெண்களுக்கு உரியது என நீங்கள் வாதிடலாம்! ஆனால் அது ஆண்களுக்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் உரியது. கோவலன், தான் மாதவியுடன் வாழ்ந்ததற்காக நாணப்படுவதாகத்தன் கூற்றில் கூறுகின்றான்! ஆனால் சான்றோன் என்போன் போராளியாகப் பயிற்சி எடுத்தவனே என்பதுதான் உண்மை.

வள்ளுவரிடம் இப்போது வருவோம். அவர் கூறுகின்றார்.
**‘ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்’**

(குறள்)

கிக்கால உரையாசிரியர் கிதற்குக் கொடுக்கும் உரை வருமாறு :-

‘கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் தன் மகன் சிறந்தவன் என அறிவுடையோர் போற்றுவதைக் கேள்வியுறும் தாய், அவனைப் பெற்ற போது அடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவாள்!’

இவ்வுரை பிழையானது. இது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் திரிபுரை. வள்ளுவன் காலமே புறநானூற்றின் காலமும் என முன்பு கண்டோம் அந்தக் காலத்தில் விழிப்புண் பட்டு இறந்த தன் மகனைக் கண்டபோது பெரிதும் மகிழ்ந்த செய்தி வருகின்றது.

‘படு மகன் கிடக்கை காணு உ ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது வந்தனளே’
இவ்வாறு புறநானூற்றின் 278 ஆம் பாட்டு வீரத்திற்குச் சான்று பகர்கின்றது.

எனவே, சான்றோன் என்பவன் போராளி. இராணுவப் பயிற்சி பெற்ற தேசியப் போர் வீரன். இக்கால உரையாசிரியர் காட்டும் புத்தகப் பூச்சியும் அல்ல, புத்திஜீவியும் (Intellectual) அல்ல.

நான் படித்த இலக்கிய நூல்களின் மேல் அடித்துச் சொல்கின்றேன். ஓமோம்.... அவன் ஒரு தமிழ்ப் போராளி.

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார்

திருவள்ளூர் தமிழில் அறநெறிக் கருத்துக்களை அழகாகத் தந்த மாமுனி. ஐயம் இல்லை. அதனால்தான் 85க்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வேறு கருத்துக்களுக்கு இடமேயில்லை. ஆனால் வள்ளுவனிலும் இடைச் செருகல்கள் உண்டு. அழிந்துபோனவைகளும் உண்டு. இதனை ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்தால், உண்மை புரியும்.

அறம், பொருள், இன்பம் என 3 பிரிவாகப் பிரித்த வள்ளுவன் காமத்துப் பாலில் அதிக குறள்களைப் பாடியுள்ளார். அறத்திலும், பொருளிலும் பார்க்கக் காமம்தான் ரசிக்கத்தக்கது, ருசிக்கத்தக்கது என வள்ளுவன் சொல்லுவது போல இது உள்ளது. கம்பனில் காமரசம் உள்ளது எனக் கம்பரசம் எழுதிய “அண்ணா” போன்றவர்கள் கூட வள்ளுவன் எழுதிய காமத்துப் பாலிற்கு வேறு அர்த்தம் கற்பிக்கவில்லை, எரித்துவிடு எனக் கூக்குரல் இடவும் இல்லை. உண்மையைச் சொல்லப்போனால் அறத்துப் பாலிலும், பொருட் பாலிலும் பல குறள்கள் அழிந்துவிட்டன. அதனால் காமத்துப் பாலில் அதிக குறள்கள் உள்ளன. மக்களால் அதிகம் விரும்பப்பட்ட காமத்துப் பால் குறள்கள் சிலரால் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டன. அதனால் முழுமையாகப் பிற்காலத்தில் அச்சேறிவிட்டன. நடட்டம் அறத்துக்கும், பொருளுக்குமே ஏற்பட்டது.

உதாரணம் ஒன்று

வள்ளுவர் அந்தக் கால மரபின்படி நிலப்பிரபுத்துவத்தில் ஊறியவர். இல்லாதுவிடின் அறிவுமிக்க இந்த நூலை யாப்பதற்கு அவருக்கு நேரம் இருந்திருக்காது. வறுமை இருந்திருந்தால் அவரும் ஊர் ஊராகச் சென்று கவிதை பாடிப் பரிசுபெற்றிருப்பார். திருவள்ளூர் இந்த நிலையில் இல்லாதபடியால்தான் யாசகம் கேட்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதனால்

தான் பிச்சை எடுப்பவன் ஒருவன் இருப்பானேயாகில் “பரந்துகெடுக உலகியற்றியான்” எனக் கூறினார். இங்கு கடவுளுக்குச் சாபம் போடுவது மரபுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று என அறியப்பட்டதால் “உலகத்தை இயற்றியவன் யாரோ அவன் அழிந்து போக” என்ற மாதிரி மரபு காத்தார்.

**“இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின்
பரந்து கெடுக இவ்வுலகியற்றியான்”** (குறள்)

இவ்வாறு உலகத்தை இயற்றியவனுக்கே சாபம் போடும் சோசலிஸ்டாக விளங்கிய வள்ளுவன் வேறு பல குறள்களில் இதையும் மிஞ்சி விடுகின்றார்.

பசு மாடு ஒன்றினை ஒருவன் வைத்திருக்கிறான். அந்த மாட்டுக்குக் கூடத் தண்ணீர் கிடையாத ஒரு நிலை உண்டாகிவிடுகின்றது. அந்தத் தண்ணீரைக் கூட யாசிப்பது மகா கொடுமையான குற்றமாம். இழிவான செயல்களில் இதுவும் ஒன்று என வள்ளுவன் சொல்லத் தயங்கவில்லை.

**“ஆவுக்கு நீர் இன்று இரப்பினும்
இரவின் இளி வந்தது இல்”** (குறள்)

கடன் என்பது வள்ளுவனுக்குக் காட்டக் கூடாத ஒன்று. பசித்தால் கூடப் புசிப்பதற்குக் கடனாக எதுவும் கேட்கப்படாது. வறுமையால் வரும் துன்பத்தினை யாசித்து நீக்கப்படாது. அவ்வாறு நீக்கக் கருதினால் அது வள்ளுவனின் கருத்தில் முரட்டுத்தன்மை. வறுமையை முயற்சியால் நீக்கவேண்டும் என வள்ளுவர் கருதுகின்றார்.

சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்! யாசித்துச் சாப்பிட்டு விட்டுப் பின்பு கடனை இறுக்கலாம் என்றால் அங்கும் வள்ளுவத்தில் இடமில்லை.

**“இன்மை இரும்பை இரந்து தீர்வாம் எனினும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்”** (குறள் 1063)

வள்ளுவன் விட்ட கண்ணீர்!

வள்ளுவனுக்கு கண்ணீர் வந்த கட்டங்கள் சில. அவற்றில் ஒன்று இரப்பது. ஒருவன் இரக்கின்றான்; மற்றவன் இல்லை என்கின்றான். அப்போது இரப்பவனுக்கு உயிர் போவது போன்ற ஒரு நிலை! உயிர் போகமுடியாத நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்றால் இந்தா பிடி எனக் கொடுக்கும் மனநிலை உள்ளவன் இரப்பவன் முன் இருத்தல் வேண்டும். இரப்பவன் இல்லையெனச் சொல்லும் அளவே உள்ளம் கரைந்து உருகுமாம்! இது வள்ளுவர் கூற்று. அந்த அளவில் வள்ளுவர் இருந்திருந்தால் பறவாயில்லை. உடையவர் இல்லை எனச் சொல்லும்போது உருகிய அளவும் இல்லாது ஒழிந்து விடுகிறதாம்; இவ்வாறு வள்ளுவர் குறளை முடித்து விடுகின்றார்.

“இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்; கரவு உள்ள,
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்” (குறள் 1069)

கிதன் அர்த்தமாவது :-

“யாசிப்பதை நினைத்தால் நெஞ்சம் கசிந்து உருகுகின்றது. ஆனால் யாசிப்போர்க்கு ‘இல்லை’ என்று மறைப்போரை நினைத்தாலோ, உருகிய அந்நெஞ்சத்தில் உள்ள ஒரு துளியும் கூட மிஞ்சாமல் அழிந்துவிடுகிறது”.

இங்கு பிச்சை எடுப்பவனுக்குப் பொருள் இல்லையென வள்ளுவனுக்கு உள்ளம் உருகியதா, இல்லை எனச் சொல்லியதற்காக உருகிய உள்ளம் வள்ளுவனுக்கு நின்றுவிட்டதா (முதலாளித்துவத்திற்குச் சார்பாக) என்பது வெளிப்படையாகக் குறளில் புரியவில்லை. வேறிடங்களுக்குத் தாவிச்செல்லும் போதுதான் குறளின் இடைச்செருகல்கள் கருத்தைக் குழப்புவதைக் காணமுடியும்!

முரண்பாட்டின் பின்னணி

வள்ளுவன் பிச்சை எடுப்பதைப் பாவமாகக் கருதினார்; அது குற்றம் இல்லை! இல்லாதவன், இயலாதவன், வினைப்பயனால் இடறிப் பிறந்தவன், பிச்சைக்காரனாக வாழ்வதில் யாசிப்பதில் இன்றைய உலகில் புதினம் இல்லை.

‘பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை’ என்பதை முந்திய குறள்களிலும் வள்ளுவன் சொல்லித்தான் உள்ளான்! இந்த உலகத்தில் எல்லார்க்கும் நிலம் இல்லை. நிலம் இல்லாத நிலைதான் யாசகத்துக்குப் பெரும் காரணம் என்பது வள்ளுவன் அறியாத ஒன்று அல்ல. வள்ளுவன் யாசிப்பதைத் தடை செய்தால் பிச்சைக்காரர்கள் அதைச் சட்டை செய்ய மாட்டார்கள். சட்ட ஒழுங்குகள் எதுவும் வள்ளுவருக்கு எதிராகத் தீட்டப் பட முடியாது. ஆனால் பிச்சையும் எடுக்கப்படாது; பிச்சை கேட்பவனுக்குக் கொடுக்கவும் கூடாது எனக் குறள் மறைமுகமாக அறிவுறுத்துவது திருக்குறளுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இல்லை! இப்போதுதான் மீண்டும் Subject-க்கு நாம் வரவேண்டியுள்ளது. ஒன்றில் பிச்சை கொடு, எனச் சொல்லவேண்டும். அல்லது பிச்சை எடுக்காதே எனச் சொல்லவேண்டும்., அல்லது மறைக் கருத்தைச் சொல்பவன் தொழிலாளிக்காக நிற்க வேண்டும். அதுவே நடுவு நிலை!

இத்தாலியின் மாக்கியவல்லி என்ற எழுத்தாளன் ஆட்சியைத் தக்கவைப்பது எவ்வாறு என அரசர்களுக்காக எழுதினான்! ஆட்சியை வீழ்த்துவது எப்படி எனக் குடி மக்களுக்கு அறிவுரை சொல்லவில்லை! நாம் சொல்வது என்னவென்றால் அறநெறிக் கருத்தைச் சொல்பவன் இரண்டு பக்கமும் அறிவுரை சொல்லித் தனது கட்சிக்கு நியாயம் சொல்ல தில்லை. இதனையே வள்ளுவனும் செய்திருப்பான்!

ஆனால் இடைச் செருகல்கள் வேறுவிதமாக வள்ளுவத்தை மாற்றிவிட்டது. யாசகர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லும் வள்ளுவன் பொருள் உள்ளவர்களைக் கொடுக்காதே எனக் கையில் பிடிப்பதைப் பின்வரும் குறட்பாக்களில் காணலாம்!

முரண்பாட்டின் பின்னணி

எமது கட்டுரையில் யாசிப்பது பிழை என வாதிட்ட வள்ளுவன் கருத்து முரண்பாட்டினைப் பின்வரும் இடங்களில் எடுக்கின்றார். யாசிக்கப் பட்ட பொருட்கள் துன்பப்படாமல் வருமானால் ஒருவனுக்கு யாசித்தல் கூட இன்பம் தருவதாகும் என வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

“இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறா அவரின்”

(குறள் 1052)

பசுவுக்கு தண்ணீர் கேட்பது இழிவு, இரப்பவனைக் கண்டால் உலகத்தை இயற்றியவனே அழிவு எனச் சாபம், இவ்வாறெல்லாம் சொன்ன வள்ளுவன் யாசித்தது துன்பம் இல்லாமல் வரும் என்றால் அதுவும் இன்பம் எனக் கூறியிருப்பானா? இது முன்னுக்குப் பின் முரண்பாடு இல்லையா? குறள் 1051ல் இருந்து 1060 வரை உள்ள குறள்கள் யாரிடம் இரக்கவேண்டும் என நியாயம் கற்பிக்கின்றது.

பிச்சை எடுப்பது பிழையென வாதிடும் வள்ளுவன் யார் யாரிடம் பிச்சை எடுக்க வேண்டுமென உபவிதி ஏற்படுத்தியிருந்தால் அது ஒரு இடைச் செருகலே அன்றி வேறென்ன? எமது கருத்துக்கள் திருவள்ளுவரை இன்றிருந்தால் திடுக்கிடச் செய்திருக்கும்!!!

மாற்றுக் கருத்துக்களும் ஏற்கப்படும்.

(ஆ+ர்)

நன்றி : தினக்கதிர்

பரிமேலழகர் விட்ட தவறால் பொருள் பிழைத்த குறள்! கணவனைத் தொழும் மனைவிக்காகப் பெய்யுமா மழை?

திருவள்ளூர் காலத்தில் பெண்ணடிமைத் தனம் இருந்தது. ஆணின் தயவில் பெண் இருந்தாள். அதனால் கணவன் இறந்தால் கணவனுடன் பெண்ணும் உடன்கட்டை ஏறவேண்டும் என்ற நடைமுறைகளும் இருந்தன. கணவனை ஒரு பெண் தொழவேண்டும் என்ற கருத்தை வள்ளுவரும் கூறியிருந்தார். தெய்வத்தைத் தொழாமல் பெண் ஒருத்தி கணவனைத் தொழுதால் அதுவும் மேன்மைதான்! இதுவும் வள்ளுவன் அருளிய ஒன்றுதான்!

“தெய்வம் தொழா அள் கொழுநற் தொழுகெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என வள்ளுவன் சொல்லி வைத்தான்.

இதனை உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் உட்பட இன்றைய உரையாசிரியர்கள் வரை கற்புள்ள பெண் மழை பெய்யெனச் சொன்னால் உடனே மழை பெய்யும் என எழுதி வைத்தனர். பின்பு வந்த ஆய்வாளர்கள் இப்படிப்பட்ட பெண்கள் எங்கே உள்ளனர் எனத் தலையைப் பிடித்து அறியத் தலைப்பட்டனர்! பெண்மை இப்போது வாழவில்லை எனச் சொல்லவும் தயங்கவில்லை.

வள்ளுவர் காலத்திலும் சரி, பின்பு வந்த காலத்திலும் சரி மழை இல்லாது நாட்டில் பஞ்சம் இருந்தது. திருவள்ளூரின் காலத்தில் இருந்த ஒளவையார்,

“நீள் பசியினாலே சுருக்குண்டேன்; சோறுண்டிலேன்”

எனப் பாடிப் பஞ்சத்தின் தன்மையை வெளிக்காட்டினார். இப்பஞ்சங்களுக்கு நாட்டில் மழை பொய்த்தமையும் காரணமாக இருக்கலாம். கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பனுக்கும் பசி இருந்தது. அங்கும் வள்ளலின் ஆதரவு தேவைப்பட்டது. பாரியின் காலத்திலும் கூடப் பஞ்சம் நிலவியது!

இதில் சுவாரசியமான விசயம் என்னவென்றால், இந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தை வேரறுக்க, மழையை உடனே பெய்ப்பிக்கக் கற்புள்ள பெண் ஒருத்தியாவது தமிழ் நாட்டில் வாழவில்லையா? நாட்டில் ஆளவில்லையா என்பது எம்மிடையே எழும் கேள்வியாகும்.

சீதை மழை வேண்டியிருக்கலாம். நளாயினி, தமயந்தி, கண்ணகி, மணிமேகலை, சாவித்திரி இவர்கள் எல்லோரும் மழை வேண்டியிருந்தால், அடிக்கடி மழை பெய்திருக்கவேண்டும். கரிகால் பெருவளத்தான் போன்ற மன்னர்கள் கல்லணையைக் கட்டியிருக்கவேண்டிய அவசரமே இருந்திருக்க மாட்டாது.

மழை பெய்யாதுவிட்டால் புல் பூண்டுகளே பூமியில் முளையாது. “விசம்பின் துளி வீளின் அல்லால் ஆங்கே பசம்புல் தலை காண்பதரிது” எனச் சொல்லி வைத்தான் வள்ளுவன்.

எனவே, மழை பெய்யாது விடுவதால் ஏற்படும் துன்பம் பற்றி வள்ளுவருக்கு அதிக அக்கறை இருந்தது. ஆனால் அவருக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்று உரையாசிரியருக்குத் தெரிந்திருந்தது. அது என்னவென்றால், மழையைக் கற்புள்ள பெண்களைக் கொண்டு பெய்யவைப்பது. இனி இன்னுமொரு முறை இந்தக் குறளைப் படியுங்கள்!

“**தெய்வம் தொழா அள் கொழுநற் தொழு தெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை**” (குறள்)

உண்மையில் வள்ளுவன் கணவனைத் தொழும் பெண் மழையை வேண்டினால் மழை வரும் எனச் சொல்லவில்லை. அத்தகைய பழக்க வழக்கம் உள்ள பெண் “பெய்கின்ற மழைக்குச் சமமானவள்” என்பதே வள்ளுவனின் கூற்றாக இருந்தது. கணவனைத் தொழுவது கற்புடைய பெண்ணின் அம்சம் என வள்ளுவன் நினைத்திருக்கலாம்.

சைவசமய நூலான திருவருட் பயனில் “கணவனுக்கும் தோன்றாத கற்பு” என ஒரு அடி வருகின்றது. எனவே, கற்பு என்பது கணவனுக்கும்

சிருவஞ்சுவர் திருக்கிருவார் ■

மனைவிக்கும் இடையேயுள்ள ஒரு அடிப்படை உறவு என்பது சொல்லாமலே விளங்கப்படுவது. ஆனால் வள்ளுவன் கற்பெனப்படுவது சொற் திறம்பாமை என்றும் கூறுகிறார். இது வள்ளுவனின் கூற்று இவ்வாறு கற்பினைப் பாதுகாத்துக் கணவனை வழிபடும் பெண் “பெய்யும் மழைக்குச் சமமானவள்” என்பது வள்ளுவனின் கூற்றாக இருந்தது. இதனைக் கெடுத்தவர் உரையாசிரியர் பரிமேலழகராவார்.

அவரின் உரை வள்ளுவருக்குப் பின்பு உண்டானதே! அந்த உரையினையே காலஞ்சென்ற தமிழறிஞர் வரதராசனாரும் மற்றும் பலரும் “கணவனைத் தொழும் பெண்ணால் திடீர் மழையை வருவிக்க முடியும்” என்ற மாதிரி உரை எழுதினார்.

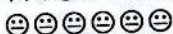
அப்படியானால், இந்தத் தவறு எப்படி ஏற்பட்டது? வள்ளுவன் காலத்தில் முற்றுப்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, செமிக்கோலன், மேற்கோள் குறிகள் என்பன ஏற்பட்டு இருக்கவில்லை. வள்ளுவர் தனது குறளில் தனது கருத்தை குறிப்பிட்டார். கேள்வியும், பதிலும் அவரேயானார். அதனால் மேற்கோள் குறிகள் இல்லாதபோதும் வள்ளுவத்தின் கருத்துக்கள் விளங்கக் கூடியனவாக இருந்தன. இருப்பினும், அதாவது என்பதைக் குறிக்கும் (-) அடையாளங்கள் குறிக்கப்படாது விடப்பட்டன. இதுவே உரையாசிரியர்களின் மயக்கத்துக்குக் காரணமாயமைந்தது. இந்த மொழி வளர்ச்சி நடைமுறைகள் வீரமாமுனிவரின் காலத்தின் பின்புதான் நடைமுறைக்கு வந்தன. இந்த வரவேற்கக் கூடிய மாற்றமாகும்! வள்ளுவரின் குறள் இன்றைய தமிழில் எழுதுவதானால் பின்வருமாறுதான் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

“**செய்வம் தொழா அள் கொழுநற் தொழுதெழுவாள்:-**”

‘**செய்யெனப் பெய்யும் மழை**’

வள்ளுவத்தின் இந்தக் குறள் பிழைபட அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டதென்றால் குறியீடுகள் அன்று சரியாக மேற்கொள்ளப்படாமைதான்!

மேலே குறியீட்டுடன் விளங்கும் வள்ளுவனின் குறள் வள்ளுவனின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. சிந்தித்துப் பாருங்கள் உண்மை விளங்கும்.

"கல்லாதான் சொல் காழுறுதல்" குரள் 402 இல் பிரச்சினை

திருக்குறள் இயற்றப்பட்டு 20 நூற்றாண்டுகள் கடந்திருக்கலாம்! திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவரும், மண்ணோடு மண்ணாக விண்ணுலகம் புகுந்திருக்கலாம்! ஆனாலும் உலகம் உள்ளளவும் வள்ளுவர் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார். திருக்குறளுக்கு இடைக்காலத்தில் உரை எழுதியோர் பத்துக்கு மேற்பட்டோர். ஆனாலும் பத்து நூற்றாண்டுகள் கடந்தே இவர்களின் உரைகள் புகுந்தன. அந்த உரைகள் தேவைப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவெனில் திருக்குறளை விளக்கிச் சொல்வதற்குக் கஷ்டமான முறையில் தமிழ் மொழி பத்து நூற்றாண்டுகளில் மாறிச் சென்றமையே! இக்காலகட்டங்களில் திருக்குறள் எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்த பழந்தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகள் நூற்றுக்கணக்கான புதுச் சுவடிகளில் புதுப் பிக்கப்பட்டிருக்கும்! அப்போது அதில் சில எழுத்து மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனை அறியாத உரை யாசிரியர்கள் மாற்றங்களை ஆராய்ச்சி என்ற உலைக்களத்தில் இடாது, அக்குறளுக்கு உரை எழுதி இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் ஏட்டில் எழுதப்பட்ட அந்தக் காலத்தில் தன் கூற்று, பிறர் கூற்று, காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, செமிக்கோலன் குறிகள் இடம்பெற வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. இம் மாற்றங்கள் இத்தாலிய தமிழ் அறிஞர் வீரமாமுனிவரின் சிந்தனைக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே மாற்றம் அடையத் தொடங்கின. எனவே, இந்த காலகட்டத்துக்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தில் குறளுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளில் சில பிழைகள் உண்டு. அவை பிழையென நினைத்து எழுதப்படவில்லை. அவை மூலத்தையும், காலத்தையும் அறியாத பிழைகளே! அவை பிழையெனக் கண்டுபிடிக்கப்படாது இன்றளவும் நின்று நிலவுவதே கொடுமையிலும் கொடுமையாம்!

எமது இக்கட்டுரையில் திருவள்ளுவர் திருக்கிடுவார் எனத்

திருவள்ளவர் திருக்கிருவார் ■

தலையங்கம் இட்டுள்ளேன். உண்மையில் திருவள்ளவருக்குப் பயப்பட வேண்டியவன் நானே! ஆனாலும் அந்தாள் பூலோகத்தில் இல்லையென்பதால் வம்புக்கு இழுப்பதில் தலைபோகும் நட்டம் எதுவும் எனக்கில்லை.

திருக்குறள் 402 இன்பால் உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றேன். அக்குறள் பின்வருமாறு புறப்பட்டுச் செல்கின்றது.

**‘கல்லாதான் சொல்காமுறுதல் முலை இரண்டும்
இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று’**

இக்குறளின் கருத்தினை 20 ஆம் நூற்றாண்டுக் குறள் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றார்கள்.

“கல்வியறிவு இல்லாதவன் கற்றார் அவையில் பேசுதல் கூடாது. ஒருவேளை பேச முற்பட்டால் அது முலையிரண்டும் இல்லாத பெண். பெண் தன்மையை அடைய ஆசைப்பட்டது போலாகும்”

(பேராசிரியர் எம்.ஆர்.அடைக்கலசாமியின்
திருக்குறள் உரை விளக்கத்திலிருந்து)

பரிமேலழகர் சொல்லும் விளக்கம்:

இக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரை சொல்வதாவது. “கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் - கல்வி இல்லாதவன் ஒருவன் அவையின் கண் ஒன்று சொல்ல அவாவுதலில் முலை இரண்டு இல்லாத பெண் காமுற்றற்று - இயல்பாகவே முலை இரண்டும் இல்லாதவன் ஒருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும்! (அவாவிய வழிக் கடை போகாது) போகினினும் நகை விளைக்கும்” என்பதாயிற்று.

-பரிமேலழகர் உரையிலிருந்து-

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள்

இக்குறளை திரு வான்மீகநாதன் என்பவர் பின்வருமாறு மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். “Unlearned man being fond is like a oratory, woman without a pair of breasts longing for feminineness”

இம் மொழிபெயர்ப்புக்களில் ஒரு சோடி மாற்பகங்கள் என மொழி

பெயர்க்கப்பட்டிருப்பினும் சொல்லும் திருக்குறள் கருத்தில் எதுவிதமான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே, இக்கால உரையாசிரியர்களின் உரைக்கு ஏற்ற மாதிரி 402 ஆவது திருக்குறள் ஆங்கிலத்திற்குச் சென்று பின்பு வேறு மொழிகளையும் சென்றடைந்து விட்டது.

கலைஞர் கருணாநிதியின் கருத்து யாது?

கலைஞர் முக.கருணாநிதி இக்குறளுக்குச் சொல்லும் கருத்தாவது.

‘.....அறிவிலிகள் எல்லாம் அறிந்தவர்கள் போல் கூத்தடிப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால் இயல்பாகவே இரண்டு கொங்கைகளும் இல்லாத ஒருத்தி பெண்மை உள்ளவளாகத்தன்னைக் காட்டிக்கொள்ள விரும்பியது போல் இருக்கிறது’ என வள்ளூவர் கூறினார்.

-கவிஞரின் குறளோவியத்திலிருந்து பக்.465-

பேராசிரியர் ரா.சீ.

பேராசிரியர் ரா.சீ.அவர்கள் சமீபத்தில் ஒரு திருக்குறள் உரையினை வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த நூலில் இக்குறளுக்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“படிக்காமல் எதனையும் பேசிவிட முடியாது. கல்லாதவன் கற்றவர் மத்தியில் பேசத் தொடங்குவது பருவம் அடையாத இளம் பெண் ஆடவரைக் கவர நினைப்பது போலாகும்.”

(பேராசிரியர் ரா.சீ.யின் திருக்குறள் செய்திகள் என்ற நூலிலிருந்து)

இந்த உரை ஒரு நகைச்சுவைக்கு இடமானது என்பதில் ஐயம் இல்லை. பருவம் அடையாத மகளிர், ஆடவரைக் கவரமாட்டார் என்ற மறைமுக விளக்கம் ஒருபுறம் மார்பகங்கள் இல்லாத பருவம் அடையாத மகளிர் ஆடவரைக் கவரமாட்டார் என்ற மறைமுக விளக்கம் ஒருபுறம். மார்பகம் இல்லாத பெண் பருவமடையாத பெண்ணாகவே இருப்பாள் என்ற ஒத்ததலும் குறளின் கருத்தை வேறோர் இடத்துக்கே இட்டுச் செல்கின்றது. எனவே இதனை நகைச்சுவை உரை என்றோம் என்றுணர்க.

நமது விவாதங்கள்

இதுவரை கூறிய உரையாசிரியர்கள் கூற்றுக்களும் முக்கியமாகப் பரிமேலழகர் கூற்றும் முலை இரண்டும் இல்லாத பெண் தன்மையை அவாவினால் அது நடக்காது என்றே பொருள் கொள்கின்றன. அதை விடக் கல்லாதவனுக்கு அவை ஒப்புமையாகக் காட்டப்பட்டன.

அந்தோ யரிதாயம்

ஒரு பெண்ணுக்கு மார்பகங்கள் வளர்வதும், வளரவிடாமையும் ஹோமோன்கள் சுரப்பதால் ஏற்படும் மாற்றமே. இம்மாற்றங்கள் விஞ்ஞான உண்மைகளால் நிறுவப்பட்டதே 'நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி' வைத்தியம் செய்யும் குறள் தந்தவர் வள்ளுவர். அதாவது வள்ளுவர் ஒரு டாக்டர் (கலாநிதியாகவும் எடுக்கலாம்) அவர் (வள்ளுவர்) முலை இரண்டும் இல்லாத பெண், பெண் தன்மையை அடையமாட்டாள் எனச் சொல்லியிருப்பாரா? பதில் இல்லை என்பதே! மார்பகங்கள் (முலைகள்) பெருப்பது ஒரு மாற்றத்தின் தன்மையை அறிவிப்பதே. இந்தச் சொல்லில் பண்டைய காலத்தில் விரசம் இருக்கவில்லை.

மலடாகிய ஆண், ஆண் தன்மையை அடையவில்லை என்பது ஆண்மையை அடையவில்லை என்பதையே எடுத்துக்காட்டும். ஆண் தன்மையை அடையவில்லை என்ற கருத்தை எடுத்துக்காட்ட முடியாது. மார்பகங்களில் பால் சுரக்காத பெண், பெண்மையை அடையவில்லை என்பதும், பொருத்தம் இல்லாதே கூற்றே, பால் சுரக்காத பெண்ணுக்கும் குழந்தைகள் உண்டு. அப்பிள்ளைகளைப் புட்டிப்பால் வளர்ப்பதும் கண் கூடு. அப்பெண்ணுக்குப் பால் சுரக்காததால் பெண் தன்மை இல்லை யெனச் சொல்வதும், மாபெரும் தவறு! அதுபோன்று முலை இல்லாத பெண் ஒன்று உண்டானால் அப்பெண் பேதைப் பெண்ணாகவே இருக்கும்! பேதைப் பெண் பெண் தன்மையை அவாவுவதுபோல் என வள்ளுவர் தோன்றா எழுவாயில் கூறியிருப்பாரா? இல்லை... கல்லாத ஒருவனுக்கு ஒரு பேதைப் பெண்ணை உவமையாக்கி ஆங்கு இரண்டு முலைகளை உதாரணம் காட்டும் சிறு பேதமையை வள்ளுவர் கூறியிருப்பாரா? இல்லை இல்லை. பேதைப் பெண்ணுக்கும் பெண் தன்மை படிப்படியாக மலரவே செய்யும்! இது மனித மாண்பு.

அப்படியாயின் எப்படி?

வள்ளுவர் ஒன்றையொன்று உதாரணம் காட்டி விளக்கும் தமிழ் அறிஞர். மானத்துக்குக் கவரிமானை உதாரணம் காட்டுவார். அழுக்காறு உடையவன் முன்னேற முடியாதது போல் ஒழுக்கம் இல்லாதவன் உயர்வடைய முடியாது என்பார். (ஒப்பீடு) ஆற்றுவார். ஆற்றாதார் என மனிதர்களை இரண்டாகப் பிரித்து ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் துன்பம் செய்தால் ஆற்றாதார்க்கு பெரும் துன்பம் விளையும் என எச்சரிப்பார். (ஒப்பீடு) இப்படிப் பல. இതിலிருந்து தெரிவது யாதெனில் ஒன்றையொன்று ஒப்புமை காட்டுவது திருக்குறளின் கருத்தோட்டத்தில் ஒன்றாம்.

அப்படியாயின் முலை இரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று எனக் கூறுவதில் பிழை இருக்கிறது. பெண், பெண் தன்மையை அவாவுதல் நேரெதிர்ச் செலவினத்தைச் சென்றடையவில்லை. வள்ளுவன் ஒன்றை ஒன்று ஒப்புமை காட்டுமிடத்து எதிர், எதிர்ப் பதங்களையே முன்னிறுத்தினார். எனவே, ஒரு பெண், அங்கக் குறைபாட்டில் தன் பெண்மையில் குறைகாணும் இடத்து ஆணின் காமத்தை அவாவ முடியாது என்பதே அர்த்தம் ஆகலாம்.

ஏனெனில் அவளின் வளர்ச்சிடையாத மாற்பகங்கள் ஆண் காமத்தை அவாவுவதற்குப் பதிலாக விலகிநின்றன. இதுவே வள்ளுவரின் கருத்து!

ஏட்டிலே வள்ளுவத்தைப் பிரதிபண்ணியோர் 'ஆண் காமுற்றற்று' என்ற இடத்தில் பெண் காமுற்றற்று என எழுதியிருக்கக் கூடும்! அதன் விளைவே 402 ஆம் குறள்! இப்பிழையினை ஆராயாத உரையாசிரியர்கள் எழுத்துப் பிழையான குறளுக்கு பிழையான உரையினைக் கண்டார்கள். அது பிழையென உணராது சரியாக இன்றுவரை நிலவிவருகின்றது. அதில் பரிமேலழகரும் அடங்குவார். கலைஞர் மு.கருணாநிதியும் முடங்குவார். பேராசிரியர் ரா.சீ.யும் இதில் அடங்குவர் என்பதில் துளிகூட ஐயம் இல்லை.

இனி 402 ஆவது குறளினை ஆராய்ச்சி என்ற உலைக்களத்தில்
இடுவோம்!

‘கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் ஆண் காமுற்றற்று’

இதன் பொழியுரை

கல்லாதான் ஒரு சொல் கூட கற்றார் சபையில் பேச முற்படுதல்
எப்படி என்றால் (வள்ளுவன் கூற்றுப்படி) ‘முலை இரண்டும் இல்லாத
பெண் ஆண் தரும் காமம் ஒன்றிற்கு ஏங்கி நின்றபடி’ இவ்வாறு சொல்லப்
புகுந்தால் வள்ளுவன் சரியாகப் பாடியதைப் பரிமேலழகர் ஒரு சொற்
குழப்பத்தால் பிழைவிட்டுவிட்டார் என்ற கருத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டி
வரும் என்பது உண்மையே. இதனால் உண்மையை நீங்கள் ஒப்புக்
கொள்ள மாட்டீர்கள் என்பதும் எமக்குப் புரியும்.

வள்ளுவர் இன்று உயிரோடு இருந்திருந்தால் எனது கருத்தும்
இதுவே எனச் சொல்ல வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். அதனால் நான் கூட
ஒரு பரிசைப் பெற நிர்ணயம் ஏற்பட்டிருக்கும். இக் கருத்துக்களை மறுப்ப
தற்கும் உங்களுக்கு வாய்ப்புண்டு.

**"கவ்வாதான் சொல் காழறுதல்"
குறள் 402 இல் பிரச்சினை**

**இக்கட்டுரைக்கு தமிழறிஞர் சொக்கன் எழுகிய
மறுப்புரை கீழே இடம்பெறுகிறது.**

28.01.2001 அன்று வெளியான 'தினக்குரல்' இல் அன்பர் திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கம், குறள் 402 இல் வரும் 'பெண்' ஐ 'ஆண்' ஆக்கி அவ்வாறு தாம் ஆக்குதற்கான (திருத்துதற்கான) காரணங்களையும் தந்துள்ளார். அவருடைய துணிவைப் பாராட்டுகிறேன்.

திருக்குறளுக்கு உரை செய்தாரெல்லாம் குறட் கருத்துக்களிலேயே ஒருவருக்கொருவர் சிற்சில இடங்களிலே வேறுபட்டுச் செல்வதைக் காணலாம். திருக்குறளின் பாக்கள் பற்றிச் சிந்தித்தோரில், நான் அறிந்த வரை இருவரே அவற்றிலே திருத்தங்காண முற்பட்டனர். ஒருவர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் கும்பகோணத்தில் ஆட்சித் தலைவராக விளங்கிய ஆங்கிலேயர்; மற்றவர் மூதறிஞர் ராஜாஜி.

ஆங்கிலேயர் செய்ய முற்பட்ட திருத்தம்

திருவாடுதுறை மடாதினத்தில் மகாவித்துவானாயும், பெருங்கவிஞராயும் விளங்கியவர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை. அவரின் மாணாக்கரான தியாகராசச் செட்டியார் கும்பகோணம் கலாசாலையிலே தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராய் இருந்து ஓய்வுபெற்றிருந்த காலத்தில், கும்பகோணத்து ஆட்சித் தலைவர், செட்டியாரின் நண்பர் ஒருவரோடு செட்டியாரைத் தேடி வந்தார். தாம் திருக்குறட் பாக்களிலே சில திருத்தங்கள் செய்துள்ளதாகவும், அவற்றைக் கேட்டு அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றும் செட்டியாரை வேண்டினார். தெய்வப் புலவர் திருவள்ளூரவரின் பாவிலே திருத்தமா? செட்டியார் உருத்திரர் ஆனார். அவ்வாறு சொன்னவரின் முகத்திலே விழித்தலும் பாவம் என்று (வெளித்திண்ணையில் இருந்தவர்) வீட்டின் உள்ளே சென்று

கதவை அடைத்துக்கொண்டார். ஆனால், ஆங்கிலேயர் விடவில்லை. (யன்னலூடாகத்) தாம் திருத்திய குறள் ஒன்றினை எடுத்துரைத்தார்.

**“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்படும்”** (திருக்குறள் 114)

என்பதே அந்தக் குறள். அதனை ஆங்கிலேயர் திருத்தியது பின்வருமாறு:

**“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
மக்களால் காணப்படும்”**

என்று ‘எச்சத்தாற்’ என்பதை ‘மக்களால்’ என்று இட்டதே அவர் செய்த திருத்தம். ‘தக்கார்’ என்பதற்கு ‘மக்களால்’ என்பது எது கைப்பொருத்தம் கொண்டிருப்பதாலேயே அப்படித் திருத்தினார் ஆங்கிலேயர்.

தியாகராசச் செட்டியார் சீற்றம் தணியாத நிலையிலும் ‘எச்சத்தால்’ என்ற சொல்லாட்சிக்குக் கூறிய விளக்கம் இது.

“ஒருவர் தக்கவரா தகவிலரா என்பதை அவருக்கு மக்களால் பிறந்த ஒரே காரணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் மூலம் காணுதல் இயலாது. அவரின் குணங்கள் எஞ்சி நிற்கப் பெறுதலைக் குறிக்கவே திருவள்ளூர் ‘எச்சத்தால்’ என்ற சொல்லை (சீரைக் கையாண்டார். இதனைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவரின் பாவைத் தடுத்த முற்பட்டீரே!”

ராஜாஜி திருத்த முற்பட்ட குறள்

**“அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை அதுநனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு”** (திருக்குறள் 74)

இப்பாவிலே ‘நண்பு’ என்பதை ‘நன்பு’ எனவே திருவள்ளூர் இட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது ராஜாஜி கட்டிய திருத்தம்.

- (i) அன்புக்கு நன்பு எதுகையாய் அமைகிறது.
- (ii) நட்பு நன்மையோடு தொடர்புடையதாலின் ‘நட்பு’ என்பது கூடிய பொருத்தமானது.

ராஜாஜியின் வாதத்திலே சுட்டிக்காட்டக்கூடிய தவறுகள் பின்வருமாறு:

- (i) 'நண்பு' என்ற சொல்லாட்சி தமிழில் இல்லை.
- (ii) நண்பு என்ற சொல்லின் அடிச்சொல் நண்ணு என்பதாகும். (நெருங்கி) அடைவது, அஃதாவது அன்புக்குரியவரை உள்ளத்தால் நணுகுவது (நண்ணுவது) நட்பு நண்பு இப்பொருளைத் தரவில்லை.

ஆக, திருக்குறளிலே வந்துள்ள சொற்களிலே கை வைப்பதென்பது மிக அருமையாகவே நிகழ்ந்துள்ளது என்பதும், அவ்வாறு நிகழ்ந்தவை நின்று பிடிக்கவில்லையென்பதும் மேற்குறித்த எடுத்துக் காட்டுகளாகப் புலானாகின்றன. (இவற்றில் 'செட்டியார்' பற்றிய செய்தி உவேசாமிநாதையரின் கட்டுரை ஒன்றிலிருந்து நினைவுமஞ்சரி பெறப்பட்டது. ராஜாஜி பற்றியது, 'கல்கி' தீபாவளி மலர் ஒன்றில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் காணப்பட்டது. (இவை இரண்டும் நினைவிலிருந்தே என்னால் எழுதப் படுகின்றன)

இது ஜனநாயக யுகம். நக்கீரர் பரம்பரையின் காலம். ஆதலால் அன்பர் தர்மகுலசிங்கம் திருக்குறளைத் திருத்த முற்பட்டதைப் பிழை எனத் தகாது. திருக்குறளுக்கு உரை வழங்கிய அத்தனை பேரும் பரிமேலழகர் தொடக்கம் கலைஞர் கருணாநிதி வரை மூல பாடத்தில் மாறுபாதிருக்கவும் (அன்பர் திருத்தம் கூறும் குறள் மட்டுமன்றி, எல்லாக் குறள்களுமே பரிமேலழகர் காலத்திலிருந்து மாற்றம், திருத்தம் செய்தது எந்த அளவு பொருத்தமானது என ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். கட்டுரையில் நான் எடுத்துக் கூறும் கருத்துக்களைத் தக்க காரணங்கள் காட்டி மறுத்து வாதாட தர்மகுலசிங்கத்திற்கு மட்டுமன்றி, கற்றறிந்தார் எவருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை.

எப்பொருள் யார் யார்வாய் கேட்பினும் கோளாகக்கொண்டும் (அகச் சான்று) அக்குறளின் கருத்துக்குச் சார்பாயுள்ள தொல்காப்பியம், அகநானூறு, நற்றிணை, சிலப்பதிகாரம் முதலான நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைக் கொண்டும் (புறச்சான்று) அன்பரின் திருத்தத்தின் பொருத்தமின்மையைக் காட்ட முற்படுகின்றது.

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

மேற்குறித்த குறளிலே இரு உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

உவமானம்	பொதுத் தன்மை	உவமேயம்
கல்லாதான்	காமுறுதல்	முலையிரண்டு இல்லாதாள்
சொல்	காமத்திற்கு உரித்தாவது (நயக்கப்படுவது)	

அன்பர் தர்மகுலசிங்கத்தின் கருத்தை ஏற்பதாயின் அவர் உவமான, உவமேய, பொதுத் தன்மைகளை எவ்வாறு கொள்கிறார் என்று நோக்குதல் வேண்டும்.

உவமானம்	பொதுத் தன்மை	உவமேயம்
கல்லாதான்	காமுறல்	ஆண்
சொல்	காமுறுதற்குரியது	முலையிரண்டும் இல் லாதாள்.

கல்லாதவனாகிய ஆண்மகன் முலையிரண்டும் இல்லாதவளாகிய சொல்லை (பெண்ணை)க் காமுறுவது எவ்வாறு? முலையிரண்டும் இல்லாத பெண்ணை - அதாவது இன்பம் தராத நயமற்ற சொல்லைக் காமுறுவது என்பது பொருந்துவதா?

அன்பரின் கருத்தை ஏற்றால் கல்லாதவன் உயர்வான ஆண்மகனாகவும், அவன் விரும்பும் சொல் முலை இல்லாத பெண்ணாகவும் (நயம் தராததாகவும்) அன்றோ அமைந்துவிடும்.

“நவீல் தொறும் நூல் நயம் போலும் பயீல்தொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு”

(திருக்குறள் - 783)

என்று கொண்ட திருவள்ளூவர், முலையிரண்டும் இல்லாத பெண்ணை சிறந்த சொல்லுக்கு உவமையாகக் கையாண்டிருப்பாரா?

வேற்றுமையுடைய பொருள்கள் இரண்டினிடையே ஏதாவது ஒற்றுமை காண்பதும் (Similarities among dissimilarities), உவமிக்கும் பொருள் உயர்ந்ததாகவும் விளங்கும் பொழுதே, உவமை சிறப்படையும். உயர்ந்த பொருளுக்குத் தாழ்ந்த பொருளை உவமையாகக் கூறுவது வழு. திருவள்ளுவர் தாம் கையாண்ட உவமையிலே வழுவினார் என்பதா அன்பர் கருத்து?

தண்டியலங்காரம் என்ற இலக்கண நூல், செய்யுள்களில் அமைகின்ற அணிகள் பலவற்றையும் விளக்க எழுந்தது. அதன் கண் உவமைகள் பலவும் காரணச் செய்யுள்களுடன் எடுத்துக்காட்டப்படும் விரிவான உரை இதற்கு உண்டு கூறப்படும். இவற்றோடு உவமை வழக்களும் நூற் பாவிலே கூறப்பட்டுள்ளன.

“**மிகுதலும் குறைதலும் தாழ்கலும் உயர்கலும்
பான்மாறு படுத்தும் பாகுபாடுடைய”**

(பொருளணியியல் - தண்டியலங்காரம், நாற்பா 34)

இந்த நூற் பாவின்படி உவமானம் தாழ்வானதாகவும் உவமேயம் உயர்வானதாகவும் அமைவது தாழ்தல் என்ற வழுவின் பார்ப்பும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டு வருமாறு :-

**மன்னவர்க்கு நாய்போல் வானப்புடையர் வாள மறவர்
மீன்மீனியும் வெஞ்சுடரோன் போல் வீளங்கும் அன்னப் பெடை
போலும் சந்திரன் பைந்தடங்கள் போலும்
இடைமாசு ஒன்றில்லா வீசும்பு** (தண்டியலங்காரம்)

இப்பாடலிலே நாய் மறவருக்கும், அன்னப் பேடு சந்திரனுக்கும் உவமிக்கப்பட்டவை வழுவாகும். இத்தகையதொரு வழுவையே அன்பர் ஓர் எழுத்தை மாற்றுவதன் மூலம் திறக்குறளுக்கு வழுவேற்றுகின்றார்.

**முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண்
பெண்மை கட்டிய உயர்கிணை மருந்தின்**

ஆண்மை தீரீந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கிலவே
உயர்திணை மருங்கிற் பால்பீரீந்து இசைக்கும்

(தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம் 4)

இந்நூற்பாவில் முதல் ஈடிகளுக்கும் பொருள் வருமாறு:

“பெண்மையைக் குறித்த உயர்திணைப் பெண் பிறப்பில் ஆண்மையிலேயே திரிபடைந்த பெயர்ச்சொல்..... ஆண்மை திரிந்த பெயராவது பேடி. அச்சத்தின் ஆண்மையிற் றிரிந்தாரைப் பேடி என்பவாகலான ஈண்டு அப்பெயர்பெற்றது பேடி எனக் கொள்க. அலி மூவகைப்படும். ஆணுறுப்பிற் குறைவின்றி ஆண்டன்மை இழந்ததும், பெண்ணுறுப்பிற் குறைவின்றி ஆண்டன்மை இழந்ததும் பெண் பிறப்பிற் தோன்றிப் (பொருணாமத்திற்கு) பெண்ணுறுப்பின்றித் தாடி தோன்றி ஆண் போல் தோற்றி ஆண்பால் திரிவதாஉமென அவற்றுட் பிற்கூறியது. ஈண்டுப் ‘பேடி’ எனப் பட்டது. தெய்வச்சிலையார் நூற்பாவிற்குச் செய்த உரையின் ஒரு பகுதி. பேடியைப் பெண் பால் கொண்டும் (பேடி வந்தான்)

அலியை ஆண்பால் கொண்டும் (அலி வந்தான்) என அழைப்பது மரபு. பெண்ணுறுப்பின்றிப் பெண்ணுக்குரிய உயர்திணை பெண்பாலினை ஏற்று வரும் ‘பேடி’ யைத் திருவள்ளூர், ‘முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண்’ என்றார். இத்தகைய பேடிக்குக் காம உணர்ச்சி முனைப்பாய் இருக்கலாம். ஆனால், அதனை நிறைவாக அனுபவிக்க அவருக்கு அதற்கு வேண்டிய உறுப்பு இல்லை. ‘ஆகவே அவளின் காமம் ‘விளைந்தும் வீடு வந்து சேராத குறைபாடு உடைத்து’ இவள் போன்றே கல்லாதவனுக்கும் நல்ல சொல்லாடல் பெறவிருப்பம் (காமம்) இருக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு முழுமையாகக் கையாள அவனுக்கு இயலாது. இதனையே பரிமேழலகர், ‘அவாவிய வழியும் சடைபோகாது’ என்றார்.

எனவே, “கல்லாதான் முலையிரண்டும் இல்லாதாள் காமமுற்றது போன்று சொல்லாடலும்பினும் அது கைகூடாது” என்பதே திருவள்ளூர் கருத்து.

முலையிரண்டும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும்

முலைமுகம் செய்தன முள்ளயிறு இலங்கின
 தலைமுடிசான்ற தண் தழை உடையை
 அலமரல் ஆயமொடு எங்கணும் படா அல்
 மூப்புடை முதுபதி தாக்கு அணங்கு உடைய
 பேதை அல்லை மேதையாங் குறுமகள்
 பெதும்பை பருவத்து ஒதுங்கினை
 பெண்களின் 'காமஞ்சாரா இளமை' பேதைப் பருவமாகும்.
 முலை முகர் செய்தல் கூரிய பற்களில் ஒளி ஏறல்
 (பின்னிட்ட கூந்தல்)
 கொண்டையிடும் தரம் என்பன ஏற்படும் காலம், பேதைப் பருவத்தை
 அடுத்துவரும் பெதும்பைப் பருவமாகும்.

இதிலிருந்து பேதைப் பருவம் காமத்துக்கு உரியதன்று என்று அக்காலத்தவர் கொண்டனர். (அப்பாவிகள்) பேதைப்பருவப் பெண்ணைப் 'பெண்மகள்' என்று அழைக்கும் மரபும் அக்காலத்தில் நிலவியது. இத் தகைய பேதைப் பெண் பெதும்பைப் பருவத்தையும் கடந்து பக்குவப் பட்டுத் திருமணமும் செய்துகொள்கிறாள். முதற்பிள்ளை அவளுக்குப் பிறக்கின்றது. அவளின் இறுக்கமான முலைகள் அவற்றின் கட்டிறுக்கத் தினை இழக்கின்றன. தலைவன் அவளோடு கலவி கொள்வதில் சலிப்படைகின்றான். பிற பெண்ணை பரத்தையை அவன் நாடிச் சென்று பின் ஒரு கட்டத்திலே தலைவியிடம் திரும்புகின்றான். தலைவியைத் 'தன் மகனின் தாய்' என விளிக்கின்றான். அந்த விளியே தலைவியின் தாழ்வுச் சிக்கலைக் கூட்டி அவளைச் சீற்றம் கொள்ள வைக்கின்றது.

வனமுலை அரும்பிய சுணங்கின்
 மாசுஇல் கற்பின் புதல்வன் தாய் என
 மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றிஎம்
 முதுமை எள்ளல் அஃது அமைகுந்தீல்வ
 இளமை சென்றது தவத்தொல் அஃதே
 இனிமை எவன் செய்வது பொய்ம்மொழி

இதிலிருந்து அக்காலத்தில் பிள்ளைப் பேற்றைத் தொடர்ந்து பிள்ளைப் பேறுற்றவள் முதலாவது முதுமையுணர்ச்சி பெறுவது அவளுடைய முலைகள் திரளுதல் கொண்டே என்பது நன்கு புலனாகுகின்றது.

பரத்தையிடம் சென்றோ, தன்னைப் புறக்கணித்தோ தலைவன் நீங்குவானாயின் அவனுக்கு இன்பம் ஈந்த முலையினைத் திருகி எறிந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளும் வழக்கமும் அக்காலத்தில் நிலவியது என்பதற்கு நற்றிணையில் வரும் திருமாவுண்ணி என்பாள் சான்றாகின்றாள். தலைவனின் பிரிவினைத் தாங்காது தன் முலையைத் திருகித் தற்கொலை புரிந்தமை சான்றாகின்றது.) 'ஏதிலாளன் கவலை துற்ற ஒரு முலை அறுத்த திருமாவுண்ணி' நற்றிணை).

கண்ணகி மதுரையை எரிக்கத் தனது முலையினைத் திருகி எறிந்த செய்தி சிலப்பதிகாரத்தில் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“இடமுலை கையால் திருகி மதுரை
வலமுறை மும்முறை வாரா அமைந்து
மட்டார்மறுகின் மணிமுலையை வட்டித்து
விட்டாள் எறிந்தாள்...”

(சிலம்பு மதுரைக்காண்டம் வஞ்சினமாலை 43-45)

ஆக, முலை பற்றிய சங்கநூற் செய்திகளையெல்லாம் தொகுத்து நோக்கியும், பட்டறிவு கொண்டும் அதன் முதன்மையையும் அஃது இல்லாத பெண்ணின் (பேடியின்) ஆற்றாமையையும், சிறந்த உவ மையில் வைத்துத் திருவள்ளூர் கல்லாதானின் கீழ்மையைப் புலப்படுத்த தினார் எனலாம்.

(இக்கட்டுரையை இலக்கண ரீதியில் சரியானது என ஏற்றாலும், கருத்து ரீதியில் (உரைநடையில்) சரி, பிழை பார்க்க முடியாதா என்ற எமது ஏக்கம் தொடர்கிறது.)

பசலையைப் பாடிய இருவர்! வள்ளுவருக்கே ஒட்டப் பந்தயத்தில் வெற்றி!!

காதலைப் பாடிய புலவர்களே தமிழ் நாட்டில் அதிகம். காதலுக்கு விலைகொடுத்த காதலர்களும் தமிழ் நாட்டில் அதிகம். 'அதியமான் கண்களுக்கு ஓளவை ஒரு கிளியபாட்ரா' என எழுதிய நவீன புதுக் கவிஞர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அம்பிகாவதி, அமராவதி காதல் போல் நிறைவேறாத காதல்கள் இத்தமிழகத்தின் பாலுண்டு. கட்டியவளை விட்டுப் பரத்தையிடம் சென்று இன்பம் அனுபவித்த தலைவன் உண்டு. களவொழுக்கம் விட்டுக் கற்பொழுக்கத்தில் வாழ்ந்தவர்களும் அன்று இல்லாமல்லை. ஆனாலும் தமிழிலக்கியத்தில் இருப்பதுபோல் அகத்திணை, புறத்திணை எனப் பாசுபடுத்தி அழகு ஒழுகும் இலக்கியங்களைப் பிறமொழியில் காண்பது அரிது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதைப் பாடிவைத்த புகழ் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவனுக்கு உண்டு.

பூவும் நாரும் போல் காதலர் இருவர்! பிழையாக எழுதிவிட்டேன். காதலித்துவிட்டால் அவர்கள் ஒருவராகிவிடுவர். அதனால் காதலர் ஒருவர் தலைவி, தலைவன் இருவருக்குமிடையே ஆண் களவொழுக்கம் உலகெல்லாம் தெரிந்து விடுகின்றது. தோழி தலைவனிடம் சொல்கின்றாள். 'எல்லோருக்கும் உங்கள் களவொழுக்கம் தெரிந்துவிட்டது. ஆதலால் இனிமேல் கால தாமதப்படுத்தாதீர். தலைவியை மணந்து செல்க!' எனக் கூறுகிறாள் நேரடியாக!

ஆனாலும் தோழியின் கூற்றை ஏற்று அவளை மணக்க முடியவில்லை உடனடியாக! தலைமகளும் தன் வரைவின் திருமணத்தை எதிர் பார்த்து நின்றாள் ஆர்வமாக! ஆனாலும் விதிவசத்தால் அது முடியவில்லை. சடுதியாக!! ஆம்... திருமணத்தைச் செய்கிறேன் எனச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன், தலைமகளிடம் வரவில்லை நேராக! அப்போது தலை

மகளின் உடலில் பசலை படருகிறது. களவொழுக்கத்தில் அன்று சேர்ந்திருந்தோம் நாம்! அன்று எம்மிடம் பசலை என்ற நோய் இல்லை! நேரமுடன் இவர் வரவில்லை என்பதனால் அவர் மனதில் ஈரம் இல்லையென நினைப்பது தவறடி தோழி! ஆயினும் பசலை என்ற நோய் வாட்டுகின்றதே...! அதனைத் தான் சொல்ல வந்தேன். கேளடி... இவ்வாறு சொல்கிறது. குறுந்தொகை. அழகான அந்தப் பாடல் வருமாறு :-

“**ஊருண்கேணி யுண்டுறைத் தொக்க
பாசியற்றே பசலை காதலர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீக்கி
வீடுவழி வீடுவழிப் பரத்தலானே**” (குறுந்தொகை 399)

தோழியே கேட்பாயாக! இப்பசலை நோய் எவ்வாறு என்றால் அதற்கு அர்த்தம் சொல்கின்றேன். ‘தண்ணீர் அள்ள வரும் நீர்த்துறையில் தண்ணீரின் மீது பாசி படர்ந்து இருக்கிறது. அள்ளும்போது நீர்த்துறையில் பாசி விலகிச் செல்கிறது. பின்பு அது படருகின்றது. அதுபோன்று தலைவன் என்னைத் தீண்டியபோது பசலை விலகுகிறது. காதலர் தீண்டாது விலகிச் சென்றபோது மீண்டும் வருகிறது. அது எவ்வாறு என்றால் நீர்த்துறையில் மண்டிய பாசியைப் போல் என்றவாறு’

இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. நீர்த்துறையில் பாசி விலகியமைக்கும், பின்பு ஒன்று சேர்வதற்குமிடையில் சில நிமிட நேரமாவது செல்லும்! இந்த இடைவெளியை மனதிலிருத்தி வைக்குமாறு வாசகர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுந்தொகை முந்தியதோ, திருக்குறள் முந்தியதோ என்ற வாதப் பிரதிவாதங்களை இவ்விடத்தில் நாம் ஒத்திப்போடவேண்டும்.

காதலன், பிரிந்து செல்கிறான். காதலியின் உடலில் பசலை படர்கின்றது. வளையல்கள் கழன்றுவிடும் அளவுக்கு மாபெரும் சோகம் அவளுடலில்! இப்படித்தான் இலக்கியம் சொல்கிறது. ஆனாலும் அத்தான் அவள் அருகில் இருக்க மெத்தென அவன் கையணைப்பு இனிய சுகம் தர, ஓர் இடைவெளி ஏற்பட்ட இடத்துப் பசலை படர்கிறதாம் பசலை.

வள்ளூர்வர சொல்கிறார்.

“அந்த இரவு நல்லிரவு! நம்பிக்கைக்கும், நங்கைக்கும் முதலிரவு!! தாழிட்ட கதவினை தாழிட்டதா எனத் தட்டிப் பார்த்து கட்டிலில் ஒருவர் உடலை மற்றவர் தொட்டுப் பார்த்து கட்டிற் கால்கள் குலுங்குவதை எட்டிப் பார்க்காது, பாலுண்டு, அவள் கண்ணாம் வேலுண்டு. காளையவன் இளமையை அவளுண்டு களித்திருந்த நேரம் அது! அழகுக்கு அணிகலனான அணிகலன்கள் ஒதுக்கிடம் கேட்டன, அவை தரப்பட்டன! திருமணம் என்றால் என்ன என நகைகள் இப்போதுதான் கண்டு எக்காளம் விட்டன! அணிகலன்கள், சுடுகலன்களாக மாறிநின்று இள முகங்கள் இருவரையும் கண்டு புன்முறுவல் பூத்தன.

ஈருடலாய் அவர்கள் இருந்தனர். ஆனாலும் ஒருடல் போல் இணைந்தனர்! தழுவலே அன்றி இங்கு நழுவல் என்ற இடத்துக்கு இடமில்லாமல் இளவல் இங்கு உழுவல் ஆனான்! ஆனாலும் ஓர் இடைவெளி. அவள் உடலில் பாம்புபோல் படர்ந்திருந்த காதலன் கைகள் காற்கண நேரம் பிரிந்தது.

அக்கணமே காதலி உடலில் பசலை படர்ந்துவிட்டது. குறுந்தொகையில் பாசி விலகிய நேரத்துக்கும் ஒன்று சேரும் நேரத்திற்குமிடையே பேரிடைவெளி உள்ளது. வள்ளூர்வன் கூறிய பசலைக்கு இலக்கண விதியின்படி ஒரு மாத்திரையே உள்ளது. இது 1238 குறளில்.

கிதோ அந்தக் குறள்

“முயங்கிய கைகளை ஊக்கப்பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுகல்”

பொருள்புரை:

இறுகத் தழுவிய என் கைகளைச் சிறிது தளர்த்திய அளவி லேயே என் பிரிவை அறிந்த பசும் பொன் வளையல்களை அணிந்த என் காதலியின் நெற்றி! பசலை பாய்ந்து விட்டதே! பசலையைப் பாடிய இரு கவிஞர்களில் வள்ளூர்வனுக்கு ஓட்டப்பந்தயத்தில் வெற்றி!

வள்ளுவன் கண்ட விலங்குகள் ஒரு கண்ணோட்டம்

மனிதர்களை மனிதனாக்குவதற்காகத் திருவள்ளுவர் பாடிய குறள்கள் பல. மனிதர்கள் எல்லோரையும் மாபெரும் மனிதர்களாகவோ, மானிடராகவோ வள்ளுவர் கண்டது இல்லை. மக்களைப் போன்ற கயவர்கள், தலையில் இருந்து விழுந்த மயிர் போன்ற மானிடர்கள், மக்கட்பண்பு இல்லாத மரம் போன்றவர்கள் வள்ளுவர் கண்ட மானிடர்களில் சிலர்.

ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கின்ற நூல்களுக்கு இக்காலம் அறநூல்கள் எனப் பெயரிட்டாலும் வள்ளுவர் 'இலங்குநூல்' என்றே பெயரிட்டார். ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் நூல்களைக் கற்காதவர்கள் விலங்குகள் என வள்ளுவன் வேற்றுமைப்படுத்திக் காட்டினான்.

“விலங்கோடு மக்கள் அனையர் இலங்கு
நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர்” (குறள் - 410)

இவ்வாறு மக்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையே வேற்றுமை இருக்கவேண்டும் எனக் கருதும் வள்ளுவர் பல மிருகங்களைக் குறளில் கையாண்டுள்ளார். அவை ஆய்வாளர்களுக்குச் சிரிப்பை உண்டாக்க வல்லவை.

வள்ளுவன் கண்ட ஆட்டுக்கடா

ஆட்டுக்கடாவுக்குத் தகர் என்ற பெயர் உண்டு. ஆட்டுக்கடா சண்டைக்குத் தயார் செய்யும்போது சற்று பின்னுக்குப் போகும். இக்காலப் போர்முனையில் 'கவர்' எடுத்தல் என்பது இதைத்தான்! பின்னால் நகர்வது பயத்தின் வெளிப்பாடு அல்ல, எதிரியை மீண்டும் மூர்க்கத்துடன் தாக்குவதற்காகவே! ஊக்கம், ஆற்றல், அறிவு மிக்கோர் பின்வாங்குவது

போல் நடந்துகொள்வதும் இதற்காகத்தான். அவர்கள் முன்னோக்கி வரும் போது எதிரி 'அவுட்'.

“**ஊக்கம் உடையான் ஒருக்கம் பொரு தகர்
தாக்கற்குப் பேரம் தகைத்து**”

(குறள் 486)

சேற்றில் சிக்குண்ட நரி

யானையின் பலத்தைக் காடு அறியும். விலங்குகள் யாவும் அறியும். ஆனால் அந்த யானைகளை சேற்றில் சிக்க வைக்கின்றார் வள்ளுவர். இப்போது யானையை வெல்லச் சிங்கங்களையோ, புலிகளையோ, கரடியையோ வள்ளுவர் அழைக்கவில்லை. யானையை இப்போது வெல்லுவதற்கு நரி போதும். அதுபோன்று மானிடர்கள் போகாத இடத்திற்குச் சென்று தேவையில்லாத பலவீனத்தில் சிக்குண்டால் பலவீனர்கள் பலம் உள்ளோரை வென்றுவிடுவார்கள். இதனை எடுத்துக்காட்டும் முகமாகவே வள்ளுவர் நரியை இங்கு அழைத்தார். நரி சேற்றில் ஓடும் என்பதை வள்ளுவர் அறிந்திருந்தார்.

“**கால் ஆழ் களரீன் நரி அரும்; கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களீறு**”

(குறள் - 500)

வேல் தாங்கிய வீரர்களையும் குத்தி வீழ்த்தும் கொம்புகளைக் கொண்டது யானை. ஆனால் அந்த அஞ்சாத யானையும் சேற்று நிலத்தில் சிக்கினால் அதை அற்ப நரியும் கூடக் கொன்றுவிடும்.

வள்ளுவன் கண்ட எலி

பெரிய மிருகங்களை மாத்திரம் வள்ளுவன் குறளில் துணைக்கு அழைக்கவில்லை. எலிகளைக் கூடக் குறளில் எடுத்தாண்டுள்ளார். எலியாகிய படை திரண்டு கடல்போல ஒலிகளை உண்டாக்கினாலும் நாகத்தினை அவை என்ன செய்யமுடியும்? நாகம் மூச்சுவிட்டாலும் அவை அழிந்து விடும் என்கின்றார் வள்ளுவர்.

வள்ளுவன் கண்ட ஆமை, முதலை, மீன்

மனிதனுக்குத் துன்பம் வருவது அவனின் ஐம்புலன்களாலேயே.

மெய் காமத்தின் உறைவிடம். வாய் பொய்யின் மறைவிடம். கண் சாட்சி யத்தை மறைக்கும் இடம். மூக்கு, செவி என்பன நாலாவதாகவும், ஐந்தாவ தாகவும் இடம்பெறும். இந்த இரண்டும் கதவு இல்லாத பொறிகள். இந்த ஐம்பொறிகளை நினைத்தபோது வள்ளுவருக்கு ஆமையின் நினைவு வந்தது. ஆமை தனது நாலு கால்களையும், தலையினையும் ஓட்டினுள் அடக்கித் துன்பம் வராது வாழ்கின்றது. மனிதன் அவ்வாறு வாழ்ந்தால் என்ன? என்ற கேள்வியே குறள் உருவம் பெற்றது.

“ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து” (குறள்)

தங்குசி அன்றம் இருந்ததா?

வள்ளுவர் நிலத்தில் இருந்து கடலுக்குத் தாவுகின்றார். வள்ளுவர் காலத்தில் சூதாட்டம் இருந்திருக்கிறது. முறைப்படி தேடாத செல்வம் ஆவதுபோலக் கெடும் என்றவர் வள்ளுவர். வெல்லும் ஆற்றல் தனக்கி ருந்தாலும் சூதாட்டத்தினை ஒருவன் தொடக்கூடாது என்கிறார் வள்ளுவர். தூண்டிலில் இருக்கும் இரும்பினை மீன் விழுங்கியதற்கு இதனை உதார ணம் காட்டுகின்றார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தங்குசி போட்டவன் தமிழன் என்பதையும் ஆவணம் மூலம் (குறள் மூலமாக) வள்ளுவர் எடுத்துக்காட்டினார்.

வள்ளுவன் கண்ட முதலை!

அரசரும், மனிதனும் இடன் அறிந்தே எதனையும் செய்தல் வேண்டும். இல்லையெனில் வெற்றிபெறுதல் முடியாது. இதனை அறிவிக் கும் முகமாகத் திருவள்ளுவர் 495வது குறளில் முதலையை வரவழைத் துள்ளார். ஆழுமுடைய நீரில் வாழும் முதலை, அந்த இடத்தில் எல்லாவற் றையும் வென்றுவிடும். ஆனால் தண்ணீரில்லாத இடத்தில் அம் முதலை யை மற்றையவை வென்றுவிடும் என வள்ளுவன் பாடியுள்ளான்.

“எந்நும் புனலுள் வெல்லும் முதலை அரும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற” (குறள் - 495)

கோட்டானுக்கும் ஒரு குறள்!

யானையைச் சேற்றில் நரி வெல்லும்! நீரில் இருந்து வெளியே வந்தால் முதலையைப் பலதும் வெல்லும். இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால் எல்லாம் செளக்கியமே என நினைத்த வள்ளுவர் ஒரே உதாரணத்தைப் பல இடங்களில் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. கூறியது கூறல் என்ற குற்றத்துக்கு அது காரணமாக அமையலாம் என எண்ணினார். இதனால் கோட்டான் (கூகை) போன்ற அஃறிணைகளையும் எனது குறளுக்குள் உட்புகுத்தினார். இரவிலே காகத்தை வெல்லும் கோட்டான்! அதே கோட்டானைப் பகலிலே காகம் வெல்லும். காலத்தை வேந்தன் நன்கு அறிய வேண்டும் என வள்ளுவன், மாக்கியவல்லி என்ற இத்தாலியச் சாணக்கியன் சொல்லும் முன்பே சொல்லி வைத்தான்.

“பகல் வெல்லும் கூகையைக் காகக்கை இகல் வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது” (குறள் : 481)

யானைப் போர்க்களத்தில்

வள்ளுவர்

யானை பலமான மிருகம். அதில் ஆண், களிறு. இக் களிறு போர்க்களத்தில் எட்டுத் திசைகளில் இருந்து ஈட்டிகள் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக வந்தாலும் மனம் தளராது வெற்றியினைத் தேடும். மனிதர்களும் அவ்வாறே நடக்க வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

“சிகைவிடத்து ஒல்கார், உரவோர் புகை அம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு” (குறல் 597)

யானையானது கட்டாக இருக்கும் அம்புகளாலே புண்பட்டபோதும் தனது பெருமையினை நிலைநிறுத்தும். அதுபோல ஊக்கம் உடையவர்கள் தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தபோதும் தளராமல் தமது பெருமையினை நிலைநிறுத்துவார்கள்.

புலி + புலித்தோல்

புலியை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டிய வள்ளுவன் புலித்தோ

லைக்கூட உதாரணத்துக்காக அழைப்பதை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. உருவத்தில் பெரியது யானை. ஆனால் புலியினைக் கண்டால் அது பல மிழந்து விடுகின்றது. காரணம் புலியின் துணிவும், ஊக்கமுடைமையும் யானைக்கு இல்லை!

(குறள் 599)

சமுதாயத்துக்குக் கெடுதல் செய்பவர்கள் புலித்தோல் போர்த்தவர்கள் என வள்ளுவர் பிறிதொரு குறளில் கூறுகின்றார்.

(குறள் -273)

மானத்திற்காக வாழ்வோரைக் கூட மிருகங்களின் துணைகொண்டு விளக்கும் வள்ளுவன் உண்மையிலேயே சிந்திக்க வேண்டிய அறிஞரே. கவரி மா என்ற மான் தனது மயிரை இழந்தால் உயிர்வாழாது. மானம் இழந்த பின்பு வாழாத மனிதர்களும் கவரி மான்கள் தான் என வள்ளுவன் கூறியிருப்பது உள்ளுந்தோறும் உவகை பயப்பது.

“மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரி மா அன்னார்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்”

(குறள் 969)

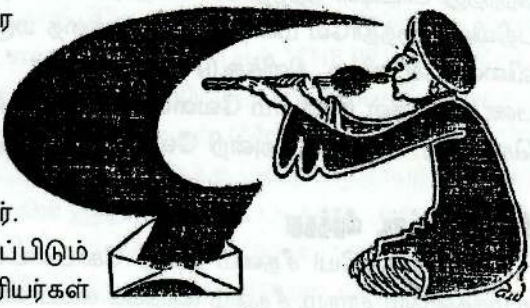

மகுடி என்றொரு மானிடன்

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்பவர் ஓர் இசைக்கலைஞர். சம்பந்தர் காலத்தவர். அடியார்களின் தேவாரத்தையும் தொண்டர்களின் பதி கத்தையும் யாழிலே இசை அமைத்துப் பாடும் வல்லமை கொண்டவர். அந்தக் கலைஞர் ஒருநாள் தடுமாறினார். சம்பந்தரின் பதிகம் இசைக்குள் அடங்காமல் போனதே இதற்கான காரணமாகும்.

இதேபோன்று இந்த மானிடனின் கேள்வி, பதில்கள் நூலகர்கள் குறிப்பிடும் எந்த வகுப்பு எண்ணிலும் அடக்க முடியாதவை. அரசியல், தத்துவம், சமயம், சமுதாயம் என்பனவற்றையும் இன்னொருவற்றையு மும் சிந்தித்த 'மகுடி' என்ற மாமனிதர் சி.சிவஞானசுந்தரம் சென்ற நூற்றாண்டில் ஒரு வள்ளுவன் போன்றும் சிந்தித்துள்ளார்.

பண்டைய கிரேக்கத்திலே ஏன் என்ற கேள்வி கேட்பவர்களுக்கு இதுதான் எனப் பதிலளித்து மக்களை நல்வழிப்படுத்துதலிய சோகரட்டில் போன்ற ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகவும் மகுடி அமையும். கத்தோலிக்க சமயத்தின் பிளவுக்குக் காரணமாக இருந்தவர் மாட்டின் லூதர் என்பவர். அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது வரலாற்று ஆசிரியர்கள்

“மக்கள் சிந்திக்கின்றார்கள். லூதர் கூறுகின்றார்” எனக் குறிப்பிட்டனர். அதுபோன்ற ரீங்கார இசை வடிவம் கொண்டதே மகுடி என்ற மாமனிதனின் பதில்கள்.

வினோபாவும் மகுடியும்

வினோபாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவரைப் பார்ப்பதற்கு நீங்கள் எங்கும் போகவேண்டியதில்லை. வீட்டு வாசல்களிலே நின்றால் அவர் வந்து சந்திப்பார் எனச் சொல்லப்படுவதுண்டு. மகுடி என்ற இம் மானிடன் இந்திய உபகண்டத்திலே மராட்டியப் பத்திரிகைகள் தொடங்கி இலங்கையின் People Voice வரை கார்ட்டூனிஸ்டாக இருந்தவர். உபகண்டத்திலிருந்து இக் குட்டித் தீவு வரை அவரின் கால் படாத மண் இல்லை. இவர் தன்னை மாத்திரம் அன்றி மற்றவர்களையும் வீழ்த்தாத மனோநிலையைக் கொண்டவர். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற தாரக மந்திரத்தின் முன்னோடியாகவும் இருந்தார்.

ஈட்சிவில் பூத்த பூ

றெபெஸ்பியரல், டான்டன், மரட், ஆகியோரின் புரட்சி எழுத்துக்களே பிரேஞ்சுப் புரட்சிக்கும் பஸ்ரீல் சிறை உடைப்புப் புரட்சிக்கும் காரணமாக இருந்தது. இங்கே இரத்தம் சிந்தாத சிந்தனைப் புரட்சியாக மகுடி விளங்கியது.

கந்தன் அஃறிணை; நாய் உயர்திணை என்ற அவரின் பதில்கள் கத்தியைத் தீட்டாது புத்தியைத் தீட்டி ஆலயக் கதவுகள் பலவற்றைத் திறந்தது. பாட்டின் திறத்தாலே வேதாரணியக் கதவைச் சம்பந்தர் திறந்தார். பதிலின் திறத்தாலே மனிதன் இருதயத்தை மகுடி திறந்தார். சுதந்திரத்தை விலைபேசி விற்ற கிளிக்கூடு வியாபாரிகள் 'பெற்' வளர்த்த பெரும் பணக்காரர்கள் இனி எம் வேலை அடுக்காது என அவற்றை விடுதலை செய்தனர். மகுடிக்கு அன்றி வேறு யாருக்குத்தான் இப் பெருமை.

சீதனக் கோட்டை விழ்ந்தது

ஓ மகுடியே! சீதனம் என்ற கோட்டையை விழுத்திய பெருமை உமக்கன்றோ சாரும். சீதனம் வாங்கிக் கல்யாணம் செய்தோரை சீதனமும் வேண்டும் சிங்கார நாச்சியும் வேண்டும் என நகைச்சுவை யாகக் குறிப்பிட்டு ஓட வைப்பார். இது அன்றி அவர் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்ட நூற்றுக் கணக்கான பதில்கள் ஆண்களின் சிந்தனையைக் கிளறி, சீதனம் என்ற

கோட்டையை வீழ்த்திப் பல பெண்களைச் சமங்கலிகள் ஆக்கியது. மகுடிக்கு அன்றி யாருக்கு இந்தப் பெருமை?

மல்கம் ஆதிஷேசய்யா போன்ற அறிவாளிகள் தமது நூலுக்குக் கலைஞர் மு.கருணாநிதி ஒரு முகவுரை தந்தால் அது தனது வாழ்க்கையின் பெரும் பேறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறான அறிவாளிகளே இவ்வாறு வேண்டிநிற்கும் போது கலைஞரே பல ஈழத்தவர்களிடம் “யார் இந்த மகுடி? அவரை ஒருமுறை காணவேண்டும்” எனக் கேள்வி எழுப்பினாராம். அது ஒன்றே இந்த மானிடன் பல நூற்றாண்டுகள் உயிர் வாழப்போகின்றான் என்பதற்கு உரிய அறிகுறிகளாகும்.

மேற்கோள் காட்டாத இலக்கியம்

இரத்தமும் சதையும் எலும்பும் தசைநார்களும் கொண்டு ஒரு “பார்சோப்” செய்ய முடியாத கொழுப்புக் கொண்ட எமது உடல் ஒரு சிற்றெறும்பின் நீளம் கொண்ட ஒரு முள்ளைக்கூடத் தனது உடலில் ஏற்றுக்கொள்ளாது. மகுடி என்ற மானிடனின் இப்பதில்களும் அவரை இவரை மேற்கோள் காட்டாது, சுய சிந்தனையில் உண்டான சுதந்திரப் பூங்கா ஆகும்! மற்றவர்களின் கருத்தைக் கலவாத கேள்வி-பதில், மகுடியின் கேள்வி/பதில்களாகும்.

பண்டைக்கால இத்தாலியிலே மாக்கியவல்லி என்றொரு எழுத்தாளர் வாழ்ந்தார். அவர் எழுதிய நூலின் பெயர் ‘THE PRINCE’ (இளவரசன்) உலகம் எவ்வாறு உன்னை நடாத்தியதோ உலகினை நீ அவ்வாறு நடாத்து என்ற தத்துவத்தின் தந்தை அவர். (Meet the world as it treats you) அவரின் இந்தச் சூட்சும நூல் பலருக்கு மனித சமுதாயத்தை வேற்றுக்கப் பயன்பட்டன. ஸ்டாலின் இந்த நூலினைப் படித்தார். அதன் விளைவு ரொட்ஸ்கி உட்படப் பலரின் தலைகள் பூமியில் உருண்டன. உலகின் சர்வாதிகாரத்தை விரும்புவோர்க்கு இந்நூல் என்றும் துணைபோகும்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு தேடுவார்க்கு வள்ளுவன் குறளும் இந்திய ராஜதந்திரத்தை அறிய விரும்புபோர்க்கு சாணக்கியமும், அர்த்த

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

சாஸ்திரமும் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். அதுபோன்று மானிடனின் உள்ளுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கலைப் படைப்பாக மகுடி எதிர்காலத்துக்கு வளரும்.

களைத்துவிடுவது, சளைத்துவிடுவது என்பது மகுடியாரிடம் இல்லாதவை. பொய்யில் மை தோய்ந்து எழுதத் தெரியாதவர் அவர். 20 ஆண்டுக்காலம் போனவை ஒட்டிய அவரின் கேள்வி, பதில்களுக்கு உதாரணங்கள் சிலவற்றை வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மகுடியின் உள்எம்

கேள்வி :- மகுடியாரே நீர் எந்த அரசியல் கட்சி?

பதில் :- அணிசேரா நாடுகள் போல் நான் ஓர் அணிசேரா ஆத்மா.

நாகரீகம்

கேள்வி :- உலகில் நாகரீகம் எப்போது கெட்டது?

பதில் :- நாடற்றவர் என ஒரு பகுதியினர் உலகில் தோன்றிய போது!

கிறைவன் கொடுத்த வரம்

கேள்வி :- சிரித்த முகம் உடையவளைத் திருமணம் செய்தவனுக்கும், அழு மூஞ்சியைத் திருமணம் செய்தவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

பதில் :- ஒருவனுக்கு நித்தமும் பெளர்ணமி மற்றவனுக்கு நித்தமும் அமாவாசை.

நாடு

கேள்வி :- நாட்டில் நிர்வாகம் சீர்கேடானால்...?

பதில் :- பொது மக்கள் கொசு அடிப்பார்கள். திருடன் பிற்கொக்கேட் அடிப்பான். எம்.பிக்கள் பல்டி அடிப்பார்கள்.

கிரண்டு வீரர்கள்

கேள்வி :- இராணுவ வீரனுக்கும் பத்திரிகை ஆசிரியனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

பதில் :- நாட்டின் காவலன் இராணுவ வீரன். நாட்டினது மனச்சாட்சியின் காவலன் பத்திரிகையாளன்.

அழகின் மர்மம்

கேள்வி :- மான் விழி ஏன் அழகாக இருக்கின்றது?

பதில் :- அது கண்ணிற்கு மை பூசுவதுமில்லை. அதன் கண்ணில் பொறா மையுமில்லை.

வங்கி ஒரு பாலைவனம்

கேள்வி :- வங்கி என்பது என்ன மகுடியாரே?

பதில் :- வங்கி என்பது ஒரு நிறுவனம். அது ஏழைக்குப் பாலைவனம். பணக்காரனுக்குச் சோலைவனம்.

மகுடியும் பாரதியும்

கேள்வி :- எல்லாப் பாட்டும் பாடிய பாரதியார் ஏன் தாலாட்டுப் பாடவில்லை?

பதில் :- அவருக்கு நீலாம்பரியில் நாட்டமில்லை. பூபாளத்தில்தான் விருப்பம்.

இன்றைய இலங்கை

கேள்வி :- அன்றை இலங்கைக்கும் இன்றைய இலங்கைக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

பதில் :- அன்று இலங்கை ஒரு அட்சய பாத்திரம். இன்றைய இலங்கை யோ ஒரு பிட்சா பாத்திரம்.

தமிழ் கினம்

கேள்வி :- தமிழினம் ஏன் இயந்திர உற்பத்தியில் முன்னேறவில்லை.

பதில் :- அது இந்திரலோக ஆராப்ச்சியில் அதிக நாள் மூழ்கிக் கிடந்துவிட்டது.

ஆஸ்திகன் காணும் கடவுள்

கேள்வி :- மகுடியாரே! உம்மை ஆஸ்திகன் என ஒரு நண்பன் கூறுகின்றான். அப்படியானல் கடவுளை உம்மால் காட்ட முடியுமா?

பதில் :- தோட்டக்காரன் பயிருக்கு நீர் இறைக்கும்போது அதில் கடவுளைக் காணும் ஞானம் வேண்டும் தம்பி!

குறளின் சாயலில் மகுடி

கேள்வி :- வள்ளூர் தனது குறள் மூலமாக இரண்டு விடயங்களை இரண்டு அடிகளிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒன்று வள்ளூர் கேள்விகளைக் கேட்டு விடையைக் கொடுப்பவர் ஓளவையார் போன்ற புலவர்கள் தமது எண்ணக் கருத்துக்களை மாத்திரம் ஓரடியால் கொடுத்தனர். திருக்குறளிற்குப் பின்பு சங்கமருவிய காலம், 20ம் நூற்றாண்டு எனக் காலங்கள் உருண்டோடிவிட்டன. ஆனால் திருக்குறளையும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களையும் போன்ற நூல்கள் 20ம் நூற்றாண்டில் உருப்பெறவில்லை.

புறநானூறு, தொல்காப்பியம் போன்ற பண்டைப் பெரும் நூல்களும் கேள்விகளையும் விடைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி என்ற அரசனுக்கு புலவர் பிசிராந்தையார் வரி பற்றி அறிவுறுத்தும் கட்டம் புறநானூற்றில் உண்டு. (புறம்-184) இக்கருத்துக் கிட்டத்தட்ட ஒரு கேள்வியின் விடையே! குமரகுருபரர் இயற்றிய நீதிநெறி விளக்கம் அதிவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய வெற்றி வேற்கையென்று போற்றப்படும் குறுந்தொகை மூதுரை என்பனவும் நீதி நூல்களே. அதைத் தொடர்ந்து முனைப்பாடியார் இயற்றிய அறநெறிச்சாரமும் இடம் பெற்றுள்ளது.

20ம் நூற்றாண்டில் அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து கேள்வி, பதில் பகுதி எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் தொடக்கப்பட்டது. இவற்றில் ஈழத்தில் வெளியிடப்பெற்ற மகுடி கேள்வி-பதில் பகுதி புதுமையான அணுகுமுறை ஒன்றைக் கேள்வி-பதில் இலக்கியத்தில் புகுத்தியுள்ளது. அவரின் சீரிய சிந்தனை தனித்துவமானது, வள்ளூர்வன், கன்பூசியஸ், லாவோட்சு, சாணக்கியன் போன்ற சில சிந்தனையாளர்களைப் போன்ற கருத்தோட்டங்களையும் மகுடியில் காணமுடிகின்றது.

20ம் நூற்றாண்டின் சிந்தனையாளர் ஒருவரை இவர்களுடன் ஒப்பிடுவது பிழையென எவரும் வாதிடலாம். ஆனால் அவ்வாறு ஒப்பிடாது ஒதுக்கிவிடுவது பழைய காலம் பொற்காலம் என்பதையும் இனி சிந்தனையாளர் மலரார் என்ற மலட்டுவாதத்தையும் அது நிகர்க்கும்.

மகுடி வள்ளுவன்போல் இரண்டடியில் கவிதையால் விடை சொல்லவில்லை. வள்ளுவர் தானே கேள்வியாகவும் பதிலாகவும் நிற்கின்றார். ஆனால் மகுடியை மக்கள் சரமாரியான கேள்விகளால் துளைத்தார்கள். மக்களின் கேள்விகட்குப் பதிலும் எழுதி, அதனைக் கேலிச்சித்திரமாகவும் கீறி, அவர் மக்கள் முன்வைத்த பதில்கள் விரைவில் அழிந்துவிடமுடியாது. மகுடியின் கேள்வி-பதிலில் உள்ள சில நல்ல பதில்களை மீண்டும் பார்ப்போம்.

மகுடி

கேள்வி :- மகுடியாரே! பணமா, பாசமா மேலானது?

பதில் :- பணக்காரன் இறந்தால் அவன் பணம் கண்ணீர் வடிக்குமா?

கேள்வி :- ஜப்பான் மீது ஏன் அணுக்குண்டு விழுந்தது?

பதில் :- ஹிட்லரின் தீய நட்பால்.

கேள்வி :- அதிகார நட்பு மேலானதா?

பதில் :- சகுனியால் துரியோதனன் முடி இழந்தான். கூனியால் கைகேயி தன் முடியில் இருந்த பூவை இழந்தான்.

கேள்வி :- உலகில் கொடியது எது?

பதில் :- விளைச்சல் காலத்தில் வரட்சி, வாலிபத்தில் வறுமை, வயோதி பத்தில் வாதம்.

கேள்வி :- மகுடியாரே... எது நல்ல நாடு?

பதில் :- மதுசாரம், விபச்சாரம் இல்லாத நாடே கலாசாரம் மிகு நல்நாடு.

திருவள்ளுவர் திருக்கிருவார் ■

கேள்வி :- தொழிலாளியா அரசியல்வாதியா மேலானவர்?

பதில் :- தொழிலாளி வேர்! அரசியல்வாதி இலை. வேர் வாடினால் மரம் பட்டுவிடும். இலை உதிர்வதால் மரம் படுவதில்லை.

கேள்வி :- அரசு எதனை எதிர்பார்க்கக் கூடாது?

பதில் :- விவசாயிக்கு மானியம் கொடுக்காது தானியம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

கேள்வி :- பெருமைப்பண்பு உள்ள ஒருவனை வருத்தினால்?

பதில் :- ரோஜா மலரைப் பிழிந்தால் அத்தர் அல்லவோ மணக்கும்!

கேள்வி :- எவனுக்கு மதம் இல்லை?

பதில் :- மற்றவரின் மனவேதனைக்கு நிவேதனம் அளிக்காதவனுக்கு.

கேள்வி :- உலகத்தின் சோலிகளுக்கு எல்லாம் காரணம் என்ன?

பதில் :- சுருங்கிய இரைப்பையும், வீங்கிய பணப் பையும்.

(மகுடியின் கேள்வி/பதில்கள் முழுமையாக வெளியிடப்படவுள்ளது. வள்ளுவத்தை மகுடியுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய அறிஞர்கள் தயாராக வேண்டும்)

விரிந்த தமிழ் உள்ளவரை நிலைத்து வாழும்.
 விளக்கெடுத்த அற்புதமாய் விளக்கம் சொல்லும்.
 சீர்க்க வைத்தே சிந்தனையை உயர வைக்கும்.
 சீர்த்திரனில் வந்ததித்த மகுடி பதில்!
 புத்தனுக்கும் புதுவிதமாய் சேதி சொல்லும் - வேத
 உயர்நூல்கள் சொல்லாத நீதி சொல்லும்.
 முத்தக்களாய் ரத்தினமாய் வைரங்களாய் - உயர்
 தத்துவங்கள் மலர்ந்த நிற்கும் மகுடி பதில்.
 குறம்புமொழி பின்னாலே பீரம்பிடுக்கும் - மகுடி
 பகுடிக்குப் பின்னாலே பாடம் சொல்லும்!
 உருவத்தில் சிறுவர்தான் மகுடி பதில் - உரைத்த
 சுருத்தினிலோ கடலளவு பரந்திருக்கும்!
 கவிதைகள் புனையாத பாரதியார் - இவர்.
 பாடல்கள் எழுதாத கண்ணதாசன்!
 நடப்புலகம் காணாத கலைவாணர் - மகுடி
 மானுட நேயமதில் ராமலிங்கர்!
 ஈழத்து வள்ளுவரோ மகுடி பென்ற - நம்
 இரு விழியும் உயரும்படி செய்த சுந்தர்!
 காலத்தை வெல்லுகின்ற பதில்கள் தந்தார் - பதிலும்
 இலக்கியமாய் போற்றப்படும் விந்தை செய்தார்!
 இசைஞானி கலைஞானி கதைஞானியோல்
 பதில் ஞானி யார் என்று கேள்வி வந்தால்
 இசைவோடு ஈழமக்கள் ஒன்றே சொல்வர்
 சீர்த்திரனாம் மகுடியார் தான் என்றே பதில்!
 இயற்கையை இலக்கியத்தை கலைகள் எல்லாம்
 ரசிப்பதிலே மனம் சிவீர்க்கும் மகுடி பதில்!
 நியதிகளை வாழ்க்கையெனும் பயணம் தன்னை
 தத்துவமாய் படம் பிடிக்கும் அழகே தனி!!
 பணத்தாசை நிலத்தாசைப் பேய்பிடித்தோர்
 பலவீனம் சாடுகின்ற மகுடி பதில்!
 குணத்தாலே மிருகமனைச் சுயநலமாய்
 குறக்கு வழி செல்வோரை உறுத்தும் பதில்!
 கல்மனமும் கசிய வைக்கும் தாயுள்ளம் - இவர்
 கலைத்தொண்டு யாழ் செய்த தவமாகும்.
 சொல்வதிலே எளிமையுண்டு சொன்னதிலோ
 சமுத்திரத்தின் ஆழமுண்டு! அததான் மகுடி!
 ஈழத்து வள்ளுவரோ மகுடிபென்ற - நம்
 இருவிழியும் உயரும்படி செய்த சுந்தர்!
 காலத்தை வெல்லுகின்ற பதில்கள் தந்தார் - பதிலும்
 இலக்கியமாய் போற்றப்படும் விந்தை செய்தார்.

ம
 கு
 டி
 க்
 கு

 அ
 ன்
 டி
 டி
 டி

- அன்பு நெஞ்சம் - (யாழ் சுதாகர்)

சாமிசிதம்பரனாரின் புதுக்குறள்

திருவள்ளூர் தமிழ் உலகில் காலங்காலமாக நின்று வாழ்வார். நாம் போனால் போனதுதான்! இருப்பினும் காலத்துக்குக் காலம் திருக்குறள் போல் நாமும் சிந்திக்கவேண்டும் எனச் சென்ற நூற்றாண்டில் பல தமிழறிஞர்கள் முயற்சி செய்துள்ளனர். அவர்களில் தமிழ் அறிஞர் சாமிசிதம்பரனார், தமிழ் முனைவர் சுபமாணிக்கம் என்போர் முக்கியமானவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்! இக்கட்டுரையில் சாமிசிதம்பரனார் 1953 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய புதுக்குறளை அறிமுகப்படுத்துவதே எனது நோக்கம்.

திருக்குறளின் பாணியில் எழுதப்பட்ட சாமிசிதம்பரனாரின் இந்தக் குறள் மறுபதிப்பு இல்லாமையால் பலரும் மறந்துவிட்டார்கள். ஆனால் இரசனை மிகுந்த இலக்கியவாதியும் வாசகனும் இக்குறள்களை மறக்கவே முடியாது. இந்நூலுக்கு ஒரு பதிப்புரையைக் குமுதம் அச்சகத்தினர் 30.07.1961ல் வழங்கியிருந்தனர். அந்தப் பதிப்புரையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதாவது :-

காலஞ்சென்ற சாமிசிதம்பரனார் அவர்கள் 1953 ஆம் ஆண்டிலே இப்புதுக்குறளை எழுதி முடித்து, அவரே இந்நூலுக்கு முகவுரையும் வழங்கி, இயல்களும், அதிகாரங்களும் முறையாகப் பிரித்துக் கையெழுத்துப் பிரதியை வரிசைப்படுத்தி வைத்திருந்தார். அதனை அப்படியே எழுதி வெளியிட்டுள்ளோம்.

இந்நூலில் எழுத்தாளர் என்னும் அதிகாரத்தில் கூறுவதுபோல
“உயர்க்கிறுதி வந்தாலும் உள்ளதைக் கூற
பயமற்றவனைழுத்தாளன்”

தம் குறளுக்குத் தாம் விதி அமைத்து மற்றவர்களுக்கு வழி

காட்டியாக வாழ்ந்து காட்டியவர் சாமி சிதம்பரனார் என்பதற்கு இந்நூல் சான்றாக விளங்கி வருகிறது.

மறைந்த பெரியார் இப்புதுக்குறள் வாயிலாகப் பல உண்மைகளை அஞ்சாமல் கூறுகின்றார். படித்துப் பாருங்கள்.

இந்த அரிய நூலை நாங்கள் வெளியிடக் கையெழுத்துப் பிரதியைத் தந்து உதவிய திருமதி.சிவகாமு சிதம்பரனார் அவர்களுக்கு எமது நன்றி உரியது.

பதிப்பகத்தார்.

30.07.1961

சென்னை.

இந்நூலின் உள்ளே ஒரு புதுமை இருக்கிறது. நல்ல எழுத்தாளர்களுக்கு அந்த நல்ல எழுத்துக்களை வரவேற்கும் மனைவி வாய்ப்பதில்லை. (வள்ளுவனுக்கு வாசகி வாய்த்தது போல) ஆனால் சாமி சிதம்பரனாரின் மனைவி இந்த நூலில் ஒரு புரட்சி செய்திருக்கிறார். அதாவது, இந்நூலுக்கு அவரின் மனைவியே ஒரு முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். இந்த முன்னுரையே பின்னோக்கி நோக்குங்கால் ரசனையான முகவுரையாகும். இதனைக் கீழே படிக்கலாம்.

முன்னுரை

“புதுக்குறள்” போற்றுதற்கரிய சிறந்த பகுத்தறிவு நூல் அறிவை, நல்வாழ்க்கையை விளக்கும் அணையாத விளக்கு. அறிவின் ஒளியால் நம்மிடம் காலமெல்லாம் பேசும் “புதுக்குறள்”.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு ஐந்து சால்பு ஊறிய தூண் என்ற வள்ளுவனின் வாய்மொழிக்கு ஒப்பாக நற்குணங்கள் நிறைந்து சிறப்புடன் வாழ்ந்த என் துணைவர் பேரறிஞர் சாமி சிதம்பரனார் எழுதி வைத்திருக்கும் கையேட்டுப் பிரதிகளாக உள்ள நூல்களில் முதலில் வெளியிடப்படும் நூல் இது!

“சாமி சிதம்பரனாரின் புதுக்குறள்” எனும் இந்நூலுக்குப் பத உரையும், கருத்துரையும் வேண்டாமல் நூலாசிரியர் தனக்கே உரிய அழகிய எளிய நடையில் சிறந்த முற்போக்குக் கருத்தில் புதுமையான கற்பனையில் இனிய செந்தமிழில் எல்லோரும் படித்துப் பயனடையும் முறையில் மக்கள் நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டது.

“புதுக்குறள்” எனும் இந்த ஒப்பற்ற இந்த நூல் 17.08.1953ல் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. நூலாசிரியனின் புதுமை நிறைந்த முன்னுரையுடன் கூடியது. இத்தனை ஆண்டுகளாக வெளியிடப்பட முடியாமலே இருந்தது. காரணம் சதா எழுதுவதிலும், படிப்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டு சில சமயங்களில் தன்னையே மறந்து, குளிப்பது, சாப்பிடுவதுகூட மறந்த நிலையில் கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள். நூல்களை வெளியிடும் வேலைகளைக் கவனிப்பதால் தனது எழுதும் நேரம் குறையுமே என்ற எண்ணம் அவரிடம் இருந்தது. சிந்தனையில் உதித்த - திட்டமிட்டு - குறிப்பு எழுதி வைத்திருந்த இன்னும் மற்ற நூல்களும் எழுதி முடித்த பிறகு வெளியீட்டு வேலையை ஆரம்பிப்போம் என்ற ஆசையுடன் இருந்தார்கள்.

நல்ல முன்னுரைகள் அடங்கிய இருபுத்தகும் அதிகமான கையேட்டுப் பிரதிகள் இன்னும் தொடர்ந்து நூல் வடிவில் எழுதி வெளியிட வேண்டிய கடமையும் இருக்கின்றது.

சிந்தனை, சொல், செயல் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து அருமையான சுவைமிசூந்த புகழ்மிக்க தமிழ்ச் செல்வத்தை எளிய நடையில் கையேட்டுப் பிரதிகளாகத் தந்து அதனை நூல் வடிவம் பெற்றுத் தமிழ் மக்கள் பயனுறுவதை உத்தமர் - தமிழ்த்தாயின் புதல்வர் - திரு.சாமி சிதம்பரனார் தம் கண்ணால் காண முடியாமல் நம்மைவிட்டுப் பிரித்து விட்டது பொல்லாத இயற்கை.

தமிழ்ப் பெரியார் மறைந்தாரா?

தன் அறிவின் ஒளியால் நம்மில் ஒருவராய்த்தமிழிறிந்த மக்க

ளிடம் காலமெலாம் ஒளிவிட்டு அறிவின் வளர்ச்சிக்கு விருந்திட்டு, ஊக்கம் அளித்து தம் நூலின் மூலம் நிச்சயமாக நம்மிடையே உரையாடிக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள்.

“ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால்
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்”

என்னும் பொய்யாமொழிப் புலவரின் வார்த்தைகளின் நினைவுகள் தாம் நமக்கு சாந்தியளிக்கும். நமக்கு விட்டிருக்கும் வேலைகளை - ஆவல் மிகுந்த இலட்சியங்களை நினைவுகளை, யாவும் நாம் நல்ல நிலையில் நிறைவேற்றவேண்டும். அதுவே எனது ஆறுதல். சீக்கிரத்தில் தொடர்ந்து நூல்கள் வெளியிடப்படும். வேண்டுவது வாசக அன்பர்களின் ஆதரவே.

சிவகாமு சிதம்பரனார்
இலக்கிய நிலையம்.
25.07.1961

7வது தெரு,
சவுராஸ்டிர நகர்,
சென்னை - 24.

இம் முன்னுரை மூலம் தமிழ்நிஞர் சாமி சிதம்பரனாரின் மனைவி வள்ளுவரின் (பொய்யாமொழிப்புலவர்) வழியினையே தமது கணவர் புதுக்குறள் மூலம் பின்பற்றுவதாகக் கட்டியம் கூறுகின்றார்.

தன்னை யார் யார் எல்லாம் பிற்பற்றுகின்றார்கள் என்பதை அறியாத திருவள்ளுவரின் ஆன்மா சாந்தியடைவதாக!

இந்நூலுக்கு நூலாசிரியர் உரை என ஒன்று உண்டு. இந்த நூலிலுள்ள சுமார் முப்பது குறள்களை உங்கள் முன் படைத்துவிட்டு இறுதியில் நூலாசிரியர் உரையினையும் இக்கட்டுரையில் தரலாம் என்று இருக்கின்றேன். நாடு, நல்லாட்சி, தீயாட்சி, அமைச்சர், அதிகாரிகள், தனி அதிகாரம், குடிமக்கள், மக்கள் உரிமை, அடக்குமுறை, உற்பத்தி, பாட்டாளிகள், பணத்தலைமை, விவசாயம், நிலவுரிமை, வேலையின்மை, பகைமை, பொறுமை, அறிஞர், எழுத்தாளர், விளம்பரம் என்ற தலைப்புக்களில் புதுக்குறள்கள்

எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒரு சிலவற்றைப் பார்ப்போமே! மொத்தமாக இந்நூலில் 750 புதுக்குறள்கள் உள்ளன.

நாடு

01. அன்புக் கனி நுகர்ந்து ஆனந்தமாய் மக்கள்
இன்புற்று வாழ்வதே நாடு.
02. வானோங்கு சோலை வளந்தரு நீர்த்தேக்கம்
தாமெந்த நாட்டுக்கும் கண்.

நல்லாட்சி

03. உழவர் தொழிலர் உயிரகூடிக்குமாட்சி
பழைய மரம் ஆகிவிடும்.
04. பஞ்சத்தை வாலறுத்துப் பட்டினிச் சா ஒழிக்கா
பஞ்சைகள் ஆட்சி படும்.

தீயாட்சி

05. பதவி வெறி பிடித்த பாதகர்கள் ஆட்சி
உதவாது; தொல்லை தரும்.
06. பேதங்கள் பாராட்டும் பேயர்கள் ஆட்சியிலே
நீதிமுறை வாழ்வதில்லை.

அமைச்சர்

07. அண்டை அரசுகளோடு அன்புடன் வாழ்வழி
கண்டு நடப்போர் அமைச்சர்.
08. தந்திரத்தில் வல்லமையும், தாராளச் சிந்தனையும்
மந்திரிகட் கேற்ற குணம்

அதிகாரிகள்

09. அதிகாரக் கர்வத்தால் ஆகாத செய்வோர் அதிகார ஊழியர்கள்.
10. ஏழையரை வாட்டி இலஞ்சம் பெறுவோரால் வீழும் அரசழிந்தே.
11. நல்ல மரத்தின் நடுப்புருந்த செல்லனையர் பொல்லாத ஊழியர் தாம்.

தனி அதிகாரம்

12. எங்கும் உரிமை முழக்கமிடும் இந்நாளில் தங்காத் தனி அதிகாரம்.
13. கொள்ளைக்குத் தோழன் கொடுமைப் பிறப்பிடம் உள்ளோர் தனி அதிகாரம்.

குடிமக்கள்

14. ஆட்சியிலே பங்கெடுத்து ஆளுவோரைத் திருத்தும் மாட்சிக்குடி மக்கள் கடன்.
15. ஆராண்டால் என்னென்றலட்சிய மாயிரார் வீரப் பொதுமக்கள் தாம்.
16. வஞ்சனை பொய்நீக்கி வாழ்க்கையிலே முன்னேற அஞ்சாரே நற்குடிகள்.

மக்கள் உரிமை

17. உரிமை மறவாத உத்தமர் வாழ்நாடே பெருமையிலே முன்னிற்குமாம்.

18. கைப்பூட்டு வாய்ப்பூட்டால் காலூன்றி வாழரசைத் தப்பாமல் மாற்றல் தரும்.

அடக்குமுறை

19. அன்புக்கு மாறாய் அடக்குமுறை கையாள்வோர். துன்பத்தில் வீழ்ந்திறப்போர்.
20. தானிருக்கும் வீட்டைத் தரைமட்டம் ஆக்குவதே ஈன அடக்குமுறை

உற்பத்தி

21. உள்நாட்டில் தேவையறிந்து உற்பத்தி செய்முறையை எந்நாடும் கொள்ளல் நலம்.
22. புத்தம் புதிய முறைகண்டு பொருள் பெருக்க நித்தம் உழைத்தல் நலம்.

பாட்டாளிகள்

23. மலைபிளந்து, கற்செதுக்கி மாநிலத்தில் நல்ல கலை வளர்த்தோர்கள் பாட்டாளர்கள்.
24. பல்வளமும் தேடித்தருகின்ற பாட்டாளர் நல்குரவில் வாடுவதேன்.

பணத் தலைமை

25. குள்ள முதலாளிக் கும்பலே ஏழையரைப் பள்ளத்தில் வீழ்த்தி வைக்கும்.
26. இல்லார்க்கு வாழ்வில்லை உள்ளார்க்கே இன்பமெனும் கள்ளம் பணத் தலைமை காண்.

விவசாயம்

27. உழவுத் தொழில் சுருங்கி உற்பத்தி வீழ்ந்தால்
இழவே உலகிற்கெல்லாம்.
28. பண்படுத்தி நின்று பயிர் விளைப்போர்க்குத்தான்
உண்டு நிலவுரிமையே.

போர்

29. மக்களை, ஊர்களை மண்ணோடு மண்ணாக்கும்
இக்காலப் போர்க்கொடுமைதான்.
30. முன்னேற்றப் பாலத்தை முற்றும் தகர்த்துவிடும்
பின்னிழுக்கும் மக்களைப் போர்.

வெறுப்பு

31. ஏழைகளைக் கொள்ளையிடும் ஈவிரக்கம் அற்றவரே
பாழ் செய் பகை வளர்ப்பார்.
32. சாதி வெறி கிளப்பிச் சண்டைக்கு நீர்பாய்ச்சும்
பாதகம் நாட்டுப் பகை.
33. நாகரிகப் போராட்டம் நாட்டில் வளர்வதனால்
ஆவதென் ஏழைகட்கே.

ஆத்திரம்

34. வல்லாராய்ச் சட்டம் வகுத்துக் கொண்டேழைகளைக்
கொல்வார் மேல் ஆத்திரம் கொள்.
35. வேட்டைக்குத் துப்பாக்கி வேண்டும் வெறியரை
ஓட்டற் குதவு மாத்திரம்

தோழமை

36. தன்னலத்துக்காகத் தழுவுமோர் தோழமை
சின்னாளில் நைந்துவிடும்.
37. கல்லின்மேல் வீழ்ந்த விதைபோல் கருகிவிடும்
பொல்லார் தம் தோழமைதான்.

பகைமை

38. தப்புகள் செய்தாலும் தட்டிக் கொடுப்பவர்
அப்பா! கொடும் பகைவர்.
39. பொய்வேடம் பூண்டிருந்த பூவுலகை ஏய்ப்பாரை
மெய்யாப் பகைவரெனக் கொள்.
40. வாயடக்கம் இன்றி வசைத்தீ மொழிதெளித்தால்
தாயும் பகை கொள்ளுவாள்.

இக்குறள்களை நோக்கும்போது வள்ளுவருக்குச் சளைக்காது.
20ம் நூற்றாண்டுத் தமிழைத் தமிழறிஞர் சாமி சிதம்பரனார் நன்கு கையாண்
டிருப்பது தெரியவரும்.

இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் இந்நூலுக்கு நூலாசிரியர் உரை
ஒன்றினை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டேன். சிந்திக்கத்தூண்டும் நூலாசி
ரியரின் உரையினைக் கீழே காணலாம்.

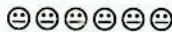
புதிய கருத்துக்களைக் கொண்டது புதுக்குறள். பாட்டு பழைய
குறள் வெண்பாதான். அது 133 அதிகாரங்களைக் கொண்டது. இரண்டு
வரிகள் - அடிகள் கொண்ட வெண்பாப்பாட்டுக்குக் குறள் வெண்பா
என்று பெயர்.

இது புதிய காலம். மக்கள் பல வகையில் மாற்றம் அடைந்து

விட்டனர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த பழக்கவழங்கங்களிலே பல இப்போது மறைந்துவிட்டன. பழங்காலத்து நீதிகளிலே பல இன்று அநீதிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மக்களின் மனப்பான்மையும் நடத்தையும் மாறிவருவது போலவே மக்களின் நீதியும் ஒழுக்கமும் கூட மாறிக் கொண்டே வருகின்றன. இவ்வாறு மாறுவது இயல்பு; மாற்றத்தைத் தடுக்க முடியாது.

மாற்றமில்லாவிட்டால் நாகரிகமில்லை. இந்தப் புதுக்குறளிலே பழங்குறளுக்கு மாறான கருத்துக்களும் உண்டு. இது கால மாறுபாடு. இக்காலத்து மக்களின் எண்ணங்களையும் கொள்கைகளையும் பிற்காலத்தாரும் அறிந்துகொள்வதற்காகவே இக்குறள் எழுதப்பட்டது. (நூலாசிரியர் உரை சுருக்கப்பட்டுள்ளது).

ஹேக்ஸ்பியரை விடச் ஹேக்ஸ்பியருக்கு எழுதப்பட்ட விமர்சனங்கள் கூட எனச் சொல்லப்படுவது உண்டு. வள்ளுவரின் குறளுக்குக் காலத்துக்குக் காலம் எழுதப்படும் விமர்சனங்களையும் புதுக்குறளையும் சேகரித்தால் அதுவே பெரும் இலக்கியமாக அமையும். அந்த வகையில் தமிழ் அறிஞர் சாமி சிதம்பரனாரின் புதுக்குறளும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

ஐநூற்று ஆறு குறள்களில் வள்ளுவரை நினைவூட்டிய மாபெரும் தமிழறிஞர் சு.ப.மாணிக்கம்

தமிழ் ஆய்வுகளில், கடந்த 40 வருடங்களாகப் பெரும்பணி செய்து வரும் தமிழறிஞர் சு.ப.மாணிக்கம் அவர்கட்குப் பெரும் பங்குண்டு. திருக்குறட் சுடர், வள்ளுவம் என்ற இரண்டு நூல்கள் குறளைப்பற்றி இவர் ஆராய்ந்து எழுதிய இரண்டு நூல்களாகும். இதனைவிட வாழ்க்கை ஆயிரம், தமிழ் ஆயிரம் எனத் திட்டமிட்டு குறள் யாப்பில் அந்தாதி அமைப்பில் அறநூல்கள் இயற்றத் திட்டமிட்டு இருந்தார்கள். ஆயினும் 506 குறள்கள் எழுதி முடித்து, இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். ஆனால் இந்த 506 குறள்களும் வள்ளுவனைப் பின்தொடர்ந்த காலத்தின் குறளாகவே இதனை எடுக்க வேண்டும்.

கம்பர், தமிழ்க்காதல், கொடைவிளக்கு, மாமலர்கள், நெல்லிக்கனி போன்றவவை அவரது பிறநூல்களாகும். தனி மனிதனை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டுசெல்லக்கூடிய இந்தக் குறள்களை இலங்கையில் எத்தனை பேர் படித்தார்களோ தெரியாது. ஆனால் அவரால் எழுதி முடிக்கப்பட்ட 506 குறள்களும் மாணிக்கக் குறள்கள் எனத் தலைப்பிடப்பட்டு நூலுருவாகி இருக்கின்றன. இவற்றுள் காலத்துக்கு ஏற்ற முறையில் எழுதப்பட்டுள்ள சில குறள்களைக் கீழே தருகின்றேன்.

மூக்குத்துள் உறிஞ்சவேண்டாம்

குடியும், புகையும் பலரிடம் இன்று குடிகொண்டு, வேர்கொண்டு விடமுடியாத பழக்கங்களாக மிளிர்கின்றன. பலரிடம் தேவையின்றி மூக்குக்குப் பொடிபோடும் பழக்கம் இருக்கின்றது. இப்பழக்கத்தைச் சாடுகின்றார் நூலாசிரியர் சுபமாணிக்கம்.

கண்டபடி ஊதிக் கரித்தூள் உறிஞ்சற்க
உண்டபடி மாறும் உடல் (452)

கடன் வாங்காதே

கடன் வாங்குவது கூடாத அடிப்படைப் பழக்கம். இதனைச் சாடும் நூலாசிரியர்.

வரையறுத்த ஊதியம் வந்தால் செலவைக்
கரையறுத்துச் செய்தல் கடன். எனக் கூறுகின்றார்.

வரவுக்கு ஏற்ப குழந்தை

வரவுக்கு ஏற்பக் குழந்தை பெறுக என்கிறார் நூலாசிரியர். அது மாத்திரம் அன்றிக் குழந்தைக்கு நல்ல தமிழ் ஒலிப் பெயர் இடப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார்.

பெறுக குழந்தை பெறுவருவாய்க்கு ஏற்ப
உறுக தமிழ்ப்பேர் ஒலி (216)

பெண்மை

இன்று பெண்மை விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டதாக நகைச்சுவையாக ஆய்வாளரான திரு.வி.க. குறிப்பிட்டுள்ளார். புதுமைப் பெண்ணிடம் கண் 'மை', வாய் 'மை', நக 'மை' என மூன்று மைகள் இருப்பதாக அவர் நகைச் சுவையுடன் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை நூலாசிரியர்.

இற்றைக் கவர்ச்சி எளிமையில் இல்லையே
கற்றைக் குதி செருப்பு காட்டு

எனக் காட்டமாக எடுத்துரைத்து இருக்கின்றார்.

சாதி, மதம்

தொழில் காரணமாக அன்று பிரிந்திருந்தான் தமிழன். இன்றோ சாதிப் பிரிவினையால் நிலை கெட்டான் தமிழன் எனக் கூறுகின்றார் மாணிக்கக் குறள் ஆசிரியர்.

இடத்தால் திணைகண்ட எந்தமிழர் சாதி
மடத்தால் இழந்தார் மதிப்பு (345)

இன்னும்,

வாழ்வுக்கு உகவா வறட்டு மரபுகள்
பாழ்வுக் கிணற்றின் படி (336)
(பாழ்வுக் கிணறு :- பாழடைந்த கிணறு)

வழக்கு வடக்காகி வன்பால் வருணச்
சமக்கு திணைப்பட்டோம் சாய்ந்து (208)

சாய வருணம் தழுவித் தமிழினம்
மாயுமே வீம்பில் மடிந்து (209)

ஒழிந்தது சாதி, உறுமத மாற்றம்
அழிந்தது கேட்பின் அழகு (328)

பார்க்காதே சாதிமதம், பார்வைக் குறிதப்பித்
தூர்க்காதே அன்புத் துளை (20)
என்றும் கூறுகின்றார்.

பிற்கால வாழ்வு

ஒருவனின் பிற்காலம் நன்றாக அமையவேண்டுமாயின், அவன் இளமைக்காலத்தே பெருஞ்செல்வம் ஈட்டி வைத்திருக்க வேண்டுமாம். இருநூற்று இருபத்து ஏழாம் மாணிக்கக்குறள் இதனை அழகாக எழுத்து ரைக்கின்றது.

பின்வாழ்க்கை வேண்டின் பெரும் பொருள் ஈட்டுக
என் வாழ்க்கை இல்லாதவர்க்கு (227)

இல்லாளை இல்லாளும் வேண்டாள் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. மாணிக்கக் குறளின் ஆசிரியர் இதற்கும் ஒருபடி மேலே சென்று அழகான இலகு தமிழ்க்குறள் ஒன்றினைக் குறுகத் தறித்திருக்கின்றார்.

இல்லாதவர் ஆயின் எந்நாய் முகத்துக்கும்
பொல்லாதவர் ஆவர் பொய்த்து (228)

ஒரு திருத்தம்

இந்தக் குறளில் ஒரு திருத்தம் செய்ய மனம் அவாவுகின்றது. எந்நாய் முகத்துக்கும் என்ற இடத்தில் எத்தாய் முகத்திற்கும் எனத் திருத்தி வாசிப்பின் அதிலும் ஒரு உண்மைப்பொருள் கிடைக்கும் அன்றோ!!

குறிக்கோள்

மாணிக்கக்குறள் ஆசிரியருக்குச் சிறந்த இலட்சியம் இருந்திருக்கின்றது என்பது வெள்ளிடைமலை. குறள் 278, 279 என்பன மாணிக்கக் குறளில் உச்சக்கட்டங்கள்.

அறத்தில் பெரியது அழிபசி தீர்த்தல்;
மறத்தில் பெரியது மாண்பு (278)

மாணாக வாழ்தல் மனிதம்; தழிழுக்குப்
பூணாக வாழ்தல் பொருள் (279)

இந்த இரண்டு குறள்களும் இலட்சியக் குறள்களாகக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

சாராயத்துக்குச் சவுக்கடி

மாணிக்கக் குறளில் சாராயத்துக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வாய்நாறு தண்ணீர் என மது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் முக்கியமாக என்னைக் கவர்ந்த சில மாணிக்கக் குறள்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பரிந்திருப்பன் சாராயப் பாலைப் பருகி
எரிந்திறக்க வேண்டாம் என்று. (238)

போரில் புரண்டால் புகழுண்டு; சாராய
நீரில் புரண்டால் நினை. (444)

திருவள்ளுவர் திருக்கிருவார் ■

நினை மறித்து வேண்டுவன்; நின்வாக்கைக் கள்ளின்
நனை விலக்கும் கட்சிக்கு நல்கு (447)

உணர்ந்தாரைக் கட்கடை உள்ளே வா என்று
புணர்ந்து வலிக்குமோ போர்த்து. (445)

உடலே சிறந்த உடைமை மதுவின்
குடமாதல் அன்புக் கொலை (453)

வரியன்னான் கள்வருவாய் வாய்நாறு தண்ணீர்
சரியென்னான் பாரதத்தாய் (442)
இதன் சுவைகளை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

புகை பிடித்தல்

புகை பிடித்தலைப் பற்றி மாணிக்கக் குறள் கூறும் குறள்கள் சுவைக்கத்தக்கவை. புகை பிடிக்கும் வழக்கம் வள்ளுவன் காலத்தில் இருக்கவில்லையென்றே தோன்றுகிறது. இதனால் புகை பிடித்தல் பற்றி வள்ளுவத்தில் குறள்கள் இல்லை. மாணிக்கக்குறள் 20ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதால் நல்ல பல குறள்கள் அதில் உண்டு. உதாரணமாக,

புற்று வளர்க்கும் புகைப்பிடிப்பு வீட்டக்கால்
வற்றுமே நெஞ்சு வலி (449)

வலியென்று அறிந்தறிந்தும் வாயூசிக் கற்கும்
எலியர் தமக்கே எமன் (450)

என்ற இரு மாணிக்கக்குறள்களும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை.

பாரதத் தேர்தல்

திருவள்ளுவர் காலத்தில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள்தான் இருந்திருக்கும்! நாம் வாழும் உலகோ 21ம் நூற்றாண்டு. ஜனநாயகப் பொதுத் தேர்தல்கள் பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தல்களுக்காக நடைபெறுகின்றன. பாரதத்தில் இவ்வாறு நடக்கும் தேர்தல்கள் நேர்மையில்லாதவை என

நூலாசான் மாணிக்கக் குறளில் கூறியுள்ளார். அந்த அருமந்தக்குறள் வருமாறு:-

பணவாய் வீரியமேல் பாரதத் தேர்தல்
பீணவாய் மணக்கும் பீளந்து (213)

திருவள்ளுவரையும் அவர் எழுதிய குறளையும் படித்து ரசிப்போர், அதன் வழி நடப்போர், இதயம் மறப்போர் யாவரும் தமது வீட்டு நூலகத்தில் திருவள்ளுவருக்கெனத் தனிப் பிரிவு ஒன்றினை உண்டாக்க வேண்டும். அதில் திருக்குறளைப் பின்பற்றிவரும் நூல்களைப் பாதுகாத்து ரசித்துப் படிக்கப் பழகவேண்டும். இந்த நூலகங்களில் இந்த நூலாசிரியர் எழுதிய மாணிக்கக்குறள் என்ற நூலும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

திருவள்ளுவர் இன்று இருந்து பார்த்திருப்பாரானால் தான் எழுதிய குறளுக்கு எத்தனை விதமான கருத்துக்கள் நிஜ உலகில் வைக்கப்படுகின்றன என எண்ணித் திடுக்கிட்டே இருப்பார்; ஆனந்தக் கண்ணீரும் வடித்திருப்பார்.

தொழுத கையுள் படை ஓடுங்குமா? கேள்விக் களத்தில் 828வது குறள்

வள்ளுவத்தில் கூடாநட்பு என்ற அதிகாரம் எண்பத்து மூன்றாவது இடத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

எண்பத்து மூன்றாவது அதிகாரத்தில் எட்டாவது குறள் படிக்கும் தோறும் சிந்தனையை வரவழைப்பது!

தொழுத கையுள் படை ஓடுங்கும் என்ற

புதிருடன் குறள் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான அக்குறள் பின் வருமாறு:-

**"தொழுத கை உள்ளும் படை ஓடுங்கும் ஒன்னார்
அழுத கண்ணீரும் அனைத்து"**

(குறள் 828)

இதன் கருத்தாவது :

பகைவர்களின் கும்பிட்ட கரத்திற்கு உள்ளும் கொல்லும் கருவி இருக்கும். அவர்கள் அழுது வடிக்கும் கண்ணீரும் கூட அத்தகைய இயல்பையே கொண்டிருக்கும்.

-பேராசிரியர் எம்.ஆர்.அடைக்கலசாமியின் உரையில் இருந்து....-

பகைவர்களின் அழுத கண்ணீரை நம்பாதே. அவர்கள் தொழுத கைக்குள்ளும் படை இருக்கும். கவனமாக நட என இவருவான தமிழ் நடையிலும் இதற்கு அர்த்தம் கொள்ளலாம்.

வேறொரு குறளில் ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஒத்தது என்று கூறுகின்றார் வள்ளுவர். ஏழை அழுகை கொல்லும் வாள் எனவும் சொன்ன வள்ளுவனின் புலமை மனம்கொள்ளத்தக்கது.

எதிரியின் தொழுத கையுள் கூரிய வாள் இருந்தால் மடக்கும்

போது வெட்டிவிடும்! இதனால் கொல்லும் வாள் என எதிரியின் வாளையும், வறுமை கொடிது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாள் எனவும் செப்பிய வள்ளுவன் வார்த்தைகளை அளந்தே வைத்துள்ளான்!

சபாஷ்.... இனித்தானே பிரச்சினை இருக்கிறது.... பிரச்சினை....

தொழுதகையுள் எப்படிப் படை ஒடுங்கும்? படை என்பதுவும் கொல்லும் கருவி என்பதுவும் ஒரு பொருட் சொற்களா? இரு வேறு சொற்கள் அல்லவா? Arm என்பதும் Army என்பதும் இரு வேறு சொற்கள் போல் படை என்பதும் கொல்லும் கருவி என்பதும் ஒன்றா? இல்லையே?! தொழுத கையினுள் Army எப்படி ஒளிவது? பெரும் புதிராக இது உள்ளதல்லவா?

படை என்பதற்கு படை பாவிக்கும் கொல்லும் கருவி ஆகுபெயராக நின்றதா? இருக்கவும் கூடும். ஆனால் உரையாசிரியர்கள், நவீன உரையாசிரியர்கள் எவரும் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. அதனால் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய அளவினில் ஆத்திரமே அதிகரித்துள்ளது.

இதனால் திருக்குறளில் மேற்படி குறளுக்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்பினை எடுத்துப்பார்ப்போம் என எண்ணினோம். அப்பாடா.... நூலகத்தில் தேடி ஒரு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினைப் பெற்றுக்கொண்டேன். இந்நூல் ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட திருக்குறள்; ஆங்கிலத்தில் உள்ள வாரே தருகின்றேன்.

“A weapon is Likely to be hidden even in hands folded in supplication; tears shed by enemies are also like that”

English Rendering

G Vanmikinathan

Book : The Thirukural - 1984

திரவள்ளுவர் திருக்கிவ்வார் ■

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களிலும் என்ன சொல்லப்படுகின்றன எனில், உரையாசிரியர்களின் மொழிபெயர்ப்பே. மேலே காட்டிய மொழி பெயர்ப்புக்கும் இந்த நாம் காட்டிய உரைக்குப் பேராசிரியர் எம்.ஆர். அடைக்கலசாமி கொடுத்த தமிழ் விளக்கமும் ஒரே மாதிரியாகவே ஒத்து ஊதப்பட்டுள்ளது. எனவே, அதனைவிடுத்து மேலே செல்வோம்.

தொழுத கையினுள் ஒரு படைவீரன் மறைந்திருக்க முடியுமா? முடியாது; மறையவே முடியாது... ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் பொலிஸ் (Police), இராணுவம் (Army), கடற்படை (Navy) என்பனவும் படை என்பதற்குள் அடக்கமானதே. அவ்வாறெனில், வள்ளுவன் இதை எப்படி எழுதியிருப்பார்?

ஆறுமுகப்பெருமானின் வீடு படை வீடு என்று சொல்லப்படுவ தற்கு அங்கு அவர் தாங்கியிருக்கும் ஆயுதங்களும் காரணம்! ஆயுதம் இல்லாத ஒரு மனிதனோ, வீரனோ படை எனச் சொல்லப்பட மாட்டான். அவன் கொல்லும் கருவி ஒன்றினைமறைத்து வைத்திருந்தாலும் ஆயுதத் துடன் இருந்தால் அதுவே படை எனச் சொல்லப்பட்டது. வீரர்கள் வில்லினைப் பயன்படுத்திய செய்தி குறளில் 872 ஆக இடம்பெற்றுள்ளது. இதனால் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களே வீரர்கள் எனவும் கொள்ளப்பட்டது. அக்குறள் வருமாறு:-

வீல் ஏர் உழவர் பகை கொளினும் கொள்ளற்க
சொல் ஏர் உழவர் பகை (குறள்)

இதன் சுருத்தாவது:

வில்லைப் பயன்படுத்தும் வீரர்களின் “பகைமையைக் கொண்டாலும் கொள்ளலாம்; ஆனால் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் அறிஞர்களின் பகையை மட்டும் கொள்ளாதல் கூடாது.” இக்குறளின் மொழிபெயர்ப்பு பினை G.வான்மீகநாதன் பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

வாசகர்களுக்கு இந்த மொழிபெயர்ப்பு குறளைப்படிக்க உந்துசக்தியாக இருக்கும் என்பதால் மீண்டும் தந்துள்ளேன். இம் மொழிபெயர்ப்புக்

கள் வ.வே.சு.ஐயர் மொழிபெயர்த்ததுபோல் இனிமையாக இல்லை. ஆயினும் இரசனைக்காக இவ்விடம் தந்திருக்கின்றோம்.

“Even if you incur the enmity of the ploughmen, who wield the bow as their plough, never incur enmity of the ploughmen who wield the pew as their plough”

Translated by
G.Vanmikinathan

அடுத்த கட்டுரை ஒன்றில் திருக்குறளுக்கு வ.வே.சு.ஐயர் தந்த அற்புதமான மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றினைத் தர இருக்கின்றேன்.

திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பில் புரட்சி செய்த வ.வே.ச.ஐயர்

திருக்குறள் என்ற நூலின் மூலம் வள்ளுவன் பெருமை மேலோங்கி நிற்கின்றது. ஆயினும் வள்ளுவத்தின் மூலத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தமிழ் மொழி அதனைவிட உலகப் புகழ்பெற்றுவிட்டது. வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்டது தமிழ்நாடு என மகாகவி பாரதி பாடியதில் எத்தனை உண்மையிருக்கின்றது! பைபிளுக்கு அடுத்த படியாக உலகத்தின் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது திருக்குறளே!

இத்தனை பெருமைமிக்க திருக்குறளைப் பலரும் பன்மொழிகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்கள். திருக்குறளைப் பொறுத்தமட்டில் நல்ல ஒரு மொழிபெயர்ப்பினைத் தந்தவர் வ.வே.ச.ஐயராகும். 1915 ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த மொழிபெயர்ப்பு இப்போது புத்தகசாலைகளில் இல்லையென்பது மனவேதனை அளிக்கக் கூடிய ஒன்றுதான்! இந்த மொழிபெயர்ப்பை மீண்டும் தமிழுலகு தரிசிக்கக் கூடியதாகத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

வ.வே.ச.ஐயரின் மொழிபெயர்ப்புத் திறமையைப் பற்றி எஸ்.மகாராஜன் எழுதிய சொல்லின்பம் என்ற நூல் சுவையான ஒரு தகவலைத் தந்துள்ளது. (சொல்லின்பம் என்ற இந்த நூல் புதுச்சேரி கம்பன் கழகத்தின் சார்பில் 11.05.79 அன்று நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் வெளியிடப்பட்டது.

அந்நூலிலிருந்து இருந்து இந்தப் பகுதி எடுத்தாளப்படுகின்றது:-

‘வேறு சிலருடைய மொழிபெயர்ப்புக்களை ஒத்துப்பார்க்கும் போது ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பானது என்று தெரிகின்றது. உதாரணமாக,

‘நெருநல் உள்ளன் ஒருவன் இன்றில்லையென்னும்
பெருமையுடைத்து இவ்வலகு’

என்ற குறளை எடுத்துக்கொள்வோம்.

“நேற்று உள்ளவன் இன்று இல்லாமல் போய்விட்டான்” என்ற பெருமை இந்த உலகுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லி நிலையாமையே உலகுக்கு ஒரு பெருமையைத் தருகிறது என்று கிண்டலாகச் சொன்னார் வள்ளுவர். இந்தக் குறளை Drew என்ற ஆங்கிலேயர் இப்படி மொழி பெயர்த்தார்.

‘The world possesses the greatness of one who yesterday was and today is not’ நேற்றிருந்து இன்று இல்லாமல் போனவனுடைய பெருமை இந்த உலகத்துக்கு இருக்கிறது என்று பொருள்புரியாது மொழி பெயர்த்துவிட்டார் Drew.

ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்பில் குறளின் உண்மைப்பொருள் தெரிகின்றது. இதோ பாருங்கள் அவர் மொழிபெயர்ப்பை.

“But Yesterday a man was and today he is not; that is the wonder of wonders in this world”

Mosieur Ariel என்ற French அறிஞர் குறளைப் பற்றி “One of the highest and purest Expressions of human thought” என்று சொன்னார். “மனித சிந்தனையின் மகோன்னதமான மிகப் புனிதமான வெளியீடுகளில் ஒன்றாக இருப்பது குறள்” என்றார்.

அத்தகைய நூலின் பெருமைகளையும், கம்பரின் கவிச்சக்கர வர்த்திப் பெருமையினையும் தம் மொழிபெயர்ப்பும் பணியின் மூலம் உலகத்துக்கே எடுத்துச்சொன்ன பெருமை வ.வே.சு.ஐயரையே சாரும்”.

X தாடி வைத்திருந்தாரா திருவள்ளுவர்?

திருக்குறள் என்று எந்த நூலைப் பார்த்தாலும், அதன் அட்டையில் அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க ஒருவர் உச்சிக்குடுமியுடன் அமர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். வேட்டியின் ஒரு தொங்கலால் மார்பைப் போர்த்துக் கொண்டு இருப்பதையும் காணலாம்.

திருக்குறளைத் திருவள்ளுவர் எழுதி முடித்து அரங்கேற்றம் செய்தபோது, அவருக்கு அறுபது வயதென்றோ, தாடி வைத்திருந்தார் என்றோ எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் கிடையாது. சம்பந்தர் தேவாரம் பாடத் தொடங்கியபோது மூன்றுவயது என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. திருவள்ளுவரைப் பொறுத்தமட்டில் எத்தனை வயதில் பாடினார் என்றோ எத்தனை வயதில் அரங்கேற்றினார் என்றோ எம்மால் உறுதியாகக் கூற முடியாது. ஆயினும் வள்ளுவர் உள்ளத்தையும் எழுத்தையும் ஆராய்ந்தவர்கள் அவர் தாடி வைத்திருந்தார் என்ற கருத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

வள்ளுவத்துக்கு முன்பே பல நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கற்றல் என ஒன்று இருந்தமையால்தான் வள்ளுவன் கற்றதனாலாய பயன் கடவுளைத் தொழுதல் என விடை இறுத்தார். விலங்கோடு மக்கள் இணையானவர்கள் என ஒரு புதிரைப்போட்ட வள்ளுவர் இலங்குநூல் கற்றவர்களை விலங்குகளுடன் ஒப்பிடுவதில் இருந்து விலகி நிற்கிறார். இதனால் அறியப்படுவது யாதெனில் வள்ளுவத்துக்கு முன்பிருந்த இலக்கு நூலை வள்ளுவர் படித்து இருக்கின்றார் என்பதே!

கண் என ஒன்றிருந்தால் கண்ணோட்டம் இருக்கவேண்டும் எனச் சொல்லும் வள்ளுவன், நூல் என ஒன்றிருந்தால், அதனைப் படித்தி ருந்தால் 'நிற்க அதற்குத் தக' எனச் சொன்னதை எவரும் இலகுவில் மறக்க

முடியாது. வள்ளூவர் தனக்கு முன்பிருந்த நூல் வழியாகவும் இந்த உலகத்தைப் பார்த்தார். அதனால் அவர் தனது உடல்நலம், உருவ அமைப்பு, எப்படி இருக்கவேண்டும் எனக் கவனம் செலுத்தியிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

வள்ளூவர் தனது காலத்தில் எத்தனையோ நூல்களையும் படித்திருக்கலாம். ஆனாலும் அவர் முதன்முதலில் தன்னால் விலக்கப்பட்டதையே, தன் கூற்றாக இரண்டு அடிகளில் கூறியுள்ளார்.

திருக்குறளில் 280வது குறள் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறளையும் அர்த்தத்தையும் அறிந்தவர்கள் வள்ளூவர்தாடி வைத்திருந்தார் என்பதை ஒருபோதும் ஏற்கமாட்டார்கள்.

மழித்தலும், நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து வீடின குறள் (280)

இதன் கருத்தாவது:-

தலையை மழிக்கவும் வேண்டாம்; சடையை வளர்க்கவும் வேண்டாம். உலகம் பழிக்கும் தீய செயல்களை மட்டும் விட்டுவிடு. அதுவே உயர்ந்த அறமாகும்.

இனிச் சொல்லுங்கள்..... திருக்குறள் முகப்பில் தாடி வளர்த்த வள்ளூவனை வைத்துப் பொத்தக வியாபாரம் செய்வது சரிதானா?

குறள் மூலம் வள்ளுவனைப் பின்பற்றிய முதாட்டி ஔவையார்

வள்ளுவன் இயற்றிய திருக்குறள் மாத்திரம் தான் தமிழ் பலருக்கும் தெரியும். ஔவையார் என்ற தமிழ் மூதாட்டியும் குறள் எழுதியிருக்கின்றார் என்பது பலருக்கும் தெரியாது. அதிக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஔவையார் அருளிய ஔவைக் குறளைப் பவடிவேலு செட்டியாரவர்கள் ஒரு நூலாக்கி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூல் வெளியிட்ட ஆண்டினை எம்மால் தரமுடியவில்லை. ஏனெனில் இந்நூல் பதிப்பித்த ஆண்டினைக் குறிப்பிட நூலாசிரியர் தவறிவிட்டார்.

இந்நூலில் ஔவையார் பற்றி நூலாசிரியர் எழுதியிருப்பதாவது:-
‘தமிழ் மணம் வீசும் மதுரைமாநகரிலே, கடைச்சங்க மிகுந்த காலத்திலே, சோழவள நாட்டிலே, உறையூர் என்னும் பட்டணத்தின் ஒரு சாவடியிலே ஆதி என்பவளுக்கும், பகவன் என்னும் அந்தணனுக்கும் ஔவையார் புத்திரியாகப் பிறந்தார். ஆதி, பகவன் என்னும் தாய் தந்தையர்களுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த உறுதிமொழிப்படியே பிறந்த குழந்தையை விட்டு நீங்க மனம் ஏழாது தாய் வருந்தியபோது ஔவையார் என்னும் குழந்தை சொல்லியதாவது:-

“இட்டமுடன் என் தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி விட்ட சிவனுஞ் செத்துவிட்டானோ - முட்டமுட்டப் பஞ்சமேயானாலும் பார மவனுக்கன்னாய் நெஞ்சமே அஞ்சாதே நீ”

என்று கூறக்கேட்ட தாய் வருத்தம் நீங்கிக் குழந்தையை விட்ட கன்றனள். பின்னர் குழந்தையாகிய ஔவையாரை அடுத்த சேரியில் இருந்தவர்கள் எடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து இயல்பாகவே சகல கலைகளையும் அறிந்து தமிழ் நாட்டிலே கல்வியில் சிறந்த பெண்களுள் முதன்மை பெற்று இருந்தனர்.

அக்காலத்தில் இருந்த வித்துவ சிரோமணிகள் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திப்புலவர் முதலியவர்களாகும். அக்காலத்தில் கம்பர் ஒரு பாட்டுக்கு ஆயிரம் பொன் பெற்றாலன்றி ஒருவர் மீது பாடுவதில்லையாதலால் கம்பரைப் பொன்னுக்குப் பாடி என்பர். ஔவையாரோ பசிக்கு ஒரு கை கூழிட்டால் ஒரு பாட்டுப்பாடுவார். ஆதலால் ஔவையாரைக் கூழுக்குப் பாடி என்பர்.

ஒரு சமயம் சிலம்பி என்னும் தாசி கம்பரிடம் சென்று தன்மீது ஒரு பாட்டுப் பாடும்படி கேட்டனள். அதற்குக் கம்பர் ஆயிரம் பொன் கேட்டார். அவளிடம் ஐநூறு பொன்னே இருந்தமையால் அதனைக் கொடுத்துப் பாடும்படி வேண்டினாள். நீ ஆயிரம் பொன்னுக்கு ஐநூறு பொன்னே கொடுத்தமையால் அரைப்பாட்டுத்தான் பாடுவேன் என்று.

**“ தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவது சோழ மண்டலமே”**

என்றிருந்த இரண்டடியைத் தாசி வீட்டுச் சுவற்றில் எழுதிவிட்டுப் போயினர். அதுகண்டு தாசி கையில் உள்ள பொன்னும் போய், பாட்டும் பூர்த்தியாகாமல் வறுமையுற்று மனம் வருந்தினாள். அப்போது ஒருநாள் ஔவையார் பசியால் வருந்தி, அத்தாசி வீட்டுக்குச் சென்று “பசியால் வருந்துகின்றேன்; கொஞ்சம் கூழேனும் தருவாயா?” என்றனள். அது கேட்ட தாசி, வீட்டினுள் சென்று தனக்கு வைத்திருந்த கூழைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து உபசரித்தாள். ஔவையார் அக்கூழை உண்டு களை தீர்ந்த பிற்பாடு, சுவற்றில் எழுதியிருந்த பாட்டைப் பார்த்துத் தாசியை நோக்கி “அம்மே... ஈதென்னை?” என, அதன் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லக் கேட்ட ஔவையார்

.....**“ ஸண்ணாவாள் அம்பொற் சிலம்பி யாவிர்தத் தாளணியும்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு”**

எனப் பாடி முடித்தனர். அதனால் தாசிக்குச் செல்வம் பெருகிச் சுகமாக வாழ்ந்தார். இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட கம்பர் ஔவையார் மீது சீற்றங்கொண்டு பல சந்தர்ப்பங்களில் இருவருக்கும் வாக்குவாதங்கள் நிகழ்ந்தன.

இன்றியும் ஓளவையார் பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் அற்புதமான செயல்களைச் செய்தும், பாடல்களைப் பாடியும் உள்ளார். ஈண்டு இவற்றை விரிப்பில் பெருகுமாதலின் இத்துடன் முடிக்கின்றனம். விரிவை விநோதரச மஞ்சரி, தனிப்பாடல் திரட்டு முதலிய நூல்களில் காண்க.

பக்கம்-1-5

ஓளவையார் சரித்திரங்கள் பல. இவர் வள்ளுவரின் சகோதரி என்றும் வரலாறு கூறும். ஆதி பகவனை வள்ளுவரும் தமது முதலாவது குறளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இந்நூலாசிரியர் கம்பர் காலத்திற்குள் ஓளவையாரை உட்புகுத்தியதுமன்றி, ஓளவையாரின் தாய், தந்தை, ஆதி, பகவன் எனக் குறிப்பிடுவதை இலக்கிய வரலாற்று முரண்பாடு என்றேய கூறவேண்டும். (ஓளவையார் பலராக வேண்டும்.)

அது நிற்க,

ஓளவைக்குறள் பற்றி இப்போது சற்றுப் பார்ப்போம். திருக்குறளில் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பெரும் பிரிவுகள் இருப்பது போன்று ஓளவைக் குறளில் வீட்டு நெறிப்பால், திருவருட்பால், தன்பால் என முப்பால்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. வீட்டுநெறிப் பாலில் நூறு குறள்களும், தன்பாலில் நூற்றுப் பத்துக் குறள்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. திருக்குறளில் 1330 குறள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஓளவைக் குறளில் 310 குறள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஓளவைக் குறளில் ரசனைக்காக ஒருசில குறள்களை எடுத்துப் பார்ப்போமே.

01. ஆதியாய் நின்ற அறிவு முதலெழுத் தோதிய நூலின் பயன்

உரை:- நமது சரீரத்துக்கு முதன்மையாய் நின்ற அறிவானது முதலெழுத் தாகிய பிரணவத்தைச் சொல்லிய வேதத்தின் பிரயோசனமே இங்கு எனக்கு இதைச் சொல்ல இடம்கொடுத்தது.

கருத்து:- பிரணவத்தைச் சொல்லிய இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களின் பயனை ஆதியாகிய என் அறிவால் சொல்கின்றேன்.

விஷேசம்:- ஆன்மா தனது வினையினளவுக்குத் தக, வேறோர் சரீரம் எடுப்பதற்குக் காரணமாக இருப்பதால், ஆதியாய் நின்ற அறிவு என்றும் வேதங்களுக்கு ஆதியில் உச்சரிப்பது பிரணவமாகியதால் “முதல் எழுத் தெனவும் அந்த வேதத்தையே சொல்லுவது இந்த நூலென்பதால் ஓதிய நூலின் பயன்’ எனவும் கூறினார்.

அறிவே ஆன்மா, ஆன்மாவே அறிவாகும்.

எல்லா எழுத்திற்கும், ‘அகரம்’ என்ற எழுத்து முதலாக உடையது போல, உலகிற்கு முதன்மையாய் இருக்கப்பட்டவர் ‘கடவுள்’ என்று தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருக்குறளுக்கு முதற்பாவமாகவும் கடவுள் வாழ்த்தாகவும், மங்கலச் செய்யுளாகவும் கூறியதுபோன்று, ஓளவையாரும், பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூத சரீரத்துக்கு அதிகாரணம் அறிவு என்றும் வேந்தர்களுக்கு ஆதியில் உச்சரிப்பது பிரணவமாகியதால் ‘முதல் எழுத்தெனவும்’ அந்த வேதத்தையே சொல்லுவது இந்நூல் என்பதால் ‘ஓதிய நூலின் பயன்’ எனவும் கூறினார்.

அறிவே ஆன்மா, ஆன்மாவே அறிவாகும். எல்லா எழுத்திற்கும் ‘அகரம்’ என்ற எழுத்து முதலாக உடையதுபோல், உலகிற்கு முதன்மையாய் இருக்கப்பட்டவர் ‘கடவுள்’ என்று தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருக்குறளுக்கு முதற்பாவமாகவும் கடவுள் வாழ்த்தாகவும், மங்கலச் செய்யுளாகவும் கூறியதுபோன்று, ஓளவையாரும் பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூத சரீரத்துக்கு அதிகாரணம் அறிவு என்றும், வேதங்களுக்கு ஆதியாய் உச்சரிக்கப்பட்டது. பிரணவமாகிய முதலெழுத்து என்றும் கூறினார். அன்றியும் அறிவான தெய்வமே... என்று தாயுமானவர் கூறியதற்கேற்ப அறிவே தெய்வமாதலின் இம்முதற் குறளைக் கூறினார். எனினும் பொருந்தும்.

02. அன்னத்தாலய வுடம்பின்பயன் எல்லாம்
முன்னோனைக் காட்டி வீரும்.

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

உரை:- அன்னசத்துவத்தால் உண்டான சரீரத்தின் பிரயோசனம் எல்லாம் முதல்வனாகிய கடவுளைக் காட்டி நிற்கும்.

03. வாயுவீனாலாய உடம்பின் பயனை
ஆயு வீனைல்லை யது

உரை:- பிரானவாயுவினால் உண்டான தேகத்தினது பிரயோசனமாவது ஆயுளின் அளவை உடையதாகும்.

04. இரேசுப்பது போலப் பூர்த்து நிற்கிற்
றராசு முனை நாக்கதுவே யாம்

உரை:- இரேசுக்கு செய்வது போல் பூரகஞ் செய்திருந்தால் நாக்கானது தராசு முனைபோல் நிற்கும்.

கருத்து:- இரேசுத்தின் அளவு போலவே பூரகமும் அளவாய்ச் செய்யின் நாக்கு தராசுமுனைபோல் நடுநிலையாய் நிற்கும்.

05. வேண்டுவார் வேண்டும் வகைதான் விரிந்தெங்கும்
காண்டற் கரிதாஞ் சிவம்

உரை:- வேண்டுவோர்கள் விரும்புகின்ற வகையாகப் பரவி எவ்விடத்தும் சிவப்பெருமானைக் காணுதற்கு அரிய பொருளாகும்.

06. நாட்டில்லாவிடம் நாட்டமறிந்த பின்
மீட்டுவிடாது சிவம்

உரை:- எவராலும் உண்மையை அறியப்படாத இடத்தை உண்மையாய் உணர்ந்த பின் சிவமயமானது மறுபடியும் திரும்பிவிடாது.

07. பற்றிலா தொன்றினைப் பற்றினாலல்லது
கற்றதனாலென்ன பயன் ?

உரை:- யாதொரு பற்றுமில்லாத ஒரு பொருளைச் சேர்ந்து அடைந்தாதல் அல்லாமல், சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றதனால் என்ன பிரயோசனம் உண்டாகும்?

கருத்து:- நூல்களைப் படித்தான் பயனாவது பற்றில்லாத பரமாத்மாவை அடைவதாகும்.

குறிப்பு- மேற்படி ஓளவைக்குறள் திருவள்ளுவரிடம் இருந்து பெறப்பட்ட கருத்து ஒன்றினை வேறு ஒரு வடிவத்தில் தருவதா கவே இருக்கின்றது.

“கற்றதனாலாய பயனைன் கொல் வாலறீவன்
நற்றாள் தொழாரெனின்”

எனத் திருவள்ளுவர் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

08. கண்ணாடி தன்னிலொளிபோ லுடம்பதனுள்
உண்ணாடி நின்றவொளி

உரை:- கண்ணாடியில் தோன்றும் ஒளிபோல சரீரத்திற்குள் தேஜோமய மாகிய சிவம் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

09. பிறந்தீட மாலீடம் பேராதிருப்பினி
இறந்தீடம் வன்னியீடம்.

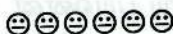
உரை:- பிறந்த இடமாவது உந்தியாகும். நீங்காதிருக்குமாயின் இறந்த இடமானது அக்கினியுமாகும்.

ஓளவைக் குறளில் ஒரு சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டி இருந்தோம். திருவள்ளுவரைப் பின்பற்றும் குறள்களாக இவை இருத்தல் மாத்திரம் அன்றி, மருத்துவத் துறையில் அதிக அக்கறையினை இக்குறள்கள் காட்டி நிற்பதனையும் அவதானிக்க முடியும்.

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

ப.வடிவேலு ரெட்டியார் தாம் தொகுத்த ஓளவைக் குறளில் ஓளவையாரின் காலத்தையிட்டு இரு வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகிறது. வள்ளுவரின் சகோதரியே ஓளவை என்ற கருத்தையும் சில இடங்களில் கூறும் ப.வடிவேலு ரெட்டியார், பின்பு ஓளவையாரைக் கம்பர் காலத்தினுள் காண விழைகின்றார்.

இதனை கால முரண்பாட்டுக் கண்ணோடும் எனக் கொள்ளவேண்டும்; அல்லது ஓர் ஓளவையாருக்கு மேல் சில ஓளவையார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் வள்ளுவர் ஒருவரே.

திருவள்ளுவரின் காலம் எது?

திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் யாது? இன்று இலக்கியவாதிகளும், ஆய்வாளர்களும் முரண்பட்டு நிற்பது இங்கு தான்! திருவள்ளுவர் காலம் கி.மு.500 எனக் குறிப்பிட்டால் தமிழ் உணர்வுமிக்கோர் பூரித்துப் போவர்; கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் தான் வாழ்ந்தார் என்றால் தமிழ் உணர்வுமிக்கோர் ஆதரிக்கமாட்டார்கள். எப்போதும் கால ஆய்வில் தமிழ் மொழியும், அதன்பண்டைய இலக்கியங்களும் பழமைவாய்ந்தது எனச் சொன்னால் பூரிக்கும் ஒரு மனப்பான்மை தமிழ் மக்களிடையே இருப்பது கண்கூடு.

திருவள்ளுவரின் காலம் கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டு எனப் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை தனது இலக்கிய மணிமாலை என்ற நூலில் கூறியுள்ளார். இதனை ஆராய்ச்சி உலகம் மனவாட்டத்துடன் தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் மூதூட்டியான ஓளவையார் 'சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா' எனப்பாடியிருக்கிறார். சங்ககாலத்தில் அவர் வாழ்ந்திருந்தால் சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா எனப் பாடியிருக்க முடியாது. மருதமுனையில் இருக்கும் ஒருவர் மருதமுனைச் சாரம் தா? எனக்கவிதையில் கேட்டால் அத்துணைப் பொருத்தம் இருக்கமாட்டாது. ஏனெனில் அவருக்கு அந்தப்பொருள் கிடைப்பதில் பெரும் கஷ்டங்கள் இருக்க மாட்டாது என்பது வெளிப்படை. இந்தத் தரவின் அடிப்படையில் ஓளவையார் சங்ககாலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இல்லையென்பதைத் தனது வெண்பாவினாலேயே மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். அதுபோன்றே வள்ளுவரின் காலம் யாது என

ஆராயும் ஆராய்வாளர்கள். அவரின் கால ஆய்வினை வள்ளுவத்துக்கு உள்ளேயும் அதிகளவாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் திருவள்ளுவர் ஆறாம் நூற்றாண்டிலேயே வாழ்ந்ததாகக் கூற வருகின்றார். இலக்கண ரீதியாக அவர் ஆராய முற்படுகின்றார். இவ்வாறு ஆராயுமிடத்து திருவள்ளுவரின் காலம் சம்பந்தமாகப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“..... வள்ளுவரது காலத்தை நோக்குவோம். இவரால் கடைச் சங்கம் அழிவுற்றது எனக் கர்ணபரம்பரைக் கதை கூறும். ஆதலால் கடைச்சங்கத்தில் நூல்கள் தொகுக்கப்பெற்ற காலத்திற்கும் இவர் பிற்பட்டவர் என்பது தெளிவு சங்கச் செய்யுள்களாகிய தொகை நூல்களைத் தொகுத்த காலப்பகுதி வேறு. அச்செய்யுட்களைப் புலவர்கள் இயற்றிய காலப்பகுதி வேறு என்பதைச் சிறிதளவும் நாம் மறக்கக்கூடாது.

இச்செய்யுள்கள் சுமார் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு அளவில் இயற்றப்பெற்றிருக்கவேண்டும் என்றும் இவைகள் 5ம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் தொகுக்கப்பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்றும் எனது குறுந்தொகை ஆராய்ச்சியுரையில் (இலக்கியதீபம் பக் (96-107) தெரிவித்திருக்கிறேன்.

இக்கால வரையறை எவ்வகையால் நோக்கினும் பொருத்தம் உடையதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆகவே வள்ளுவர் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் வாழ்ந்தவராதல் வேண்டுமெனக் கொள்ளுதல் ஏற்புடையதாகும். இது வேறு சில சான்றுகளாலும் இது உறுதியடைகின்றது.

இவரது பெருநூலிலே பாக்கியம் (1141) பூசனை (18) மங்கலம் (60) முதலிய வடசொற்கள் காணப்படுகின்றன. மங்கலம் என்ற சொல் தொல் காப்பியத்திலும் உள்ளதாகும். பெருமங்கலம், வாண்மங்கலம் (தொ, புறத் 36), மங்கல மொழி (தொல்பொருள் 50) மண்ணு மங்கலம் (தொல் புறத் 13, 36) என்ற பிரயோகங்களைக் காண்க) ஆனால் பாக்கியம் என்ற சொல்லும் பூசனை என்ற சொல்லும் சங்க நூல்களில் வழங்கப்படாதவை.

இங்ஙனம் தனிமொழியேயன்றி ஆதிபகவன் இருமொழித் தொடரும் வள்ளுவரால் கையாளப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற வடமொழி வழக்கும் சங்க இலக்கியங்களில் காணாமாறில்லை. ஒருவந்தம் (563, 593) என்ற சொல் வள்ளுவரில் இரண்டு இடங்களில் உள்ளது. இச்சொல்லில் ஒரு என்பது தமிழ்; அந்தம் என்பது வடசொல். இவ்விரண்டும் இயைந்து ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு வடமொழியில் உள்ள ஏகாந்தம் என்பதற்குரிய கலவைச் சொல்லாக (Hybrid) தமிழில் ஆளப்பட்டுள்ளது. இக்கலவை ஆட்சியும் சங்க நூல்களில் காணப்படாத ஒன்றாகும். இங்கு காட்டியனவெல்லாம் வடசொற்களை எடுத்தாள்வதில் வள்ளுவர் விரிந்த மனப்பான்மையுடையவர் என்பதை நன்கு தெரிவிக்கின்றன; இம்மனப்பான்மையும் சங்ககாலத்திற்குப் பிற்பட்டவர் வள்ளுவர் என்பது நன்கு உணரக்கிடக்கின்றது. இத்துணிபு உண்மையாதல் வள்ளுவர் வழங்கியுள்ள ஒருசில தமிழ்ச் சொற்களாலும் அறியலாகும்.

இரப்பன் இரப்பாரையைல்லாம் இரப்பீற்

கரப்பாரி ரவனீ னென்று (1067)

என்ற குறளில் இரப்பன் என்ற சொல்லும்

உள்ளுவன் மனயான் மறப்பின் மறப்பறியேன்

ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் (1184)

என்ற குறள்களில் உள்ளுவன் என்ற சொல்லும் காணப்படுகின்றன. ஈரிடத்தும் 'உள்ளுவன்' என்றே கொண்டனர். இவ்விரண்டும் எதிர்காலம் பற்றித் தன்மை ஒருமையில் வந்துள்ளன. இதற்குரிய விசுதியாக அல் என்பதே தொல்காப்பியனாரால் படிக்கப்பட்டுள்ளது. (தொல் சொல் 200) உண்பல், தின்பல் என்பன உதாரணங்கள். பிற்காலத்தில் அல்லீறு அன்னீறா வழங்கத் தலைப்பட்டது. இளம்பூரணர் 'கடதறவென்னும்' (தொல்:சொல் 200) சூத்திர உரையில் 'இப்பொழுது இதனை உண்பன், தின்பன் என அன்னீறாக வழங்குக' என்று எழுதினர். நேமிநாத நூலாரும் 'அல்லும் தனித்தன்மையால் (சொல் 39) என்றே கூறி மொழிந்தார். இதன் உரையில் "இக்காலத்து அல்வினை அன்னாய் நடக்கவும் பெறும்; என்னை அல்வினை அன்னாய்த் திரியவும் பெறுமே; உதாரணம் கூறுவன் என்றார் அமிதசாகரர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இக்கூற்றுக்களால் எதிர்காலம் குறித்துத் தன்மை ஒருமையில் அன்

விகுதி பெறுதல் மிகப் பிற்பட்ட கால வழக்கு என்று தெரியலாம். ஆகவே இவ்வகை வழக்குகள் காணப்படுகின்ற திருக்குறளும் சங்ககாலத்திற்குரிய மிகப் பிற்பட்ட காலத்தாதல் வேண்டும்.

இனி வேறொரு வகைச் சொற்களை நோக்குவோம்.
வள்ளுவர்,

**வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தாற்குத் துய்த்தலரிது (377)**

**இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்
இல்லவள் மாணாக் கடை (53)**

என்ற குறள்களில் 'அல்லால்', ஆனால்' என்ற வினை எச்சங்களை வழங்குகின்றார். இவ்விரண்டு எச்சங்களும் சங்கநூல் வழக்கில் காணப்படாதன வாகும். அல்லால் திருக்குறளில் 12 இடங்களில் 17, 8, 16, 233, 235, 377, 406, 497, 515, 762, 1095, 1188) வருகின்றது. இதன் சொல்லமைப்பும் ஊன்றி நோக்கத்தக்கது. அல் என்ற வினைக்குறிப்பு அடியாக ஆல் என்ற எச்சவீறு புணர்ந்தது என்றேனும், அல்லது அல்லாமை எனத் திரிந்து பின் மகரங்கெட்டு அல்லால் என நின்றது என்றேனும், கொள்ளுதல் வேண்டும். 'ஆல்' என வரும் ஓர் எச்ச-ஈறேனும் 'அல்லால்' என்பது போன்ற வழக்குக்களேதும் தொல்காப்பியத்திலாதல், சங்கநூல்களிலாதல் காணப்படுமாறு இல்லை. இவ்வழக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றி இன்றளவும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

‘அன்னே யுன்னை யல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே’ என்று சுந்தரர் 8ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாடியருளினார். ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாவுக்கரசர்,

‘நீதியால் நீனையைல்லால் நினையு மா நினைவிலேனே’

(IV 63,1)

என அருளிச் செய்தனர்.

பிற்சங்க நூல் எனத் தரும் கலித்தொகையில்,

‘ஆயிழாய், நீன்கண் டெறினல்லால் இன்னுயிர் வாழ்கல்லா
என் கண் ளவனோ தவறு’ (88)

என வந்துள்ளது.

இவ்வகை வழக்கு இன்னும் முன்றிடங்களிலும் (15, 83, 102) புலப்படுகின்றது. இந்நூலில் ‘ஆனால்’ என்பதும் காணப் படுகின்றது. முற்குறித்த சொல்வழக்கின் காலத்தோடு ஒட்டியே இக்கலித் தொகையின் காலமும் இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே இது தோன்றியது 6ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியெனச் சொல்லலாம்.

வள்ளுவர் ‘அல்லால்’ என்பதை மிகுதியாக எடுத்து ஆள்வதானாலும் முற்சங்க நூல்களில் யாண்டும் காணப்படாத ‘ஆனால்’ என்பதனை ஆளுதலினாலும் இவரை 6ம் நூற்றாண்டினர் என்றே கொள்ளுதல் நேரிதாகலாம்.

எதிர்மறை வினையெச்சம் பெயரில் வரும் வேறுசில ஈறுகளை நோக்கினும் இம்முடிவே வலியுறுகின்றது. ‘மல்’ என்னும் ஈறுதொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களில் இல்லை. உரைகாரர்களுள்ளும் சேனாவரையரும், நச்சினார்க்கினியாரும் இவ்வீற்றினைக்குறிக்கின்றனர். ‘கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்’ (குறள் 701) ‘காணாமை கண்ட கடுங்கள்ளை (கலி 115) முதலிய பிரயோகங்களை நோக்குமிடத்து, எதிர்மறைப் பெயரீறாகிய ‘மை’ என்பதுமுதலில் எச்சப்பொருளில் வழங்கிற்றாதல் வெளிப்படடை. இதுவே ‘மல்’ எனவும் சிறிது பிற்பட்ட காலத்து

‘மே’ எனவும் திரிந்து, வழக்கில்புகுந்தது. ‘மல்’ என்பது சங்க நூல்களில் பிற்பட்ட கலித்தொகையில் காணப்படுகின்றது. இதனிலும் பிற்பட்ட காலத் தவையாகிய தேவார திருவாசகத்தில் ‘மே’ காணப்படுகின்றது. திருக்குறளில் ‘சூழாமல்’ (1024) ‘செய்யாமல்’ (101-303) என்ற வழக்குகள் இருக்கின்றன. இவையும் இந்நூல் கடைச்சங்கத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தது என்பதை உணர்த்துகின்றன.

இங்ஙனமே வேறுசில நூல்களும் மேலை முடிவினையே வற்புறுத்துகின்றன. ‘எனின்’, ‘ஏல்’ என்ற மூன்று ஈறுகளும் ஒன்றினின்றும் ஒன்று முறையே தோன்றினவாம். இவற்றில் ‘எனின்’, ‘எனில்’ என்பவை எனகர ஈறு லகர ஈறாகத் திரிந்து வந்த ஒரு தொகுதிச் சொற்களின் பிரதிநிதி எனக் கொள்ளத்தக்கன. ‘உணின்’, ‘உணில்’ (குறள் 922) எனவும், ‘எண்ணின்’, ‘எண்ணில்’ எனவும், ‘கூறின்’, ‘கூறில்’ எனவும் வருவனவாகிய வற்றைக் கருதினால், தமிழின் ஒலியியலில் ஒரு காலத்து இம்மாறபாடு பெருவரவிறாயிருந்தமை அறியப்படும். ‘எனில்’ என்பது ‘ஏல்’ எனத் திரிந்தது. ஒலி வரலாற்றோடு ஒத்ததேயும். இரண்டு குறிலுக்கு மாறாக ஒரு நெடில் வந்து ஒலி நிரப்பிச் சொற்கள் பயின்றுள்ளமை யாண்டுங் காணப்படுவதேயாம். ‘பகுதி’, ‘பாதி’, ‘பெயர்’, ‘பேர்’ முதலியவற்றை நோக்குக! இந்த ‘ஏல்’ என்னும் எச்ச ஈற்றை முன்னிலை எதிர்மறையில் வரும் ‘அல்’ (மகனெனல்), ‘ஆல்’ (அழா அல்), ‘ஏல்’ (செய்யேல்), என்ற வரிசையில் வரும் ‘ஏல்’ என்பதில் நின்றும் வேறு பிரித்து உணர்தல் வேண்டும். எச்ச ஈறாகிய ‘ஏல்’ சங்க நூல்களில் யாண்டும் காணப்படாதது; சொல் வரலாற்றில் பிற்பட்டத்தோன்றியது. இந்த ‘ஏல்’ திருக்குறளில் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக,

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லலேல்

மீக்கூறு மன்னனிவம். (386)

என்ற குறளில் ‘அல்லனேல்’ என்பது வந்துள்ளது. இங்ஙனமே ‘இன்றேல்’ (556, 573, 575, 996, 1014, 1144) ‘உண்டேல்’ (368, 1075, 1151) ‘செய்வானேல்’ (655), ‘வல்லையேல்’ (1118), முதலிய சொற்களும் திருக்குறளில் வழங்கியுள்ளன. இவ்வழக்குகளும் இந்நூல் சங்ககாலத்திற்குப் பிற்பட்டது

என்பதை நன்கு உணர்த்துகின்றன.

பிற்காலத்தில் எழுந்த பிறிதோர் ஈற்றினை மட்டும் இங்கே கூறி அமைகின்றேன்.

கள்ளொடு சீவனும் அவ்வியற் பெயரே

கொள்வழியுடைய பலவறி சொற்கே (சொல் 69)

என்று கூறுகின்றனர்.

இதனால் அஃறிணையியற் பெயர் 'கள்' விசுதி பெற்றுப் பண்மைப் பொருளைப் புணர்த்தும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

உதாரணம்:- நாய்கள், குதிரைகள் உயர்திணைக்கு இவ்விதி விதிக்கப்படவில்லை. சங்க நூல்களில் காணப்படவுமில்லை. 11ம் நூற்றாண்டில் வீரசோழியம் 'கூறிய சொற்பின்' (33) என்று தொடங்கும் காரிகையில் பலர்பாற்கண் 'கள்' வருதல் சிறப்பின்றென அறிவுறுத்துகின்றது. நேமி நாதத்தில்,

**'கள்ளொடு வந்தாலீரு திணைக்கும் பன்மைப்பால்
ஒள்ளீழாய் தோன்றலுமுண்டு'** (சொல் 6)

எனப் பொதுப்படச் சூத்திரம் காணப்படுகின்றது. இந்நூல் சங்ககாலத்திற்குப் பிற்பட்ட நூல். இதன் உரைகாரர் உயர்திணை ஒருமைப் பெயரும், ஒரோ வழிக் கள்ளொடு வந்தால் பன்மைப்பால் தோன்றுவனவும் உண்டெனக் கூறுகின்றார். எனவே, உயர்திணைப் பன்மையில் 'கள்' வருதல் தம் காலத்து அருகித் தோன்றிய வழக்கு என்பது அவர் கருத்தாதல் வேண்டும். நன்னூலில்,

கிளந்த கிளை முதலுற்றரவ் வீற்றவும்

கள்ளேனீற்றி நேற்பவும் பிறவும்

பல்லோர் பெயரின் பகுதியாகும் (சூ-2277)

என யாதொரு நியதியும் இன்றி உயர்திணைப் பன்மையில் 'கள்' வருதல் உணர்த்தப்படுகின்றது.

வரைவிலா மாணீழையார் மென்றோள்

பூரியர்களாழு மளறு. (919)

என்பது வலாவின் மகளிர் என்னும் அதிகாரத்தில் வந்துள்ள ஒரு குறள். இங்கே கீழ்க்காள் என்னும் பொருள்படும் 'பூரியர்' என்ற சொல் 'கள்' விசுவாமித்யா புணர்த்து வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙனமே,

**துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றையவர்கள் ஓவம் (263)**

என மற்றையவர் என்பது கள் விசுவாமித்யா புணர்த்து ஆளப்பட்டுள்ளது.

'கீழ்' என்பது கயவர் என உயர்திணைப் பொருளில் வருமிடத்தும் இப்பன்மை விசுவாமித்யா வந்துள்ளது. அச்சமே கீழ்க்களது ஆசாரம் (1075) என்பதனைக் காண்க.

ஆகவே சங்ககாலத்தில்லாது பிற்பட்ட காலத்துப் புகந்த இவ்வழக்கு வள்ளுவர் திருக்குறளில் காணப்படுதலாலே, திருக்குறளும் சங்க காலத்துப் பிற்பட்ட நூல் என்பது தெளிவாம். எனவே, சுமார் கி.பி. 600 இல் திருக்குறள் தோன்றியதெனக் கொள்வோமாயின், அது உண்மையோடு பட்டதாகவே இருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

(இலக்கிய மணிமாலை என்ற நூலிலிருந்து
பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை)

பக்கங்கள் 94-101,

பதிப்பு - 1964.

பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையின் இந்தக் கூற்றுக்கள் இலக்கண ரீதியில் அமைந்தவை. அவர் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர் என்பதில் எவருக்கும் ஐயமில்லை. ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற்பட்டது எனக் கூறுவதால் தமிழ் உணர்ச்சி மிகுந்தவர்களுக்கு அவர் மீது கோபமுண்டு என்பதும் உண்மை.

இலக்கண ரீதியாகப் பேராசிரியர் கூறும் கருத்துக்கள் சரியென எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த ஆய்வுக்குச் சில மறுதலிப்புகள் உண்டு. எமது சார்பிலும் இதனைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். அதாவது திருக்குறள் இயற்றப்பட்ட காலத்திற்கும் பதிப்பித்த காலத்திற்கும் இடையில் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் சென்றன. இந்த நூற்றாண்டுகளில்

நூற்றுக்கணக்கான பனஞ்சுவடிகளில் அவை மாற்றமடைந்தன. நூற்றாண்டுக்கள் மாறுபடும்போது முன்பிருந்த இலக்கண மரபினை உடைத்துச் சுவடி எழுதுவோர் எழுதியிருக்கமாட்டார்களா? என்ற சந்தேகம் எம்மிடம் வலுப் பெற்றுள்ளது. எனவே, ஒரு பழந்தமிழ் நூலின் கால அளவைக் கணிக்குமிடத்து இலக்கணமானது, காலத்தைக் காட்டும் வரலாற்று ஆதாரம் என்பதை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஒரு இலக்கிய நூலின் ஆதாரமாக இருக்கவேண்டியது அந்த நூலிற்கு இருக்கும் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட சான்றுப் பொருட்களே. அவை நாணயங்கள், மிருகங்கள், ஊர்வன, பறப்பன என்பனவும், நகைகள், மரங்கள், வழிவழிச் செய்திகள் (இருந்தால்), ஊர்திகள், பாவிக்கப்பட்ட உலோகங்கள், போர்க்கருவிகள், இசைக்கருவிகள் என்பனவே. இவைகள் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டவை. (திருக்குறளில் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட போர்க்கருவிகள் காட்டப்படவில்லை) இவற்றை மூலதாரமாக எடுத்துக் கொண்டால் திருக்குறளின் காலம் யாது என்பதை அறியலாம் அல்லவா?

ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய சோ.செவ்வநாயகம் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினைச் சங்ககாலம், சங்கமருவியகாலம், களப்பிரர் காலம், பல்லவர் காலம், நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு எனப் பிரித்து வைத்து ஆராய்ந்துள்ளார். ஆனால் கால ஆய்வில் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையின் காலப் பிரிப்பு சற்று வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. அதனை இவ்விடம் தந்தபின்னர் எமது ஆய்வினை நாம் தருவோம்.

01. முற்சங்ககாலம்:- கி.பி.100-350 தொகைச் செய்யுட்கள்; பத்துப்பாட்டில் பல (பண்டைத்தமிழ்).
02. தொகை செய்காலம் :- கி.பி.400-500 முற்சங்கப்பாடல்களைத் தொகையாகத் தொகுத்தது. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, அகம், புறம் முதலியன.
03. பீற்சங்க காலம் :- கி.பி. 600-750 கலித்தொகை, பரிபாடல்
04. பக்திநூல் காலம் :- கி.பி. 600-900 தேவாரம், திவ்ய பிரபந்தம், முருகாற்றுப்படை, திருவாசகம் முதலியன.

- 05. நீதிநூற் காலம் :-** கி.பி. 600-850 திருக்குறள் முதலிய கீழ்க்கணக்கு நூல்கள். (3, 4, 5 முன் இடைக்காலத் தமிழ்)
- 06. முற்காவிய காலம் :-** கி.பி 11,300 பாரதம், இராமாயணம் முதலியன.
- 07. பிற்காவியக்காலம் :-** கி.பி. 1000-1350 மெய்கண்டதேவர், வைஸ்ணவப் பெரியார்கள், பாரதம், இராமாயணம் முதலியன.
- 08. தத்துவ நூற்காலம் :-** கி.பி. 1000-1350 மெய்கண்டதேவர், வைஸ்ணவப் பெரியார்கள், தத்துவ நூல்கள்.
- 09. வியாக்கியான காலம் (உரையியல் காலம்) :-** கி.பி. 1200-1500 இளம்பூரணர், குணாசாகரர், பேராசிரியர் பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினார்க்கினியார் முதலியோரது உரைகள்.
- 10. புராண-பிரபந்த காலம் :-** கி.பி. 1500-1850 குமரகுருபரர், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார், சிவப்பிரகாச முனிவர் இவர்களது நூல்கள். (கந்தபுராணம், திருவிளையாடல் புராணம்) முதலியனவும் தோன்றின.
- 11. தற்காலம் :-** கி.பி. 1850 தற்காலத் தமிழ் இராமலிங்க சுவாமிகள், நாவலர் சுந்தரம்பிள்ளை, உவேசாமிநாத ஐயர், பாரதி முதலியோர்.

எமது சான்றாதாரங்கள்:

திருக்குறளுக்குள் காலத்தைக் காட்டும் சான்றாதாரங்கள் இருக்கின்றன. நாணயங்களைத் தேடினோம் காணவில்லை (coins). குழல் இருக்கிறது; யாழ் இருக்கிறது. குழல் பொதுப்படையான காலத்தையே காட்டுகிறது. அது பண்டைக்காலம் எனச் சொல்லலாமே தவிர காலத்தைக் காட்டும் ஆதாரம் அல்ல.

யாழ் சங்ககாலத்துக்குரிய இசைக்கருவியும் அதற்கு முற்பட்டகால இசைக்கருவியுமாம்! ஆனால் யாழ் எனப் பொதுப்படையாக வள்ளுவர் கூறுவதால் சுவாமி விபுலானந்தரைப் போல் யாழ் ஆராய்ச்சியைத் திருக்குறளில் நாம் செய்யமுடியவில்லை.

**“குழல் இனிது யாழ் இனிது என்பர் தம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்”**

என்ற குறளைப் படித்துவிட்டு மேலே செல்ல விழைகின்றோம்.

வள்ளுவத்தினுள்ளே கூர்வாள் இருக்கின்றது. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரியவாள் ஓக்கும் என வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். ஏர் உள்ளது; சிவிகை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

மகந்தவுடன் வாடிவீடும் அனிச்சம்பூ

அமர்ந்திருக்கின்றது வள்ளுவத்தின் உள்ளே! (90வது குறள்)
நூறாவது குறளின் கனி இருக்கிறது; காயும் இருக்கிறது. நூற்று நாலாவது குறளில் பனை இருக்கிறது. அனிச்சம்பூ இருக்கிறது; 1115 ஆம் குறளில்.

**அனிச்சம்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள்; நுகுப்பீற்கு
நல்ல படாஅ பறை.** (குறள் : 1115)

பொழியுரை:

இவளுக்கு என்ன இவள் மென்மையே தெரியவில்லையே! அனிச்சமலரைக் காம்பு எடுக்காமல் சூடியிருக்கிற அதன் சமையை, அவள் இடைதான் தாங்குமோ? இனி மங்கலப் பறைகள் ஒலிக்கா, இடை முறியச் சாப்பறையே முழங்கும்.

- ❖ தெப்பம், செப்பம் இரண்டும் இருக்கிறது 112வது குறளில்
- ❖ சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் (தராசு) இருக்கிறது. 118வது குறளில்.
- ❖ நூற்று இருபத்து ஆறாவது குறளில் ஆமை இருக்கிறது.
- ❖ நூற்று இருபத்து ஒன்பதாவது குறளில் நாவினால் சுட்ட வடு உட்கார்ந்திருக்கிறது.
- ❖ நூற்று அறுபத்து ஐந்தாம் குறளில் அழுக்காறு (பொறாமை) குடிக்கொண்டிருக்கிறது.
- ❖ இருநூற்று இரண்டாம் குறளில் தீ இருக்கிறது.
- ❖ சுடச்சுடரும் பொன் 267ம் குறளில் இருக்கவே இருக்கிறது.
- ❖ புலியின் தோல் 273ம் குறளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ குண்டுமணியும், குண்டுமணிக்கு மூக்கின்மேல் இருந்த கரியும் குறளில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சிருவஞ்சுவர் திருக்கிருவர் ■

- ❖ அம்பு இருந்த கதையினை 279ம் குறள் அழகாகச் சொல்லியுள்ளது.
- ❖ இலங்குநூல் பற்றிய விபரம் குறல் 410ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மயில் இறகு பற்றிய செய்தி 473ல் இருக்கிறது.
- ❖ ஆடு வாழ்ந்த செய்தி 486ம் குறளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ கடலிலே ஓடும் கப்பல் பற்றிய செய்தி 496ல் உள்ளது.
- ❖ ஐநூற்று நாற்பத்து இரண்டாம் குறளில் கோல் இருக்கிறது.
- ❖ அடுத்த குறளில் மன்னவன் கோல் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.
- ❖ வேலும் செங்கோலும் 546ம் குறளில் இருக்கிறது.
- ❖ தேய்க்கும் அரம் பற்றிய செய்தி 567ல் இருக்கிறது.
- ❖ வள்ளுவன் காலத்திலும் மணக்காத மலர்கள் இருந்தன. அவை குறள் அறுநூற்று ஐம்பதில் வந்துள்ளன.
- ❖ அடுத்தது காட்டும் பளிங்கினைக் காணலாம் குறள் 706ல்.
- ❖ உடை இருந்திருக்கின்றது; அது உடுக்கை என அழைக்கப்பட்டுள்ளது குறள் 786 இல்.
- ❖ இரும்புப் பட்டடையைச் சந்திக்கலாம் 821ம் குறளில்.
- ❖ மயிர் நீப்பின் வாழாத கவரிமான் பற்றிய செய்தி 969ம் குறளில் உண்டு.
- ❖ அன்னத்தின் தூவி குறள் 1120ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தராசு என்ற சொல்லாட்சி இல்லாமையால்தான் சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல் என்ற நீண்ட சொல்லாட்சியை வள்ளுவம் எடுத்தாண்டுள்ளது.

கதவு என்ற சொல்லாட்சி அற்றிருந்தமையால்தான் ‘அடைக்கும் தாள்’ என்ற சொல்லாட்சியை வள்ளுவர் கைக்கொண்டார். “அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள்” என்ற இடத்தில் கதவுக்குப் பதிலாக அடைக் குந்தாள் என்ற பதப்பிரயோகம் இடம்பெற்றது தெரிந்த ஒன்றே. மொத்தத்தில் இப்பதங்கள் காலத்தால் முந்தியது திருக்குறள் என்ற பதத்தைக் காட்டும் சிறு உதாரணங்களாயின.

கவரிமா என்ற மானினம் இன்று இல்லை. கவரி மா எந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தது? மயிர் ஒன்றை இழந்தாலே இறந்துவிடும் இந்தக் கவரிமா

என்ற மானினம் வள்ளுவத்தில் இடம் பெற்றதால் கவரிமா வாழ்ந்த காலம் வள்ளுவத்தின் காலம்!

பாலையும் நீரையும் பகுத்தெடுக்கும் அன்னம் வள்ளுவத்தில் உண்டு. மோக்கக் குழையும் அனிச்சம்பூ வள்ளுவத்தில் உண்டு. இவைகள் எக்காலம் தொடக்கம் வாழ்ந்தன என அறியின் அதுவும் வள்ளுவத்தின் காலமே.

ஒரு சந்தேகம்

கோடி என்ற பதம் வள்ளுவத்தில் உள்ளது. கோடானு கோடி என்ற பதம் குறள் 954இல் உள்ளது.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒருவந்தம், மங்கலம் என்ற சொற்கள் வடமொழியில் இருந்து தமிழ்மொழியில் வள்ளுவர் கையாளுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறாயின் எண் அமைப்பில் புழக்கத்தில் இருந்த பின்வரும் எண் கணக்குகளை (வடபதங்கள்) ஏன் வள்ளுவர் கையாளவில்லை? இது ஆராயப்படவேண்டிய பகுதி.

பண்டைக்காலத்தில் பின்வரும் எண் கணக்குகள் பாவனையில் இருந்தன.

அற்புதம் - பத்துக்கோடி	நிகற்புதம் - நூறுகோடி
கும்பம் - ஆயிரம் கோடி	கணம் - பத்தாயிரம் கோடி
நிகற்பம் - ஒரு இலட்சம் கோடி	பதுமம் - 10 இலட்சம் கோடி
அங்கம் - கோடானு கோடி	

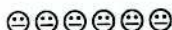
வள்ளுவர் வடமொழிச் சொல்லில் மயங்கியவராக அல்லது வள்ளுவக் காலத்தில் அங்கம் என்ற சொல் கோடானு கோடியைக் குறிப்பதற்கு இருந்திருந்தால் அதனைக் குறிக்கும் அங்கம் என்ற சொல்லையும் எடுத்தாண்டு இருப்பார். (பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்துப்படி) கோடானு கோடி என்ற சொற்பதத்தைக் குறித்திருக்க மாட்டார்.

அதனால் நாம் சொல்வது யாதெனில் தமிழில் சொற்பஞ்சம் இருந்த காலமே வள்ளுவன் காலம். அது சங்ககாலத்துக்கு முன் பின்னாக இருக்க

தருவள்ளவர் தருக்கருவர் ■

கலாம். ஆனால் அது பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்வதுபோல் கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டு அல்ல.

பேராசிரியரும் அறிஞருமான வையாபுரிப்பிள்ளையை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் இதனை நான் எழுதவில்லை. எமக்குப்பட்ட கருத்துக்கள் இவை. முடிந்த கருத்துக்கள் அல்ல. இன்னும் விவாத மேடையில் ஆராய வேண்டியன.

வள்ளுவர் தோல்வியடைந்த இடம் அதனைச் சுட்டிக்காட்டுமே இந்த இடம்

கம்பர் தோல்வியடைந்த இடம் இருக்கிறது. “மையோ, மறிகடலோ, மரகதமோ மழைமுகிலோ” என இராமரைப் பாடும் கம்பர் மேலும் பாடமுடியாமல் “ஐயோ இவன் வடிவம்” எனத் தொடர்ந்தும் பாடும்போது “ஐயோ” என்ற அடிகள், கம்பர் அடைந்த சொல்லாட்சியின் தோல்வியினையே எடுத்துக்காட்டும்.

சீதையின் அழகைப் பாடவந்த கம்பர் சித்திரத்தில் எழுதவொண்ணா உருவத்தாள் என முடித்துவிட்டார். உவமானம், உவமேயம் என எடுத்துக்கொண்டால் சீதையின் அழகை உவமேயம் காட்டி முடிக்க முடியாத தோல்வி கம்பருடையது. அங்கு கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் வெற்றியும் ஒரு சேரத் தங்கியுள்ளது.

சீதை வார்த்தையால் தோல்வி கண்ட கதாநாயகி.
கும்பகரணன் போரில் தோல்வி கண்ட பராக்கிரமசாலி.
சிலப்பதிகாரத்தில், கதையோட்டத்தில் இளங்கோ ஒரு தோல்வியைக் கண்டார்.

கொலைக்களத்தில் அகப்பட்ட கோவலன் தனக்குத்தானே சட்டத் தரணியாக நின்று வாதாடும் ஒரு கட்டத்தை இளங்கோ இடம்பெறச் செய்யவில்லை. இது கோவலனுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி, மாத்திரம் அல்ல, காப்பிய ஆசிரியர் இளங்கோவுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியுமே! காப்பியங்களில் கதை மாந்தர் தோல்வியடையலாம். காப்பிய வடிவமைப்பில் காவிய ஆசிரியன் தோல்வியடையக்கூடாது.

வள்ளுவன் 1330 குறள்களைப் படைத்தான். அக்குறள்களில் ஒரு

குறளில் திருவள்ளுவர் தோல்வியடைந்துவிட்டார். ஆச்சரியம், ஆனால் உண்மை. தோல்வியே மிகப் பெரிய வெற்றி என்பதைக் காட்டும் மிகப் பெரிய இடம் இது. உவமானம்/உவமேயத்தை வள்ளுவனின் குறள்கள் பெருமளவில் தூக்கிப் பிடித் துள்ளன. ஆனால் உவமானம், உவமேயம் ஆகிய இரண்டையும் திருவள்ளுவரால் ஒரு குறளில் மாத்திரம் கூற முடியவில்லை. அக்குறள் யாது? அதனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில் சில அதிகாரங்களை நீங்கள் கடந்து செல்லவேண்டும்! பொறுமையாய் கீழே இருப்பதை வாசிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை!

எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டாம் குறள்

எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டாம் குறளின் பால் உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றேன்.

**“மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேகைதன்
கையானறு உடமை பெறின்”**

இக் குறளின் விளக்கமாவது, “பேதையின் கையில் ஒரு பொருள் கிடைக்கப்பெற்றால், அவன் நிலைமை பித்துப்பிடித்த ஒருவன் கள்ளுக்குடித்து மயங்கினாற்போலும்”

இங்கு பேதை உவமானம், கள்ளு உவமேயம். ஒரு இலக்குக் கிடையாது. பேதை பணம் கிடைத்தபோதும் அவ்வாறு தான் நடந்துகொள்வான் என்பது வள்ளுவனின் உள்ளம்.

அகழம் புறழம்

அகத்தையும் புறத்தையும் அழகாக விளக்குகிறார் வள்ளுவர். வாய்மை என்ற அதிகாரத்தில் இந்தக் குறள் அமைந்துள்ளது. புறத்தே தூய்மையாக விளங்குதல் நீரினால் அமையும். அதுபோல் அகத்தே தூய்மையாக விளங்குதல் வாய்மையால் உண்டாகும். நீர் உவமானம், வாய்மை உவமேயம்.

**“புறத்தாய்மை நீரான் அமையும். அகத் தூய்மை
வாய்மையால் காணப்படும்”**

(குறள் 298)

போர்க்களத்தில் திருவள்ளுவர்

ஒருவன் ஒரு நூலினைக் கற்கிறான். ஆனால் கற்றார் அவையில் விரித்துரைக்கும் திறமை இவனுக்கு இல்லாது உள்ளது. அஞ்சுகிறான். அஞ்சி முளிக்கிறான். எவ்வாறு விரித்துரைப்பேன் என்று!

இந்நிலையில் ஒன்றே ஒன்று பாக்கியமாக இருக்கிறது. அது என்னவெனில் இந்த நிகழ்ச்சியினை உவமானம், உவமேயம், மூலமாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்பது! அதனைத் திருவள்ளுவர், அவ்வாறு அஞ்சும் ஒருவன் போர்க்களத்திற்கு அஞ்சுகின்ற பேடியின் கையில் கூர்வான் ஒன்று இருப்பது போன்றது என உவமானம், உவமேயம் காட்டி முடித்துக் கொள்கின்றார்.

“பகையகத்துப் பேழகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சமவன் கற்றநூல்”

(குறள் 727)

ஊக்கமில்லாதவனுக்கு நகைச்சுவையுடன் கூடிய உவமேயம்

ஊக்கம் இல்லாதாவன், வலிமை இல்லாதவன் அந்த ஊக்கம் இல்லாதவர் மரங்களே! மக்களைப் போல் இருப்பதே வேறுபாடு எனக் காட்டுகின்றார் வள்ளுவர்.

“உரம் ஒருவற்கு உள்ளம் வெறுக்கை அஃதிலார்
மரம் மக்கள் ஆதலே வேறு”

(குறள் 123)

ஊக்கம் இல்லாதவன் உவமானம் மரம் உவமேயம் ஊக்கம் இல்லாதவன் அசையும் தன்மை இல்லாமையால் வள்ளுவனின் உவமேயத்தில் அசையாத மரமானான். இந்த நகைச்சுவையும் எண்ணிணையி மனம் மகிழ்த்தக்கது.

தினையும் பனையும்

உவமானம், உவமேயத்தை ஒரு விளக்க ஆயுதமாகக் கொண்ட வள்ளுவன் தினையைக் கூட விட்டுவைக்கவில்லை. அதற்கு உவமேயமாகப் பனையும் வருகின்றது.

“ தினைத்துணை நன்றிசெயினும் பனைத்துணையாக
கொள்வர் பயன் தெரீவார்” (குறள் 104)

ஒருவன் தினையளவாகிய உதவியைச் செய்த போதினிலும். அதன் பயனை ஆராய்கின்றவர். அதனையே பனையளவாகக் கொண்டு போற்றுவார் என்பது இக்குறளின் கருத்து.

சான்றோரும் கீழும்

திருக்குறளின் குறள் 1078 அழகான உவமானம், உவமேயம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறள் கீழே உள்ளது.

“ சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்”

அணுகிக் குறை சொன்ன அளவில் சான்றோர் பயன்படுவர். கரும்பு போல் அழித்துப் பிழிந்தால்தான் கீழ் மக்கள் பயன்படுவர் என்கிறார் வள்ளுவர். இக்குறளில் கீழ் மக்களுக்குக் கரும்பு உவமேயம் போலச் சொல்லப்பட்டாலும் அதனைப் பிழிந்து பயன்பெறும் அளவில் தான் கீழ் மக்கள் பயன்படுவர் என்று மேலும் வள்ளுவர் கூறுவது உவமேயத்தின் உச்சக்கட்டம்.

இவ்வாறு திருக்குறளில் பற்பல இடங்களில் உவமானமும், உவமேயமும் பெருமளவில் காட்டப்பட்டுள்ளன.
ஆனால்.....

திருவள்ளுவர் இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களில் உவமானம், உவமேயத்தைக் கடைப்பிடித்தாலும் ஒரு குறளில் உவமேயத்தைத் தரமுடியாமல் தோல்வியடைந்துவிட்டார். தோல்வி அன்று அது வெற்றியின் உச்சக்கட்டம், ஆயினும் கவித் தோல்வியின் ஒரு கற்பனைக் கட்டம்!

வள்ளுவன் தோல்வியடைந்த இடம் வறுமை என்ற இடமாகும். வறுமையைப் போல் உலகில் எது உள்ளது எனத் தனக்குள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்ட வள்ளுவர் அதற்கு உவமேயமாக இன்னொன்றைச்

சொல்ல இயலாது தடுமாறிவிட்டார். இந்தக் குறள் எது என அறிய உங்களுக்கு ஆவலாக இருக்கும். அது நல்குரவு என்ற 105 ஆம் அத்தியாயத்தில் அமைந்துள்ளது.

“இன்மையின் இன்னாதது யாதெனில் இன்மையின் இன்மையே இன்னாதது”

பொழியுரை:

வறுமையைப் போல் துன்பமானது யாதெனில் வறுமையைப் போல் துன்பமானது வறுமையே ஆகும்!

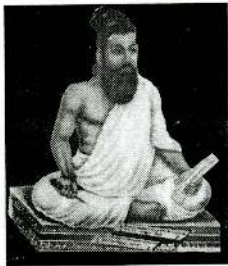
வறுமையைப் போல் பிறிதொன்றை உவமேயம் காட்ட முற்பட்ட திருவள்ளூர் அதுபோன்ற பொருள் ஒன்றினை எடுத்தக் காட்டுவதில் அடைந்தாரே தோல்வி! வறுமையை வள்ளுவரும் அனுபவித்தார் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்று!

வறுமைக்குச் சமாந்திரமாகச் சில சொல்லி வைக்கலாம் எனக் கடைசி மட்டும் முயன்றார். திருவள்ளூர் அதிலும் அவருக்குக் கிடைத்தது தோல்வியே!

ஒருவன் நெருப்பினுள் இருந்து தூங்கவும் முடியும். ஆனால் வறுமை நிலையில் எவ்வகையாலும் கண்முடித்தூங்க முடியாது என்கிறார் திருவள்ளூர். அதாவது தீயிலும் கொடியதாம் வறுமை. தீ கூட வறுமைக்குச் சமாந்திரமான நிலையில் இல்லை.

வறுமைக்கு உவமேயம் சொல்லாத வள்ளுவர் அவ்விடத்தில் தோல்வியடைந்துவிட்டார் என்பது நான் ஒப்புக்காக எழுதியது.

திருவள்ளூர் உவமேயம் காட்டாத ஒரு வெற்றி பெற்றார், எனில் இக்குறளிலேயே அதன் தாக்கமுள்ளது.

திருவள்ளுவரும், கண்ணதாசனும்

உலகில் சிரிப்பும் சிந்தனையும் மிக்கவர்கள் மிகவும் அரிது. சிந்தனை மிக்கவர்கள் சிரிப்புடன் சொல்லும் போது உலகமே அவன் பின்னால் நிற்கும். திருவள்ளுவர் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைத்தவர். “இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” என எழுதிவைத்த திருவள்ளுவர் தனது தனிப் பாடல் மூலம் சிரிப்பினை உண்டாக்கியவர்! கீழேயுள்ள சிரிப்புக்கதை உண்மையோ, பொய்யோ என்பதையிட்டுத் தெளிவில்லாவிடினும், வாய்விட்டுச் சிரிக்க வைக்கும் வழிமொழிக் கதைகளாகும்.

அந்திசாயும் நேரம்! வள்ளுவர் மதுரை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தார். மதுரைக்குப் போகும் வழியில் மகத்து வாழ்க்கை என்ற சிற்றூர் இருந்தது. அந்த ஊரில் இயற்கைவனப்பு மிக்க பெரிய குளம் ஒன்று இருந்தது. குளத்தின் அருகில் விசாலமான நிழல் மரங்கள் நிழலைப் பொழிந்துகொண்டு இருந்தது. குளத்திலிருந்து வந்த மென்தென்றல் அவருடலை வருடியது. இந்த நேரம் பொய்கையில் பூத்திருந்த மலர்களை அவர் ரசித்துக்கொண்டிருந்தார். இந்த ரசனைக்கு அங்கிருந்த படிக்கட்டு அவருக்கு மிகவும் உதவியது.

அப்போது பஞ்சாயத்து நடத்திவிட்டு நாட்டாண்மை உறுப்பினர், மன்ற உறுப்பினர் இருவரும் அவ்விடம் வந்தனர். படிக்கட்டில் தாழ்ந்த சாதிக்காரர் ஒருவர் உள்ளாரா என்ற எண்ணம் உறுப்பினர்களின் உள்ளத்தை

வருத்தியது. இதில் சாதித்திமிர் கொண்ட ஒருவர் வள்ளுவரை நோக்கி “ஐயா நீ யார்? உன் வர்ணம் (ஜாதி) என்ன?” என்று கேட்டார். வள்ளுவருக்கு நகைச்சுவை உணர்வு கைகொடுத்தது. “நான் மாந்தன் என் வர்ணம் மாந்தளிர் வர்ணம்” என்றார். (மாந்தளிர் வர்ணம் - மாநிறம்) வந்தவருக்குக் கோபம் பொங்கியது. உமது தமிழ் எனக்கு விளங்கவில்லை. நேரடியாகக் கேட்கிறேன்; உமது சாதி என்ன? ஓகோ... அதுவா, நான்... நான்... 99 ஆவது சாதி! இப்படி ஒரு சாதி இல்லையே அது நிற்க... உமது சமயம்...? 13ஆவது சமயம்! என்ன அப்பனே... எதைக் கேட்டாலும் விதண்டாவாத விடைகள் வருகின்றன. அகம், புறம் எனப் பிரித்துப் பார்த்தால் பன்னிரண்டு சமயங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஓய்... 13ஆவது சமயத்தைச் சார்ந்தவரே... எந்த நீதியைக் கடைப்பிடிப்பவர் நீர்? வள்ளுவர் கூறுகின்றார்; “நான் சிவனுடைய நீதியைச் சேர்ந்தவன்” ஒன்றும் விளங்க வில்லையே...!”

“நீர் முன்பு எந்த ஊரில் இருந்தீர்; இனி எந்த ஊருக்குப் புறப்படும் நோக்கம்?”

“நான் முந்தி இருந்த ஊர் கருவூர்; கடைசியாகப் போகப்போகும் ஊர் பேரூர்”

அன்பர்களே! நீங்கள் இதுவரை கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னேன். நீங்கள் கேளாத கேள்விகள் சிலவற்றுக்கு விடை உண்டு.

ஒளி : ஒளியைப் பொறுத்தமட்டில் சூரியன், சந்திரன், தீ என்பவற்றைக் கடந்த போரொளியின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்.

குடி : களங்கமற்ற குடி. இவ்வாறு கூறிய வள்ளுவன் பாடலில் விடையும் கொடுக்கின்றார்.

“சாதியிலே தொண்ணூற்றொன்பதாம் சாதி, சமயத்தில் பதினென்றாம் சமயமாகும். நீதியிலே சிவனுடைய நீதியாகும். நிலை மையிலே வேதாந்த நிலைமையாகும். ஆதியிலே எங்களுர் கருவூராகும்... அந்தத்தில் போயடைவோம் பேரூர் தன்னில், சோதியிலே பரஞ் சோதிக் கூட்டமாகும். சொல்லுதற்கு எமது குலம் சுக்கிலமதாமே!!

இப்போது ஆணவம் அடங்கிய நாட்டாண்மைக்காரர். பெரியீர்...

திருவள்ளூர் திருக்கிருவார் ■

“பாடலின் பொருள் விளங்கவில்லை. விளங்கப்படுத்துங்கள்” எனக் கூறினார். வள்ளூரின் விளக்கம் கீழே காணப்படுகின்றது.

நாதம், விந்து இரண்டும் சேர்ந்து தொண்ணூற்று எட்டுக்குள் அடங்கும். நான் அவற்றுள் அடங்காத சாதி என்பதைக் காட்ட 99 ஆவது சாதி என்றேன்.

சமயங்கள் பன்னிரண்டு. அகச்சமயம் 06, புறச்சமயம் 06. இந்த நிலையைக் கடந்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காக பதின்மூன்றாவது எண் குறிக்கப்பட்டது.

சிவன்நீதி - விருப்பு வெறுப்பில்லாத நிலை!

நாம் முதலில் தங்கியிருந்த இடம் தாயின் கருப்பை. அது கருவூர் எனக் குறிக்கப்பட்டது. நாம் கடைசியாகப் போகப்போகும் இடம் மோட்சம். இது பேரூர் எனக் குறிக்கப்பட்டது. சூரியன், சந்திரன், தீ என்ற மூன்று ஒளியினையும் கடந்த பேரொளியாய் விளங்குவோம்! சக்கிலக்குடி என்றால் களங்கம் இல்லாத குடியாகும்.

கவிதைகளில் திருவள்ளூர் குறிப்பிடும் ஊர்கள் புதுமையானவை. இவை வழிவழி வந்த கதைகளென்றாலும் கவிதை ஒன்றில் ஒட்டிக் கொண்டதால் வேறு யாராவது பாடியிருக்கலாம் எனவும் சொல்லலாம். இது விவாதத்துக்குரியது. ஆயினும் கவிதை பழம்பெருமை வாய்ந்தது.

இந்தப் பாடலை கவிஞர் கண்ணதாசனும் படித்துத்தான் இருப்பார். பண்டைய கவிதைகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட கண்ணதாசன் இக் கருத்தைத் தனது திரைப்படப் பாடல் ஒன்றில் தனது கருத்தாக மாற்றிப் புதுமையாகச் சாகாவரம் அளித்துள்ளார். பாவம் திருவள்ளூர். தனது கருத்து ஒன்று இருபதாம் நூற்றாண்டில் வேறு விதமாகப் பாடப்படும் என்றும், அது திரைப்படத்தில் இடம்பெறும் என்றும் அவர் எண்ணியிருக்க மாட்டார். இதோ கண்ணதாசனின் பார்வை பட்ட பாடல் :-

எந்த ஊர் என்றவனே
 இருந்த ஊரைச் சொல்லவா?!
 அந்த ஊர் நீயும் கூட
 அறிந்த ஊர் அல்லவா!

உடலூரில் வாழ்ந்திருந்தேன்
 உறவூரில் கலந்திருந்தேன்
 கருவூரில் குடிபுகுந்தேன்
 மண்ணூரில் விழுந்துவிட்டேன்!

கண்ணூரில் வளர்ந்திருந்தேன்
 கையூரில் தவழ்ந்திருந்தேன்
 காலூரில் நடந்து வந்தேன்
 காளையூர் வந்துவிட்டேன்!

வேலூரைப் பார்த்துவிட்டேன்
 விழியூரில் கலந்துவிட்டேன்
 பாலூறும்பருவமெனும்
 பட்டினத்தில் குடிபுகுந்தேன்!

காதலூர் காட்டியவள்
 காட்டுரில் விட்டுவிட்டாள்
 பாலூறும்பருவமெனும்
 பட்டினத்தில் குடிபெயர்ந்தேன்!

பள்ளத்தூர் தன்னில் எனைப்
 பரிதவிக் கவைத்துவிட்டு
 மேட்டுரில் அந்த மங்கை
 மேலேறி நின்றுகொண்டாள்!

கீழூரில் வாழ்வதற்கும்
 கிளிமொழியாள் இல்லையடா
 மேலூரு போவதற்கும்
 வேளை வரவில்லையடா!

கண்ணதாசன் வலிமையான கவிஞர் மாத்திரம் அல்ல.மற்றவர் சொன்ன கவிதைகளையோ, பாடல்களையோ தன்வசப்படுத்தும் ஆற்றல் உள்ளவர்.

இந்நூல் எழுதுவதில் பயன்பட்ட உசாத்துணை நூல்கள்

- (01) ஆளும் தமிழ் - முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு
- (02) திருவள்ளுவர் திருக்கிருவார் - நாமக்கல் கவிஞர்
- (03) இலக்கிய மணிமாலை - பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை
- (04) திருக்குறள் - பேராசிரியர் எம்.ஆர்.அடைக்கலசாமி உரை
- (05) குறளோவியம் - கலைஞர் மு.கருணாநிதி
- (06) திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை
- (07) திருவள்ளுவரும், பரிமேலழகரும் - நாமக்கல் கவிஞர்.
- (08) திருக்குறள் - முனைவர் முனுசாமி
- (09) திருக்குறள் - கலைஞர் உரை
- (10) திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் - டாக்டர்.மு.வரதராசன்
- (11) இலக்கியத்தேன் - திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்.
- (12) மாணிக்கக்குறள் - சுப.மாணிக்கம்
- (13) திருக்குறட் சுடர் - சுப.மாணிக்கம்
- (14) புதுக்குறள் - சாமிசிதம்பரனார்
- (15) சிரித்திரன் இதழ்கள் (மகுடி பகுதி) - ஆசிரியர் : சிரித்திரன் சுந்தர்
இன்னும் பல...

(இந்நூலில் கல்லாதான் சொல் காழறதல் பற்றிய மறப்புரை எழுதிய
தமிழறிஞர் சொக்கனுக்கு எமது நன்றி உரியது.)

இலக்கியச்சுடர் கவிஞர் திக்கவயல் சி.தர்மு ஒரு சறுசறுப்பான இலக்கிய ரசிகர்; பேச்சாளர், பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர்.

சிரித்திரன் என்ற நகைச்சுவை ஏட்டிற்குப் பின்பு 'சுவைத்திரன்' என்ற நகைச்சுவை ஏட்டை நடத்தி வருபவர். 'கவிதேசம்' என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் இவரே.

கடந்த 35 ஆண்டுகால இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கையின் தேசிய நாளிதழ்களில் அதிகப்படியான கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார்.

வரலாறு, இலக்கியம், நகைச்சுவை, கவிதை, ஆய்வுகள், அரசியல் என்பன இவரால் எழுதப்பட்ட துறைகளாகும்.

சமீபத்தில் 'இடி' என்ற பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய இலக்கிய விடயங்கள் முழு நாட்டையும் தொட்டுச் சென்றன. கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுப் பட்டதாரியான இவர், தமிழ் ஆய்வுகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். நாமக்கன் கவிஞரின் எழுத்துக்களாவும் ஈர்க்கப்பட்ட இவர், 'திருவள்ளுவர் திருக்கிடுவார்' என்ற இந்த நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். இதற்கு முன்பும் இவரால் பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தன்னந்தனியே நின்று தாக்குப்பிடிக்கமுடியாத துறை எழுத்தாக துறை. ஆனால் திக்கவயல் சி.தர்மு தனது உழைப்பினால் தன்னந்தனியே நின்று தாக்குப்பிடித்து வருகிறார். அதற்குக் காரணம் அவரின் நூல்கள் வாசகர்களால் விருப்பப்படுவதே. இவ்வாறு கலை இலக்கியப் பணி செய்வ இவரையும் இவரால் எழுதப்படும் நூல்களையும் தமிழலகம் கொள்ள வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

என்றென்றும் அன்புடன்

சி.யோசி

யாழ்ப்பாணம்.

15.01.2004